

Szombati Bibliai Tanulmányok

A Menedékváros

2008. október - december

Tartalom

1. Engedetlenség Kánaán határán	5
2. Vezetés feddéssel	11
3. Egy kihajtott vessző mandulatermással	17
4. A melkisédeki papság szervezete	23
5. Egy rendszerető Isten	30
6. Egység a különbözőségben	36
7. Szervezet	42
8. Az Úr nyája	48
9. Felszentelés	54
10. A felszentelésre való alkalmasság	61
11. Viszályok elrendezése a gyülekezetben	67
12. Őszövetségi menedékváros	73
13. Jehova modern menedékvárosa	78
FÜGGELÉK	84

Kiadja:
A Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Generál Konferencia
Szombatskola Osztálya
Roanoke Virginia USA
www.sdarm.org

Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Magyarországi Területe
2146 Mogyoród,
Gödöllői út 201.
www.hnarm.hu

Nyomtatás készült:
Editura
Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27
505200, Făgăraș -
Jud. Brașov
Tel. 0268 213714
Fax 0268 214111

e-mail: info@azsmr.ro
www.azsmr.ro

A Szombati Bibliai Tanulmányok naponkénti tanulmányozásának programja kizárólag a Biblián és a Bizonyosságtételeken alapszik. A megjegyzések oly rövidek, amennyire csak lehetséges, melyek közvetlen, tömör gondolatokat tartalmaznak. Némely esetben zárójeleket () alkalmaztunk, hogy biztosítsuk a megfelelő világos összefüggést és a folyamatos olvashatóságot. A forrásrövidítések és egyéb megjegyzések a függelékben található. A forrásmunkákból határozottan ajánlunk további tanulmányokat.

Előszó

Az előző negyedévi szombatiskolai tanulmány tárgya, melyet testvéreink az egész világon tanulmányoztak, „A frigyláda népe” volt. Ezen negyedévi lecke, „A menedékváros”, valójában folytatása az előző témának. Ezen két negyedévi lecke szándéka az, hogy a hajdani Izrael tapasztalatából nagyon időszerű éleslátást adjon nekünk, amint abban a korban az „Ígéret földjére” előkészültek, és fontos hasonlóságokat mutasson be számunkra amint napjainkban az örökkévaló „Ígéret földje” hamarosan elközeleg.

„Izrael pusztai életének történetét Isten Izraelének tanulságára jegyezték fel az idők végezetéig. A feljegyzések arról, hogy Isten milyen bánásmódban részesítette a pusztában vándorlókat, - amikor éhségnek, szomjúságnak és fáradságnak voltak kitéve, és amikor tapasztalták Isten hatalmának enyhítésükre történt meglepetésszerű megnyilvánulásait – mind figyelmeztetéssel és utasítással teljeseek minden időben élő népe számára az idők végezetéig. Mert a héberék különféle tapasztalata egy előkészítő iskola volt, megígért kánaáni otthonuk számára. Isten azt akarja, hogy népe ezekben a napokban alázatos szívvel és tanítható lelkülettel tekintse át azokat a próbatételeket, amelyeken a hajdani Izrael keresztülment, hogy így felkészülésük során oktatást nyerjenek és előkészülhessenek a mennyei Kánaánra.” – PP 248.

Izrael pusztai vándorlása alatt döntő és fontos jelentősége volt a szent frigyládának. Különbözősége hívott ki a nemzetek közül az Izraeliták, akik úgy voltak ismeretesek, mint Isten egyedüli választott népe az egész világon mivel a menny és a föld teremtményét imádják, az egyetlen és igaz Istent, az Úr Jehovát. A szövetség ládája hitüknek egy fontos jelképe volt. A kegyelem trónja alatt a ládában három tárgy volt:

1. Tízparancsolat kőtáblái
2. Mannás korsó
3. Áron kihajtott vesszeje

Ezen tárgyak nagyon fontosak voltak jelentésükben és jelentőségükben. Szintén fontos megjegyezni, hogy „a földi szentély ládája a mennyei frigyláda másolata volt.” (ST Június 24, 1880)

„A frigyláda népe” cím alatt az első két tárgyról tanulmányoztunk (a Tízparancsolat és a mannás korsó). „A menedék város”-sal foglalkozó tanulmányunk nagyjából a harmadik tárgyra összpontosít (Áron kihajtott vesszője). Hívóként komolyan figyelve a mennyei szentélyre, kétségkívül meg kell értenünk, mi van a szövetség ládájában, és mit jelent ez nekünk!

„Izrael vándorlásának egész ideje alatt „Az Úr szövetségének ládája legyen vala ő előttük...” (4.Móz. 10: 33.) A Kéhát fiai által hordozott szent ládának, amely Isten szent törvényét tartalmazta kellett előharcosként vezetnie a népet.” (PP 336.) Ma, ahogyan a menny felé tekintünk, azért imádkozunk, hogy a mennyei frigyláda vezethesse fölfelé tartó utazásunkat, Jézus Krisztus a Nagy Főpapunk kegyelme és ereje általi tisztaságra és tökéletességre!

A Generál Konferencia Szombatiskola Osztálya

Vietnámi Misszió részére

Kedves atyafiak és testvérnők az egész világon!

Köszönjük az Úrnak népe iránt kinyilvánított nagy kegyelmét és szeretetét, akit kihívott minden más népből és nyájához vezetett.

Vietnám, Ázsia délkeleti részén található, lakosainak száma több mint 87 millió, és folyamatosan növekedik. Az ipar és a vállalkozások száma is növekedik.

Körülbelül a népesség 85% vallja a buddhizmust, 8%-a keresztény ebből kb 1 millió a protestáns. A reformáció üzenete Vietnámba 2000 júniusában jutott el, egy atyafin keresztül, aki Dél-Koreából oda költözött, hogy hirdesse az üzenetet ezen szép ország, kedves és szeretetre méltó népének.

A kicsiny kezdetből a munka előrehaladt és a mű növekedik. Most 30 tagunk van és többen várnak arra, hogy Isten népéhez, csatlakozzanak. Művünket megszerveztük a fővárosban Ho Si Miny-ben, ott van egy csoportunk és még körülbelül onnan 70 km-re délnyugatra van egy gyülekezetünk. Testvéreink további terveket készítettek, hogy a munkát kiterjesszék a szomszédos országokra, Kambodzsára és Laoszra. Fontosnak tartják, hogy egy helyet keressenek, ahonnan a világosságot tovább ragyogtathatják minden területre és azon túl. Míg testvéreink készek cselekedni – időt tölteni és pénzt költeniük kevesen vannak számban és szegények földi javakban.

Ezért ők felhívással fordulnak az egész világon élő testvéreinkhez, hogy segítsenek adományokkal, hogy a vietnámi testvérek hozzájuthassanak egy kicsiny központhoz, ahonnan az igazság fénye ragyoghasson. Bízunk abban, hogy testvéreink indítva érzik magukat az Úr által, hogy nagylelkűen közreműködjenek ezen különleges vállalkozás érdekében, és lehetővé teszik vietnámi testvéreinknek, hogy vigyék az Úr munkáját ne csak Vietnámba, hanem más országokba is.

Testvéreitek és testvérnőitek Vietnámból

Engedetlenség Kánaán határán

„Mert mint varázslás bűne, olyan az engedetlenség, és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés. Mivel te megvetted az Úrnak beszédét, Ő is megvetett téged, hogy ne légy király.” 1Sám 15:23.

„Amint az idők végéhez közeledünk, s amint Isten népe a mennyei Kánaán határánál áll, Sátán – mint egykor – megkettőzött erőfeszítéssel meg akarja akadályozni, hogy Isten népe belépjen abba a szép országba.” – PP 426.

Javasolt olvasmány: *Pátriárkák és Próféták*, 359-363.

Vasárnap

szeptember 28.

1. KÉT TÁRGY HIÁNYZIK!

a. Milyen három tárgy volt a szövetség ládában? Zsid 9:3,4.

b. Salamon idejében, amikor felépült a templom, melyik két tárgy hiányzott? 2Krón 5:10. Mi történt később az egész frigyláddal?

„Isten megígérte Salamonnak, ha ő hűséges marad, és népe mindenben engedelmes lesz Isten parancsolatainak, a dicső templom örökké állni fog annak minden pompájában, ragyogásában, mint Izrael dicsőségének és jólétének egy bizonyítéka mivel engedelmesek és kimagasló áldásban részesülnek.

Mivel Izrael áthágta Isten parancsolatait és gonoszul cselekedett, Isten megengedte, hogy fogságba menjenek. Így alázza meg és így büntette meg őket. Mielőtt a templom elpusztult volna, Isten tudatta néhány hűséges szolgájával a templom sorsát, amely Izrael büszkesége volt, amit megfertőztek a bálványimádással, így vétkezve Isten ellen. Szintén kijelentette nekik Izrael fogságra vitelét. Ezek a becsületes igaz hűséges emberek, mielőtt a templom elpusztult volna, elvitték a szent ládát, mely tartalmazza a kőtáblákat, gyászolva nagy szomorúsággal elrejtették egy barlangba Izrael népe elől, bűneik miatt, és többé nem kapták ezt vissza. A szent frigyláda még mindig el van rejtve. Azt sohasem bolygatták mióta elrejtették.” – 1SP 414.

2. A HIÁNYTALAN MENNYEI FRIGYLÁDA

- a. Helyre lett-e állítva valaha is a szent frigyláda Isten igaz és hűséges népe számára, akik most a mennyei szentélyre tekintenek? Jel 11:19. Mit olvashatunk azon tárgyakról melyek a földön hiányoztak?**

„Isten népének szemei most a mennyei Szentélyre irányulnak, ahol Nagy Főpapunk végzi engesztelő szolgálatát és halad előre a vizsgálati ítélet munkájában, ahol közbenjár népéért.” – Ev 110.

„A szentek szentjében láttam a frigyládát, amelynek oldalai és teteje tiszta aranyból volt. A frigyláda mindkét végén egy-egy dicső kerub állott, szárnyukat a láda fölé terjesztve. Arcukkal egymás felé fordultak és a frigyládára néztek alá. Az angyalok között az arany tömjénező állott. A frigyláda felett, hol az angyalok álltak, fenséges mennyei fény ragyogott, hasonlóan Isten királyi székéhez. Jézus a frigyszekrény mellett állott s midőn a szentek imája felszállt hozzá, a tömjénező illatozott és Ő a szentek könyörgését azok illatával együtt az Atya elé vitte. A frigyszekrényben volt az arany manás korsó, Áron kivirult vesszeje és a kőtáblák, amelyek könyvhöz hasonlóan voltak összehajtvva.” TL 8.9.

- b. Látva a hiányzó tárgyakat, melyek vissza lettek helyezve, milyen reményteljes törekvés hathatja át szíveinket? Zsol 94:14-16.**

„Sátán kitervelt minden lehetséges eszközt, hogy semmi ne jöjjön közénk, mint nép közé, ami megfedd, megdorgál bennünket, és figyelmeztet, hogy hagyjuk el tévedésünket. De van egy nép, amely hordozni fogja Isten frigyládáját. Néhányan el fognak hagyni bennünket, akik többé nem fogják hordozni a frigyládát. Azonban ők nem tudnak falakat emelni, hogy elzárják az igazságot, mert az igazság előre és fölfelé halad egészen a végidőig. Isten a múltban támasztott férfiakat és Ő még mindig alkalmas férfiakra vár, akik készek arra, hogy végrehajtsák parancsát, akik akadályokon törnek keresztül, melyek a valóságban csak omladozó falak. Amikor Isten Lelke megnyugszik ezen férfiakon, ők készek arra, hogy munkálkodjanak. Hirdetni fogják Isten szavát, hangjukat trombitaként emelik fel. Kezükben az igazság nem csökken, és nem veszíti el erejét. Rámutatnak az emberek bűneire és hirdetik Jákob házának vétkeit.” BL 193.

3. FELELŐSSÉGEK A VEZETÉSBEN

a. A hajdani Izrael idejében ki jelölte ki Mózeset és Áront, hogy felelősséget hordozzanak? 2.Móz 3:7-10; 4:14-17.

„Mózes meghallotta a mennyei parancsot: hogy pásztorbotját cserélje fel a vezéri pálcával, hogy hagyja ott nyáját, és vállalja Izrael vezérletét. A mennyei parancs önmagában nem bízó, nehezen beszélő, bátortalan emberként talált reá... De bizalmát teljesen az Úrban helyezte, és vállalta a feladatot.” – NOL 343.

„Isten jelölte ki Mózeset, hogy vezesse ki népét Egyiptom földéről, a szolgaságból...”

Mózes volt az ő látható vezetőjük, mialatt Krisztus Izrael seregeinek élén állt, mint láthatatlan vezető. Ha ők ennek mindig tudatában lettek volna, nem lázadtak volna Isten ellen és nem ingerelték volna Őt esztelen zúgolódásuk által a pusztában.” – RH Március 3, 1874.

b. Milyen példa mutatja azok iránti kötelezettségeinket, akiket Isten hívott el vezetőknek? Ki ellen lázadunk ha elutasítjuk őket – különösen ha törvénytelenység történt? 1Sám 24:6.7.10; 26:9; 1Tim 5:17.

„Tanulságos az, ahogy Dávid Saullal viselkedett. Saul Isten parancsára kenetett fel Izrael királyává. Engedetlensége miatt azonban az Úr kijelentette, hogy el kell venni a királyságot tőle; és Dávid mégis milyen gyengéd, udvarias és türelmes volt Saullal!” – NOL 350.

„Lekicsinyelni és megvetni azokat, akiket Isten bízott meg az igazság terjesztésében a felelősség viselésével, annyit jelent, mint megvetni azokat, akiket Isten népének támogatására bátorítására és erősítésére rendelt.” – AT 114.

c. Miután Isten kiválasztja ezeket a személyeket az adott feladatokra mikor mentesülnek az ilyen felelősségek alól? 1Kor 9:16.

„Mózes alázatos pásztorélete békésebb és boldogabb volt, mint jelenlegi vezető pozíciója a féktelen lelkek hatalmas gyülekezetében. Mózes nem mert választani e két életforma között. Isten a pásztorbot helyett a hatalom pálcáját adta kezébe, amelyet nem tehetett le addig, amíg Isten fel nem menti vezetői tisztségéből.” – PP 360.

4. HIÁNYOS ÖNURALOM

a. Ki volt Kóré? 4Móz 16:1; 2Móz 6:18.20.

„Kóré, ennek a mozgalomnak a vezető szelleme, Kéhát családjából származó lévita volt, Mózes unokatestvére. Tehetséges és befolyásos ember.” – PP 359.

b. Noha Kóré magas tisztséget töltött be Izrael kormányzatában, mégis milyen további tisztségre vágyott? 4Móz 16:8-10.

„Bár a sátor szolgálatára rendelt lévita volt, nem elégedett meg pozíciójával. A papság méltósága után vágyakozott.” – PP 395.

„Isten tudta azt, hogy Kóré szívében lázadó volt és titokban – Izrael gyülekezetében – Mózes ellen dolgozott, bár lázadása nem volt még nyilvánvaló... Kóré elégedetlen volt helyzetével. Részt vett a szentsátor szolgálatában, mégis azt szeretne volna, ha papi tisztségre emelik. Isten Mózeset tette meg vezetőnek és a papi tisztséget pedig Áronnak és fiainak adta. Kóré eltökélte, hogy kényszeríteni fogja Mózeset, változtassa meg a rendszert, hogy ő emelkedhessen a papi méltóságra. Hogy biztosabb legyen dolgában, bevonta lázadásába Dáthánt és Abirámot, Ruben lezármazottait.” - 1SP 296.

c. Hogyan juthat el valaki a lázadás ezen mértékére? Péld 16:18; 27:4; 1Tim 6:4.

„Kóré és összeesküvő társai olyan emberek voltak, akiket Isten saját hatalmának és nagyságának kinyilatkoztatásával tüntetett ki. Azok közé tartoztak, akik Mózesrel együtt felmentek a hegyre és megláthatták Isten dicsőségét. Azóta megváltoztak. Először csak alig-alig adtak szállást szívükben a kísértésnek. Minél többet foglalkoztak vele, annál erősebbé lett, míg elméjük gondolatai teljesen Sátán uralma alá került, és még Isten iránti elégedetlenségüknek is kifejezést merészelték adni.

Nagy érdeklődést mutattak a nép jóléte iránt. Először csak egymás fülebe suttogták elégedetlenségüket, azután Izrael vezető emberei előtt is kezdték azt feltárni. Miután észrevették, hogy gyanúsításukat készségesen meghallgatták, felbátorodtak és még ennél is tovább mentek. Végül ők maguk is elhitték magukról, hogy valójában csak az Istenért való buzgóságukért tevékenykednek.” – PP 360. 361.

5. NAGYOBB BALGASÁG A FIGYELMEZTETÉS ELLENÉRE

a. Fejtsd ki Kóré lázadásának okát! 4Móz 16:1-3.

„Most azonban egy mélyen gyökerező összeesküvés alakult ki. Az összeesküvés célja az Isten által kijelölt vezetők tekintélyének lejáratása és uralmuk megbuktatása volt.” – PP 359.

„A féltékenység fokozta az irigységet és az irigység lázongáshoz vezetett. Megbeszélték Mózes jogainak kérdését. Úgy találták, hogy ezek a jogok túl nagy tekintélyt és méltóságot biztosítanak Mózesnek. Egészen odáig mentek, hogy úgy tekintettek Mózesre, mint aki olyan irigylésre méltó pozíciót foglal el, amelyet bárki közülük éppen úgy betölthetne, mint ő. Becsapták magukat és egymást, mivel azt gondolták, hogy Mózes és Áron maguk szereztek meg maguknak betöltött tisztségüket.” – PP 361.

b. Hogyan tekinti Isten a lázadást? 1Sám 15:22.23. (angolban: mert mint a varázslásnak bűne, olyan a lázadás, ...) Milyen legyen magatartásunk azok irányába, akik felelősségeket hordoznak? Zsid 13:5.17.

„Az emberek Istent sértik meg, amikor megvetik és elvetik kiválasztott és szolgálatára elhívott eszközeit, akiket éppen az ő megmentésükre és üdvözítésükre akar felhasználni. Az izraeliták pedig nemcsak ezt követték el, hanem Mózeset és Áront halálra is akarták adni.” – PP 367.

c. Hogyan készít fel bennünket Isten arra, hogy szembenézzünk a kísértéssel? 1Kor 10:11-13; Ján 15:22. Milyen eseményt engedett meg Isten, Izrael figyelmeztetésére? 4Móz 12:1-15.

„A szívek titkait olvasó Isten megjegyezte Kóré és társai szándékát és olyan figyelmeztetést és utasítást adott népének, amellyel képessé tette őket arra, hogy megmeneküljenek e számító emberek csalásától. Saját szemekkel látták, hogy Isten ítélete miként csapott le Miriámra, Mózes iránt tanúsított irigysége és az ellene való zúgolódása miatt.” – PP 360.

d. Ösztönözte Mózeset arra a lázadó magatartás, hogy erőszakos megfélemlítő típusú vezetést vagy szabályokat alkalmazzon? 4Móz 12:3.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Bár a frigyládát elrejtették a babiloni fogság idején, helyre lett ez állítva, és ha így történt, milyen értelemben?
2. Amikor Isten az Ő egyházában személyeket vezető tisztségekbe helyez, mikor mentesülnek ők kötelezettségeik alól?
3. Mint Mózes és Áron rokonai milyen tisztségekre áhítozott Kóré, Dáthán és Abirám?
4. Mi a valódi oka vagy előidézője a lázadásnak?
5. Milyen vezető volt Mózes?

„Az elégedetlenkedők azt mondták, hogy ezek a vezetők - Mózes és Áron - az Úr gyülekezete fölé magasztalták fel magukat azzal, hogy maguknak szereztek meg a papságot és a kormányzatot, pedig házukat Isten nem jogosította fel arra, hogy megkülönböztetett ház legyen Izrael többi háza felett. Nem voltak szentebbek, mint a nép. Meg kellene elégedniük azzal, hogy testvéreikkel egy és ugyanazon színvonalon éljenek.” – PP 361.

„Kóré lázadásában kisebb mértékben megvalósulni látjuk azt a lelkületet, amely Sátán lázadásához vezetett a mennyben. A büszkeség és a becsvágy ösztökelte Lucifert arra, hogy zúgolódjék Isten uralma ellen, és hogy igyekezzék megdönteni azt a rendet, amelyet Isten a mennyben létrehozott. Bukása után Sátán célja mindig az volt, hogy az irigység és az elégedetlenség ugyanazon lelkületét; a pozíció és a méltóság utáni vágyat töltse be az emberek elméjébe. Így munkálkodott Kóré, Dáthán és Abirám elméjén is, hogy felkeltse bennük az önfelmagasztalás, az irigység, a bizalmatlanság és a lázadás vágyát. Sátán vette rá őket arra, hogy elvessek Istent, mint vezetőjüket és ugyanakkor elvessek azokat az embereket is, akiket maga Isten rendelt ki számukra vezetőkként. Nem vették észre, hogy miközben részt vettek a Mózes és Áron elleni zúgolódásban és lázadásban, tulajdonképpen magát Istent káromolták. Oly nagy volt vakságuk, hogy igaznak hitték magukat, azokat pedig, akik hűségesen megrótták bűneiket, Sátán eszközeinek tekintették.” – PP 368.369.

„Az engedetlenség Sátánnal kezdődött, és minden engedetlenség az ő hatásának tulajdonítható. Akik Isten uralma ellen lázadnak, azok szövetségre léptek az ő pártütővel, aki minden hatalmát és ravaszságát latba veti, hogy foglyul ejtse az érzéseket és az értelmet. Tudni fogja, hogyan mutassa be hamis megvilágításban a dolgokat.” – PP 590.

„Isten, engedelmes gyermekeivel volt már e világ kezdete óta. Látható kell legyen rajtunk az Istenbe vetett bizodal munknak, és legyen nyilvánvalóvá a világ számára az, hogy bízhatunk Benne, mert hiszünk Benne. Igéje nem arról biztosít, hogy nem fog több kísértés jönni ránk, hanem hogy segítséget nyújt, hogy megtartsion bennünket.” – RH Április 15, 1890.

Vezetés feddéssel

„Minden útai tiszták az embernek a maga szemei előtt, de aki a lelkeket vizsgálja az Úr az!” – Péld 16:2.

„Azoknak, akiknek nincs igazuk, és akik rászolgálnak a dorgálásra, legjobban az tetszik, hogyha mások együtt éreznek velük, hízelegnek nekik, dicsérik őket.” – PP 361.

Javasolt olvasmány: Bizonyásgtételek, 4.kötet, 227-240.

Vasárnap

október 5.

1. EGY FOLYTATÓDÓ LÁZADÁS

a. **Hogyan válaszolt Mózes a lázadásra, amit Kóré szított ellene, - de mindenk felett Isten ellen? 4Móz 16:4-7.**

b. **Hogyan töltötték el szemmel láthatóan az Izraeliták ezt a különleges éjszakát, amikor lehetőséget kaptak arra, hogy vizsgálják felül magatartásukat? 4Móz 16:12.**

„(Az Izraeliták) nem fogták fel annak szükséges voltát, hogy súlyos bűnükért Isten bocsánatát addig keressék, míg meg nem találják. A próba éjszakáját nem bűnbánattal és bűneik megvallásával töltötték el, hanem azzal, hogy valami módon hatástalanítsák azokat a bizonyítékokat, amelyek leplezték bűneiket. Még mindig ápolták magukban az Isten által kiválasztott emberek gyűlöletét és elszánták magukat a vezetők tekintélyének és hatalmának lerombolására. Sátán pedig készen volt, hogy megrontsa ítélőképességüket és szemüket bekötve romlásba vezesse őket.” – PP 367.

c. **Hogyan keveredtek bele a lázadásba, és mi volt az álláspontjuk? 4Móz 16:2.3.**

„Azt a vádat, hogy a nép zúgolódása hozta rájuk Isten haragját, tévedésnek jelentették ki. (Az összeesküvők) azt állították, hogy a gyülekezet nem követett el hibát, bűnt, mivel semmi mást nem kívánt megkapni, csak a jogait; Mózes azonban basáskodó vezető, aki bűnösökként róttá meg a népet, holott szent nép voltak és velük volt az Úr is.” – PP 362.

2. ÖNCSALÁS

a. Milyen alapelvet sértett meg Kóré? Luk 14:8-11; Jel 3:17.

„Kóré addig-addig melengette az irigységet és a lázadást, amíg félre nem vezette magát, és valóban úgy gondolta, hogy a gyülekezet egy nagyon igaz nép, míg Mózes egy zsarnoki uralkodó, aki folyamatosan kitarthat azon álláspontja mellett, hogy a gyülekezetnek szüksége van a megszentelődésre, holott erre nincs szükség, mert ők már szentek.” – 1SP 300.

b. Milyen hibát követtek el a lázadók, miután ők már ismerték Isten törvényét? 2Kor 10:12.

„(Kóré és társai) azzal áltatták a nép túlnyomó részét, hogy igazuk van, és hogy minden bajuk Mózesétől, a vezetőjüktől származik, aki folyamatosan emlékezteti bűneikre. A nép azt gondolta, hogy ha Kóré vezethetné, és jócselekedeteik emlegetésével bátorítaná őket, – ahelyett, hogy hibáikra emlékeztetné – akkor nagyon békés és eredményes lenne vándorlásuk. Azonfelül Kóré kétségkívül nem fel és alá vezetné őket a pusztában, hanem egyenesen az ígéret földjére. Azt mondták, Mózes határozta el, hogy nem mehetnek be az ígéret földjére, nem pedig az Úr.” – 1SP 300.

c. Mi volt mindig a baj forrása az embereknél hasonló esetekben, mint amit Kóré, Dáthán és Abirám is előidézett? 1Kir 22:5-8.

„Kóré kritizálta pusztai vándorlásuk történetét, ahol sokszor szorult helyzetbe kerültek és ahol sokan elpusztultak zúgolódásaik és engedetlenségeik miatt. Hallgatói azt gondolták, és szerintük világosan látták, hogy bajaikat elkerülhették volna, ha Mózes más útvonalat választ. Elődöntötték, hogy minden őket ért szerencsétlenségért Mózes vádolható, és a Kánaánból való kirekesztésük is Mózes és Áron rossz vezetésének következménye. Ha Kóré lett volna a vezető, aki bűneik állandó dorgálása helyett arra bízta őket, hogy maradjanak meg jó tetteiknél, akkor pusztai vándorlásuk nagyon békés és sikeres vándorlás lett volna. Az ide-oda vándorlás helyett egyenesen az ígéret földje irányába kellett volna haladniuk.” – PP 362.

3. ÖNMEGVAKÍTÁS

a. Melyik a legrosszabb minden tévedés közül, amivel szembekerülünk a keresztényi küzdelmünkben? Péld 3:7; 12:14; 16:2; 21:2.

„Kóré és társai addig hízelegtek (az Izraelitáknak), amíg magukat valóban nagyon jó embereknek tartották és tényleg azt hitték, hogy Mózes jogtalanságot követett el ellenük és visszaélt bizalmukkal, sőt rosszul bánt velük. Ha most be kell ismerniük, hogy Kóré és társai tévedtek és Mózesnek volt igaza, akkor Isten szavaként kell elfogadniuk azt az ítéletet, hogy nekik a pusztában kell meghalniuk. Ennek nem voltak hajlandók magukat alávetni. Inkább elhitték azt, hogy Mózes csapta be őket. Naivan azt a reménységet dédelgették, hogy a dolgok új rendje honosul majd meg, amelyben a dicséret helyettesíti majd a dorgálást, eloszlatja az aggodalmat és lecsillapítja az összeütközést. Azok a férfiak, akik elpusztultak, hízelgő szavakat mondtak és nagy érdeklődést és szeretetet tanúsítottak irántuk. Ebből az emberek arra következtettek, hogy Kórénak és társainak bizonyára jó embereknek kellett lenniük, és valamiképpen Mózes lett az oka pusztulásuknak.” – PP 366.

b. Ahelyett, hogy Kóré és társai ráébredtek volna a hazugságra, mit képzeltek Egyiptom földjével kapcsolatban? 4Móz 16:12.13.

„(A lázadók) Mózeszt vádolták, hogy ő az oka, amiért még mindig nem mentek be az ígéret földjére. Azt mondták, hogy nem Isten teszi ezt velük. Nem az Úr mondta, hogy meg kell halni nekik a pusztában és nem is hajlandók elhinni, hogy Isten mondta volna, Mózes intézi úgy az ügyeket, hogy soha be ne vigye őket Kánaán földjére. Arról beszéltek, hogy tejjel mézzel folyó országból hozta ki őket. Elvakult lázongásukban elfelejtették, mit szenvedtek Egyiptomban. El a pusztító csapásokat is, amelyek Egyiptomot érték. S most azzal vádolják Mózeszt, hogy jó országból hozta ki őket, hogy elpusztuljanak a pusztában, hogy aztán majd ő gazdagodjék meg vagyonukból. Arcátlanul azt kérdezték Mózes-től, hogy talán azt képzelet, hogy Izrael egész seregéből senki sem lenne elég okos, hogy átlássa a szándékát és felismerné álnokságát, vagy azt hiszi talán, hogy mind alávetik magukat, hogy vakokként vezesse őket össze-vissza, kénye-kedvére, néha Kánaán irányába, majd meg vissza a Vörös-tengernek, Egyiptom felé. A gyülekezet előtt ejtették ki ezeket a szavakat és kereken visszautasították, hogy szemernyit is elismerjenek Mózes és Áron hatalmából.” - 1SP 298.299.

4. A VÉGSŐ ERŐPRÓBA

- a. **Ki gyűjtötte össze az egész népet a döntő eseményre, hogy kinyilvánuljon, ki az igaz vezető? 4Móz 16:14-19. Írd le az ellentétes magatartást.**

„Nyilvánvaló volt, hogy a nép az elégedetlenek pártjával érzett együtt és azok mellé állt. Mózes nem tett semmit öngazolására érdekében. Ünnepelesen az egész gyülekezet jelenlétében Istenhez folyamodott, mint indítékai tisztaságának és viselkedése becsületességének tanúbizonyságtevőjéhez, és arra kérte Istent, legyen bírója. . .

Nem Mózes volt az, aki a gyülekezetet összehívta, hogy tanúi lehessenek Kóré és társai vereségének. A gyülekezet összehívását maguk a lázadók követték el. Elvakult önteltségükben ők hívták össze a gyülekezet tagjait, hogy mindenki megláthassa győzelmüket. A gyülekezet nagy része nyíltan Kóré mellé állt, aki erősen reménykedett abban, hogy érvényesíti akaratát Mózzal és Áronnal szemben.” – PP 364.

- b. **Habár Izrael vezetőinek többsége először vette a bátorságot, hogy egységes legyen (Mózes és Áron ellen) miért keletkezett szétválás a gyülekezet és a rendbontó vezetők között? 4Móz 16:20-27.**

„A fő lázadók - bár jól látták, hogy egymás után elhagyják őket azok, akiket becsaptak - elszántsága rendületlen maradt. Családjaikkal együtt ott álltak sátraik nyílásában, mintegy semmibe véve az isteni intést.” – PP 365.

- c. **Milyen csodálatos eseményen keresztül nyilatkoztatta ki Isten, hogy kik voltak a pártütők mivel szembeszálltak az Ő akaratával? 4Móz 16:28-35.**

„Sátán vette rá a lázadókat arra, hogy elvessek Istent mint vezetőjüket és ugyanakkor elvessek azokat az embereket is, akiket maga Isten rendelt ki számunkra vezetőkként. Nem vették észre, hogy miközben részt vettek a Mózes és Áron elleni zúgolódásban és lázadásban, tulajdonképpen magát Istent káromolták. Olyan nagy volt vakságuk, hogy igaznak hitték magukat, azokat pedig, akik hűségesen megrótták bűneiket, Sátán eszközeinek tekintették.” – PP 368.

„Isten lenyűgöző bizonyítékát adta annak, hogy maga volt Izrael vezetője. Kóré és társai azonban elvetették a világosságot, míg vakká lettek annyira, hogy Isten hatalmának legközvetlenebb megnyilatkozásai sem voltak elegendők meggyőzésükre. Isten minden utasítását és dorgálását csak emberi vagy sátáni tevékenységnek minősítették. . . Ez volt az a tett, amely megpecsételte sorsukat. A Szentlélek ellen követték el a bűnt.” – RH November 12, 1903.

5. IGAZ VEZETÉS

a. **Honnan tudjuk azt, hogy Kóré nem minden gyermeke támogatta az ő lázadását? 1Krón 6:33-38. Mi volt a másik neve Sámuelnek? 1Krón 6:28.33.**

b. **Milyen leckét kellett Izraelnek emlékezetben tartaniuk ezen tapasztalat eredményeként? 4Móz 16:36-40.**

c. **Ahelyett, hogy az éjszakát az izraeliták bűnbánatban töltötték volna el, milyen lelkületet nyilvánított ki az egész Izrael a lázadók megbüntetése után? 4Móz 16:41-43.**

„Ugyanazt tette az egész nép a megsemmisítését követő napon, mint akik becsapták őket, mégis Sátánnak tulajdonították Isten ítéleteit. Kijelentették, hogy Mózes és Áron a gonosz hatalmával okozták a jó és a szent emberek pusztulását.” – RH November 12, 1903.

d. **Mózes és Áron, mint vezetők, hogyan mutatták ki megmentő lelkületüket, amikor a csapás elkezdte pusztítani a lázadás megmaradt résztvevőit? 4Móz 16:44-50.**

„A bűn terhe nem Mózesen nyugodott. Ennélfogva Mózes nem félt és nem sietett el onnan és nem hagyta a gyülekezetet elveszni. Mózes továbbra is ott tartózkodott, és ebben a félelmetes válságban kinyilatkoztatta a hű pásztor nyája iránti érdeklődését és gondoskodását. Buzgón könyörgött, hogy Isten haragja ne semmisítse meg teljesen az ő választott népét. Közbenjárásával fel is tartóztatta a bosszú karját, hogy az engedetlen és lázadó Izrael teljes megsemmisülése ne következhessek be.

A harag szolgáját azonban Isten már kiküldötte. A pestis már osztogatta a halált. Testvére utasítására Áron fogta a tömjénezőt és a gyülekezet közé sietett, hogy engesztelést szerezzen számukra. Így is történt: Áron „... engesztelést szerze a népnek” (4Móz 16:47). „És megállta a megholtak között és élők között” (4Móz 16:48). A tömjén füstjével együtt Mózes imája is, amelyet a sátorban elmondott, feljutott Istenhez. A csapás azonban nem szűnt meg mindaddig, míg Izrael népéből tizennégyezer ember ott nem feküdt holtan, bizonyságául a zúgolódás és lázadás bűnének.” – PP 367.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen fajta család jelenti a legnagyobb veszélyt a hívők számára?
2. A modern uralkodó gondolkodáshoz hasonlóan mi volt az új munkamódszere azoknak az embereknek, akik a Kóré által megalapított új elrendezést várták?
3. Milyen mértékű volt az önámítás, amikor a nép Egyiptom földére emlékezett?
4. Hogyan mutatja be Kóré tapasztalata azt, hogy a gyermekeknek nem szükséges követni szülei nyomdokait?
5. Mit tanulhatunk Mózes és Áron tapasztalatából, ahogyan ők cselekedtek a csapás kellős közepén?

„A héberek nem voltak hajlandók engedelmeskedni az Úr utasításainak és nem fogadták el korlátozásait. Nyugtalanok voltak, ha szemrehányásokat kellett elviselniük és nem akarták elfogadni a dorgálásokat. Ez volt az oka Mózes elleni zúgolódásaiknak. Ha szabadon mindig azt teheték volna, ami nekik tetszik, akkor kevesebbet morogtak volna vezetőjük ellen. Az egyház egész története folyamán Isten szolgálói mindig ezzel a lelkülettel találkoztak.” – PP 369.

„Semmi sem tetszik jobban az embereknek, mintha dicsérik őket, hízelegnek nekik, amikor pedig sötétben tévelyegnek, helytelenül tesznek és intést érdemelnek érte. Kóré először meghallgatásra talált a népnél, aztán megnyerte támogatásukat is, amikor basáskodó vezetőnek nevezte Mózeset. Azt mondta, hogy túl szigorú, túl követelőző, túlságosan parancsolgató, és hogy így inti meg a népet, mintha bűnösök lennének, holott szent nép ők, az Úr szentelte meg őket, ő lakozott köztük. Kóré felsorolta a pusztában való vándorlás eseményeit, mikor szorult helyzetbe jutottak, és hogy sokan meghaltak a zúgolódás és engedetlenség miatt. S romlott gondolkodásukkal azt képzelték, nagyon is világosan látják, hogy minden bajuknak elejét lehetett volna venni, ha Mózes másképp viselkedik. Mert nagyon hajthatatlan, követelőző volt, ezért ők arra a következtetésre jutottak, hogy a pusztában minden szerencsétlenségük Mózes hibája volt. Kóré a vezető szellem, igen bölcsnek kiáltotta ki magát, hogy ő már rájött, mi volt megpróbáltatásaik és szerencsétlenségeik oka.” – 3B 345.

„Meglepő az a hasonlóság, ahogy Isten századról századra a nagy reformációs és vallásos megmozdulások útján a földön dolgozik. Isten mindig ugyanolyan elvek alapján bánik az emberrel. A jelen fontos megmozdulásainak megvolt a megfelelője a múltban, és az egyház korábbi tapasztalatai nagyon értékes tanulságokkal szolgálnak a jelenben.” – NK 307.

Egy kihajtott vessző mandulatermással

„És monda az Úr Mózesnek: Vidd vissza az Áron vesszejét a bizonyosság ládája elé, hogy őriztessék ott a lázadó fiaknak jegyül, hogy megszűnjék az én ellenem való zúgolódásuk, hogy meg ne haljanak.” – 4Móz 17:10.

„Isten kegyelmesen hozzájárult ahhoz, hogy Izrael seregeinek egy másik bizonyítékot adjon, egy megfelelő bizonyítékot, hogy kiigazítsa megromlott ítélőképességüket.” - 1SP 305.

Javasolt olvasmányok: *Pátriárkák és próféták*, 367-371.

Vasárnap

október12.

1. MINDEN VEZETŐ EGY VESSZŐVEL

a. Az ószövetségi időkben mit jelképezett a vessző? Zsol 110:2; Ésa 11:1-4; Jer 51:19.

b. Amikor Izraelben mindenegyves vezető egy-egy vessző által volt bemutatva, milyen módon fejezte ki Isten Áron vezetői szerepének különleges voltát? 4Móz 17:1-4.6.7.

„Isteni urasításra Izrael mindegyik törzse vesszőt készített, és ráírta arra a törzs nevét. Áron neve a Lévi törzs vesszőjén szerepelt. A vesszőket a sátorban halmozták fel, a bizonyosság ládája előtt.” – PP 368.

c. Milyen különleges csoda történt, ami azonosította Isten választott képviselőjét a papságra és mit szándékoztak ezzel tenni? 4Móz 17:5.8.9.

2. EGY JELKÉPES EMLÉK ÉS PRÓFÉCIA

a. Hogyan erősítették meg Áron papságát, mintegy emlékeztetőként a jövő nemzedékek számára? 4Móz 17: 10-13.

„Áron vesszeje volt az, ami kihajtott és mandulát érlelt. Isten ezt a csodát azért adta, hogy elegendő bizonyítékként szolgáljon és elnémítsa a zúgolódó Izraelitákat, és ez a vessző egy állandó bizonyosága annak, hogy Isten a papságot Áronra és családjára ruházta. A vesszőn az összes meglepő változás egyetlen éjszaka következett be, hogy meggyőzze őket, hogy Isten igenis különbséget tett Áron és Izrael többi gyermekei között. Az isteni hatalom e csodája nem vonták többé kétségbe a papi tiszt tekintélyét. A csodálatos vesszőt megőrizték, hogy gyakran megmutassák a népnek emlékeztetni őket a múltra, megóvni őket a mormogástól és nehogy ismét kétségbe vonják, hogy kire lett ruházva a papi tisztség.

Miután az Úr teljesen meggyőzte Izrael gyermekeit helytelenségükről, tévedésükről, hogy igazságtalanul vádolták meg Mózeset és Áront, valódi megvilágításban látták lázadásukat, ezért megrémültek. Így szóltak hát Mózeshez: „Íme pusztulunk, veszünk, mi mindnyájan elveszünk.” Végül kénytelenek elhinni a kellemetlen igazságot, hogy a pusztában való elhullás a sorsuk. Miután elhitték, hogy valóban az Úr jelentette ki, hogy nem mehetnek be az ígéret földjére, elismerték, hogy Mózesnek és Áronnak igaza van, hogy vétkeztek az Úr ellen, mikor föllázadtak a két férfi vezetése ellen és méltán szenvedték el Isten haragját. Szintén beismerték azt, hogy Kóré és akik övele együtt elpusztultak, vétkeztek Isten ellen és hogy igazságosan szenvedték el az Ő haragját.” – 1SP 305.306.

b. Ki a mi Nagy Főpárpunk a mennyei szentélyben? Zsid 8:1-5; 9:3.4.

„A főpásztor lenéz a mennyei szentélyből az Ő legelőjének juhaira.” – FE 273.

„Most van az ideje, amikor az Úr vizsgálja a jellemet, méri az erkölcsi értéket a szentély mérlegén. Óh, keressük a tűzben megpróbált aranyat, keressük Krisztus igazságosságának fehér ruháját, hogy meg ne láttason a mi mezítelenségünknek rútsága, kenjük meg szemünket a mennyei szemgyógyító írral, azért, hogy felismerhessük Isten munkáját.” – RH július 28, 1891.

3. EGY ELŐKÉSZÍTŐ MUNKA

a. Milyen munkát végzett el Keresztelő János Krisztus első eljövele előtt? Mt 3:2. Ján 3:27-30.

„A mi korunkban, közvetlen, mielőtt Krisztus eljönne az ég felhőiben Jánoséhoz hasonló munka vár elvégzésre. Isten embereket hív népet készíteni elő, megállni az Úr nagy napján. A Krisztus nyilvános szolgálatát megelőző üzenet így szól: „Tartsatok bűnbánatot adószedők és bűnösök, farizeusok és sadduceusok, térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” – (Mt 3:2.) Nekünk a Krisztus közeli megjelenésében hívő népnek is üzenetet kell közvetítenünk: „Készülj Istened elé!”... (Ám 4:12.) Az üzenet legyen olyan határozott, mint Jánosé volt. János királyokat dorgált meg bűneik miatt. Életét veszélyeztette bár, még sem habozott hirdetni Isten szavát. Ma is ilyen hűségesen kell hirdetnünk az üzenetet.” – 8B 258.

b. Milyen munka lesz elvégezve a föld történelmének utolsó napjaiban? Ésa 58:1; Ám 4:12.

„Nem alaposan kidolgozott érvelésekkel vagy finoman szótt elméletekkel hirdette János az üzenetet. Félelmetesen, komolyan és mégis terménységgel hangzott kiáltása a pusztából: „Térjete meg; mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 3:2.) Ez a kiáltás újszerű, különös erővel hatott az emberekre. Az egész népet felrázta. Tömegek özönlöttek a pusztába.

Ahhoz azonban, hogy Jánoséhoz hasonló üzenetet hirdethessünk, hozzá hasonló lelki tapasztalattal kell rendelkezünk. Ugyanannak a munkának kell végbemenni bennünk is. Istent kell szemlélnünk és őt szemlélve el kell vesztítenünk énjünket szemünk elől.

Természettől fogva Jánosnak is voltak hibái és gyengeségei, hasonlóan más emberekhez, de az Isten iránti szeretet átalakította jellemét. Miután Jézus már megkezdte tanítói működését, Jánoshoz járultak tanítványai, azzal a panasszal, hogy mindenki az új tanítót követi. Ekkor János megmutatta, hogy milyen világosan megértette a Messiáshoz való viszonyát, és örömmel üdvözölte Őt, akiknek az útját előkészítette.” – ESz 32.33.

4. SZEMÉLYES TAPASZTALAT

- a. Milyen tapasztalatra kell szert tennünk annak érdekében, hogy Keresztelő Jánoshoz hasonlóan egy tiszta üzenetet adhassunk? Ésa 57:15; Ján 1:29.**

„János a lemondás magaslatára emelkedett. Senkit sem igyekezett magához vonzani, hanem magasabbra s még magasabbra törekedett emelni gondolatikat, míg csak tekintetük meg nem nyugszik Isten Bárányán. Ő maga csak egy hang volt, kiáltó szó a pusztában. Most örömmel fogadta a csendet és az ismeretlenséget, hogy mindenki szeme az élet világosságára fordulhasson.

Isten hírnökei, akik hivatásukhoz hűek, nem keresnek maguknak megtiszteltetést. A Krisztus iránti szeretet elnyeli az önszeretetet. Ráébrednek, hogy hivatásuk azt hirdetni, amit János hirdetett. „Ime az Istennek ama Báránya, Aki elveszi a világ bűneit!” (Ján 1.29.) Jézust emelik fel, s Vele az egész emberiség felemelkedik.” – 8B 259.

- b. Hogyan nyilvánította ki János az igazi lemondást, áldozatkészséget és önmegtágadást, amikor azt hallotta, hogy sokan a követői közül Jézushoz mennek? Ján 3:20-30.**

„Isten világossága töltötte be a látnok (János) lelkét, ahonnét kilakoltatta az önzést. Olyan szavakkal tett bizonyosságot az Üdvözítő dicsőségéről, melyek csaknem fölrnek Krisztus szavaival. Ezt mondta: „Aki felülről jött, feljebbvaló mindenkinél. Aki a földről való, földi az, és földieket szól. Aki a mennyből jött, feljebbvaló mindenkinél... Mert akit Isten küldött, az Isten beszédeit szólja: mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Lelket.” (Ján 3:31.34.)

Krisztus dicsőségében követőinek is részesülniük kell. Az Üdvözítő elmondhatta: „Nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, Aki elküldött engem, az Atyáét.” (Ján 5:30.) János kijelentette: Isten nem adja mérték szerint a Lelket.” (Ján 3:34.) Így van ez követőivel. Csak annyiban tudjuk befogadni Őt, amennyiben hajlandók vagyunk kilakoltatni énünket, önzésünket. Csak annyira tudjuk felismerni Isten jellemét, és hit által elfogadni Krisztust, amennyire engedjük, hogy minden gondolatunk a Krisztus iránti engedelmesség fogságába essék. Aki ezt teszi, bőven részesül a Szent Lélekben. Krisztusban „lakozik az istenségnek egész teljessége testileg. Őbenne vagytok beteljesedve.” (Kol 2:9.10.)” – 8B 259.260.

5. NAPJAINK KÖRÉI

a. Habár a prófécia bemutatja azt, hogy Kóréhoz hasonló emberek létezni fognak az utolsó napokban, mit követel meg Isten az Ő hű őrállótól? 2Tim 4:1-4.

„(Idézve. 2Tim 4:3.4.) Pál apostol itt nem a nyíltan vallástalanokra gondol, hanem hitvaló keresztényekre, akik kedvteléseiknek élnek, akik rabszolgáik saját énjüknek. Ezek csak olyan tanokat hallgatnak meg, melyek nem ítélik el bűneiket, sem élvágyóéletmódjukat. Krisztus hűségese szolgáinak egyértelmű szavai sértik fülüket, ezért olyan tanítókat keresnek, kik dicsérik őket, és hízelegnek nekik. Sajnos, néhány hitvalló prédikátor is, Isten Igéje helyett emberek véleményét prédikálja. Hűtlenek megbízatásukhoz, és ellentétben hivatásuk kötelességeivel, félrevezetik azokat, kik bennük lelki vezetőjüket látják.” – AT 347.

b. Azáltal, hogy megadták a szükséges feddést, milyen ellenállással nézett szembe úgy Jézus, mint az apostolok? Ján 8:40; 2Pét 2:1-3; Júd 11. Hogyan vonatkozik ez ma a Prófétság Lelkére? Jel 12:17; 19:10.

„Pál fel volt készülve a gyülekezet védelmére. Úgy kellett örködni az emberek fölött, mint akikkel el kell számolnia Istennek. Talán régen kellett volna figyelmet szentelnie a fejtelenségről és viszálykodásról szóló híreknek? De még mennyire, s az intést, melyet hozzájuk küldött, ugyanúgy Isten Lelkének ihletésére írta, mint bármelyik más levelét. Mikor azonban ezek a feddések megérkeztek, némelyek nem engedelmeskedtek azoknak. Arra az álláspontra helyezkedtek, hogy nem Isten szól Pálon keresztül, hanem csak a maga emberi véleményét fejezte ki bennük, ezért ugyanolyan jónak tartották a maguk nézetét, mint Pálét.

Így van az most is Isten népe közül sok emberrel, akik eltávolodtak a régi tájékozódási pontoktól és a maguk feje után mennek. Milyen megkönnyebbülés lenne nekik, ha azzal hallgattatnák el a lelkiismeretüket, hogy a tevékenységem (E.G.White) nem Istentől származik. Hitetlenségem mégsem változtat a tényeken. Hibás a jellemetek, erkölcsötök és lelki életetek. Hunyjatok szemet ez előtt a tény előtt, ha úgy tetszik, de ez szemernyit sem tesz tökéletesebbé titeket. Az egyedüli gyógyszer, ha megmosakodtok a Bárány vérében.

Ha igyekeztek elvetni Isten tanácsát, mert ehhez van kedvetek, ha aláássátok Isten népének a bizonyágtételekbe vetett bizalmát, ugyanúgy Isten ellen lázadtok, mint Kóré, Dáthán és Abirám tették.” – 5B 65.66.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen csoda által oldotta meg Isten a gyülekezet irányításában keletkezett vitát?
2. Hova helyezték el Áron kihajtott vesszelyét emlékeztetőként a jövő nemzedék részére?
3. Milyen munka lesz elvégezve Illés és Keresztelő János lelkületében Krisztus második eljövele előtt?
4. Írd le az üzenet hirdetőinek jellemét, akiket Isten fel akar használni ezen nehéz utolsó napokban!
5. Kóré vezetőszellemisége miben nyilvánul meg ma a legláthatóbban?

„A Föld legszelídebb emberének legnagyobb igyekezet sem tudott gátat vetni engedetlenségüknek. Féltékenységgel, gyanakvással és rágalommal viszonozták Mózes önzetlenségét. Szerény pásztorélete sokkal, de sokkal békésebb és boldogabb volt, mint a lázadó, zúgolódó, makacs, keménynyakú lelkületű óriási gyülekezet lelkipásztorsága. Sokkal nehezebb volt elviselni indokolatlan féltékenységeiket, mint a pusztai vad farkasait. Mózes mégsem merte a maga útját választani, s azt tenni, ami a legkellemesebb lett volna számára. Isten parancsára maga mögött hagyta a pásztorbotot – a hatalom pálcáját kapta helyette kezébe. Mózes nem is merte letenni a kormánypalcát, nem mert lemondani, míg csak Isten el nem bocsátotta.” – 3B 342.343.

„Néha az evangélium prédikátorai hosszútűrésükkel okoznak bajt, amennyiben a tévelygő bűneit tűrik, sőt támogatják is. Így készek mentetni és enyhíteni azt, amit Isten elítél; idővel pedig olyan vakokká válnak, hogy még dicsérik is azokat, akiket Isten parancsa szerint feddeniük kellene. Aki eltompította lelki ítélőképességét, bűnös engedékenység által, olyanokkal szemben, kiket Isten elítél, előbb-utóbb súlyosabb bűnöket követ el, amennyiben túl szigorúan és keményen bánik azokkal, akik Istennek tetszenek.” – AT 346.

„Sátán megtévesztő hatalmának legfényesebb bizonyítéka, ha pártfogoltjai közül sokan azzal áztatják magukat, hogy Isten szolgálatában állanak. Amikor Kóré, Dáthán és Abirám fellázadtak Mózes ellen, először azt hitték, hogy csak az emberi vezetővel ellenkeznek, - olyan emberrel, mint ők maguk. Később már egyenesen isteni szolgálatot vélték gyakorolni; de nem gondoltak arra, hogy Isten választott eszközének személyében Krisztust vetették el, megbántva ezzel a Szentlelket is. Így tettek a zsidók vénei és írástudói is, amikor szerfelett nagy gondot fordítottak az istentiszteletre, de megfeszítették Isten egyszülött Fiát. És ezt teszik mindazok, akik dacolva Isten akaratával, saját útjaikon járnak.” – PP 591.

A melkisédeki papság szervezete

„Mely lelkünknek mintegy bátorságos és erős horgonya, és beljebb hatol a kárpitnál. Ahová útnyitóul bement érettünk Jézus, aki örökkévaló főpap lett Melkisédek rendje szerint.” - Zsid 6:19.20.

„Melkisédek nem volt Krisztus, de ő volt Isten hangja a világban, az Atya képviselője.” - 1Sz 376.

Javasolt olvasmány: *Jézus élete 346-352.*

Vasárnap

október 19.

1. HASONLÓNAK LENNI MÁS NEMZETEKHEZ

a. **Hogyan változtatta meg Izrael Istennek a kormányzásra, papságra és bírákra vonatkozó rendszerét? 1Sám 8:4-9.**

„Az Úr felvilágosította Sámuel, hogy a nép nem ő ellene, hanem maga az Isten ellen van. Hiszen Sámuel ellen semmi panaszu nem volt. Az Úr ellen álltak fel, az ellen, aki nekik a vezetőket adta. Akik az Isten hűséges szolgáját megvetik, megvetik Istent, aki a szolgát küldte. Mert az ő beszédét, az ő intését és tanácsát vetik meg, ha szolgájától elfordulnak.

Izrael akkor látott jó napokat, amikor Jahvét királyául ismerte el; amikor törvényét és rendeleteit többre becsülte, mint pogány szomszédait, amikor tekintélyét nem vetette meg. Mózes, a törvényt illetően azt mondta annak idején a népnek: "Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcsességetek és értelmetek a népek előtt, akik meghallják majd mind e rendelkezéseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!" (5Móz 4:6). De mert nem tartották meg Isten törvényét, nem is lettek azzá a nemzetté, amelynek Isten őket szánta. Ám a bajokért, amelyek saját bűneik és balgaságaik következményei voltak, természetesen az istenuralmat okolták. Ennyire elvakította őket a bűn!” – PP 564.

2. EMBEREK BALGASÁGA ÉS ISTEN KEGYELME

a. Miért engedte meg Isten Izraelnek, hogy királyuk legyen? Hós 13:11.

„Isten prófétája által kijelentette, hogy király fog uralkodni Izrael felett, de ez még nem jelentette azt, hogy a királyság az ő akarata szerint való, vagy, hogy a népnek javára lesz. Csupán a tényt szögezte le, amely abban állt, hogy Izrael nem hallgatott Isten tanácsára, ezért saját útjára bocsátotta őt. Hóseás azt mondja, hogy Isten haragjában adott királyt népének (Hós 13:11). Ha az emberek saját útjukra indulnak anélkül, hogy kikérnék Istennek tanácsát; vagy ellenkeznek akaratával, az Úr elengedi őket, hogy keserű tapasztalataik beláttassák velük cselekedetük téves voltát, és bűnbánatra készítsék őket. Az emberi bölcsesség és kevélység csakhamar veszedelmes vezetőkné bizonyulnak. És előbb lesz átok mint áldás az, amit az emberi szív az Isten akarata ellenére megkíván.

Isten elvárta, hogy népe őt az áldások forrásának és törvényadójának tekintse. Mert tőle való függésének tudatában állandóan közelebb kell jutnia hozzá. Ennek következtében pedig fennköltté, nemessé növekedik és méltóvá lesz a választott nép az isteni elhíváshoz. De ha embert ültetnek a trónra, szívüket, gondolataikat elvonja Istentől, hogy inkább emberi erőben, mint az isteni hatalomban bízzanak. Sőt a király bűne őket is bűnre csábíthatja, mígnem elválasztja a nemzetet Istentől.” – PP 564.565.

b. Más nemzetek példáját követvén, az új szervezeti forma eredményeként mi történt Áron kihajtott vesszejével? 2Krón 5:10.

c. Melyik papság rendje szerint kezdte meg Jézus a mennyei szentélyben az ő munkáját? Zsid 6: 19.20; 7:12.28. Hogyan teljesedett be ez a prófécia? Zsol 110:1-4; Zsid 9:11.12.

„Amikor Krisztus haldoklott a kereszten nagy fennszóval kiáltott, „Elvégeztetett”, ekkor vált munkája teljessé. Az út megnyílt, a függöny (a Szentek Szentje előtt) kettészakadt. Az emberek áldozati felajánlások nélkül közeledhettek Istenhez, földi papok szolgálata nélkül. Krisztus ezután örökre saját maga lett a főpap Melkisédek rendje szerint. A menny lett otthona. Ő azért jött erre a világra, hogy kinyilatkoztassa az Atyát.” – ST Augusztus 16, 1899.

3. A PAPSÁG ÉS AZ ALAP

a. Milyen értelemben volt a melkisédeki papság magasabb rendű a lévítai papságnál, és miért olyan lényeges ez? Zsid 7:1-11. 22-24. 27.28.

„Krisztus az igaz Főpap, miután elszenvedte a megaláztatást, szegényt és gyalázatot, miután keresztre feszítették és eltemették, feltámadt a sírból, győzedelmeskedett a halálon. Ő egy örökkévaló pap, Melkisédek rendje szerint.” – 12MR 398.

b. A melkisédeki papság rendjében kapcsolatba kerül a többi pap a Főpappal? 1Pét 2:5-9; 5:1-4.

c. A melkisédeki papság szerinti gyülekezeti irányításnak mi az alapja? Mt 16:13-19; 1Kor 10:4; 3:11.

„Minden igaz egyháznak Krisztus az alapja.” – 9B 147.

„Isten jelenlétében, az összes mennyei lény színe előtt, a pokol láthatatlan hadserege előtt alapította Krisztus egyházát az élő sziklára. A Szikla Ő maga - saját teste, mely megtöretett és megsebesített. Az ilyen alapra épített egyházon a pokol kapui sem vesznek diadalmat.

Mily gyöngének tűnt az egyház, amikor Jézus e szavakat kijelentette! Maroknyi volt a hívők csapata, akik ellen az ördögök meg a gonosz lelkek minden hatalma irányult - Krisztus követőinek mégsem kellett félniük. Erejük Sziklájára építkeztek, senki meg nem dönthette őket.” – JÉ 349.

c. Miért volt lehetetlen, hogy ez a szikla Péter legyen? Mt 16:21-23.

A "mennyeik országának kulcsai" Krisztus szavai. A Szentírás minden szava az Övé, tehát mindegyik idetartozik. E szavaknak hatalmukban áll kinyitni és bezárni a mennyet...

A Megváltó nem egyedül Péterre bízta az evangélium művét. Egy későbbi időpontban megismételte a Péternek mondottakat közvetlenül az egyházra vonatkoztatva.” – JÉ 349.

4. TISZTA HAMISÍTATLAN IGAZSÁG

a. Milyen alapra épült Krisztus egyháza? Mt 16:16.17.

„(Idézve: Mt 16:17.) A Péter által megvallott igazság a hívő hitének alapja.” – JÉ 348.

b. Hogyan azonosítja Isten szava az igazságot? Ján 14:6.

„Krisztus az igazság teljes rendszere.” – 3SM 198.

c. Milyen veszéllyel kell szembenézni azoknak, akik vallják, hogy hiszik az igazságot? 1Ján 3:3; 2:21; 2Ján 9-11.

„Ez az a veszély, amelynek a gyülekezet most ki van téve: Szűklátókörü véges elméjű emberek kigondolásai, ahogyan kijelölik a Szent Lélek eljövételének pontos módját. Bár ők nem törődnek azzal, hogy elismerjék ezt, néhányan már ezt megtették. És mert a Lélek jön, nem így, hogy embereket dicsőít, vagy, hogy segítené felépíteni az ő téves elméleteiket, hanem hogy elítélje és megfeddje a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében, hogy forduljanak el sokan ettől a bűnös világtól. Ők nem hajlandók arra, hogy öniigazságosságuk ruháját levegyék, nem készek arra, hogy saját igazságosságukat – mely becstelenség és törvénytelenység – felcseréljék Krisztus igazságosságára, mely a tiszta, hamisítatlan igazság. A Szent Lélek nem hízeleg az embereknek, sem nem dolgozik egyetlen emberi terv és kigondolás szerint sem. Halandó elméjű bűnös emberek által nem dolgozik a Szentlélek. Erkölcsbíróként fog jönni, olyan emberi eszközökön keresztül, akiket Isten választ ki, és embereket indít arra, hogy meghallják ezt a hangot és engedelmeskedjenek annak.” – BL 25.

d. Mivel a világ egy mély sötétségben vesztegel, hogyan nyilatkoztatja ki Isten az igazságot az embereknek? Péld 4:18.

„Krisztus az egyházat tette meg a szent igazság letéteményesévé. Rábízta gyülekezetére a szent igazság sáfárságát, és egyházának a feladata, hogy folytassa az Ő misszióját a világ megmentésében. Ő az Igazságosság Napja, aki tiszta sugaraiban részesíti követőit, és ők hasonlóképpen ezt a világosságot másokra is kiáraszák.” – RH Június 30, 1896

5. „ELVEZÉREL TITEKET MINDEN IGZSÁGRA”

a. **Mióta az igaz egyház a tiszta igazságra van építve, mivé kell válnia igazán a gyülekezetnek? [1Tim 3:15](#); [Efé 2:19-20](#).**

„Isten népet vezet ki a világból, hogy tökéletes egységben álljanak az örök igazság alapzatán. Krisztus azért adta magát e világnak, hogy „tisztítson magának egy kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.” (Tit 2:14.) A tisztításnak ez a folyamata azt a célt szolgálja, hogy megtisztítsa a gyülekezetet minden hamisságtól, a viszály és széthúzás szellemétől, hogy építeni tudjanak, ahelyett, hogy rombolnának, s így az előttük álló nagy munkára összpontosítsák erejüket. Istennek az a célja, hogy egész népe eljusson a hit egységére.” – 4B 17.

„Nekünk egyesülnünk kell, de nem a tévedések útján.” – 15MR 259.

b. **Milyen biztosítékot kapnak mindazok, akik szilárdan elhatározzák, hogy Isten akaratát cselekszik bármi áron is? [Ján 7:17](#). Hogyan lesz ez szintén igazságra? [Ján 5:39](#).**

„Aki szívének teljességével vágyakozik Isten akaratát teljesíteni, feszülten figyelve a már kapott világosságra, az nagyobb világosságot fog kapni. Ennek a léleknek Isten fénylő mennyei csillagot küld, hogy elvezesse minden igazságra.” – NK 279.

c. **Hogyan tudjuk megtalálni a tiszta igazságot és ennek következtében a hűséges gyülekezetet? [Ján 16:13](#).**

„A búza "először füvet" növeszt, "azután kalászt, azután teljes búzát a kalászban". A magvetésnek és a növekvő növény gondozásának a gabonatermés a célja. A gazda kenyeret akar az éhezők számára, és magot, hogy később is arathasson. A mennyei Gazda is várja az aratást, munkája és áldozata jutalmát. Krisztus az emberi szívekben ki akar ábrázolódni. Ezt azok által éri el, akik hisznek benne. A keresztyén élet célja a gyümölcsstermés: Krisztus jellemének kiábrázolódása a hívőkben, hogy azután e gyümölcsstermés másokban is megismétlődjen és tovább folytatódjon.” – KP 39.40.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Miért váltak az Izraeliták király nélkül nyugtalanná, és hogyan teljesítette Isten csökönyös és önfejű követelésüket?
2. Mivel Jézus nem volt egy lévita Áron családjából mégis, hogyan lehet Ő a mi nagy Főpapunk?
3. Ki az igaz alapja a hívó hitének?
4. Milyen igazságot építettünk a mi örökkévaló alapunkra?
5. Ha próbáljuk betölteni Krisztus keresztre feszítése előtti imáját, tudunk-e egyesülni olyan személyekkel, vagy csoportokkal, akik visszatásítják a jelenvaló igazságot?

„A világosság Fejedelme és a sötétség fejedelme között nincs semmiféle szövetség, és követőik között sem lehet. Amikor a keresztények hajlandók voltak a félig megtért pogányokkal szövetségre lépni, akkor olyan útra léptek, amely egyre távolabb vezetett az igazságtól. Sátán ujjongott, hogy olyan sok krisztuskövetőt sikerült félrevezetnie. Ezután még nagyobb erővel igyekezett hatni rájuk, és azt sugallta nekik, hogy üldözzék Isten hűségeseit. Senki sem tudta olyan jól, hogyan lehet támadni az igazi keresztény hitet, mint azok, akik valamikor védték. Ezek a hitehagyó keresztények félig pogány társaikkal szövetkezve, harcot indítottak Krisztus legfőbb tanításai ellen.

Kétségbeesett harcot kellett vívniuk azoknak, akik híven és szilárdan ellenálltak a csalásoknak és az utálatosságoknak, amelyek papi öltözettel álcázva találtak utat az egyházba. Az egyház a Bibliát már nem tartotta a hit zsinórmértékének. A vallásszabadság elvét eretnekségnek nevezte, követőit pedig gyűlölte, és törvényen kívül helyezte.

Hosszú és kemény küzdelem után az a néhány hűséges elhatározta, hogy megszakít a hitehagyó egyházzal minden kapcsolatot, ha az továbbra sem hajlandó megtisztítani magát minden hamisságtól és bálványimádástól. Tudták, hogy ha engedelmeskedni akarnak Isten szavának, feltétlen szükség van az elkülönülésre. Nem mertek tévelygést megtérni, amely egyrészt az ő számukra végzetes, másrészt olyan próbát mutat, amely veszélyezteti gyermekeik és unokáik hitét. A béke és egység kedvéért készek voltak minden olyan engedményre, amely nem veszélyezteti Isten iránti hűségüket; de úgy érezték, hogy az elvek feláldozása túl drága ára volna a békének. Ha az egységet csak az igazság és az igaz élet megnyirbálásával lehet megszerezni, akkor legyen különválás, sőt háború!” – NK 41.

„Nem jöhet létre egység addig, amíg nincs változás.” – 1Sz 199.

Irodalom céljára a szükségben lévő országok számára

Krisztus mondta a Mt 24:14-ben: „És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek, és akkor jó el a vég.” Ezek a szavak egyszerre jövődőlés és parancs is. Mint Jézus követőinek parancsunk van, hogy minden nemzetnek prédikáljuk az evangéliumot.

Hogyan teljesíthetjük ezt a parancsot, mikor sok országban kifejezetten tiltott bármiféle vallás terjesztése, ha az nem egyezik meg az államvallással (ha van)? Az írott szó fogja tanúsítani, ahol nem beszélhetünk nyíltan az Úrról.

Különösen az iszlám országokban lehetne bemutatni az üzenet könyveken és szórólapokon keresztül. Ezért van sürgető szükség arra, hogy biztosítsunk elegendő nyomtatott irodalmat az ott élő milliók részére, akik még nem hallották a megváltás üzenetét. Vegyük például Pakisztánt, egy iszlám ország, melynek lakossága 170 millió. A hatodik legnépesebb ország a világon. Az ezen országban élő drága lelkek alapvető hiányt szenvednek az evangéliumi irodalomból. A hívők nem jutnak hozzá a legszükségesebb könyvekhez és irodalomhoz urdu nyelven (ez az anyanyelvük). Testvéreink Pakisztánban nemrég lefordították a Jézushoz vezető út” és a „Nagy Orvos lábnyomán” című könyveket urdu nyelvre. Most nekik segítség kell, hogy ezen értékes könyveket kiadhassák.

Sok helyen hasonló sürgető szükségletek vannak. Kérünk benneteket, legyetek jókedvű adakozók, amikor az első szombati felajánlást begyűjtitek. Adományaitok siettetni fogják Jézus eljövetelét az által, hogy elősegítik a könyvek nyomtatását és kiadását, melyek megfelelő hatékony „eszközöknek” fognak bizonyulni buzgó testvérünk kezében.

Az Úr áldjon meg gazdagon benneteket, amint részt vállaltok azon hívők megsegítésében, akik a szükségben lévő országokban élnek, és kevés eszközzel rendelkeznek, hogy terjesszék az evangélium üzenetét.

Paul Balbach, a Generál Konferencia Kiadói osztályának titkára

Egy rendszerető Isten

„Mindenek illendően és jó renddel legyenek.” – 1Kor 14:40.

„Aki bármit mond vagy tesz, mely elválaszthatná Krisztus egyházának tagjait, az az Úr szándéka ellen cselekszik.” – 9B 145.

Javasolt olvasmányok: Bizonyágtételek, 3. kötet, 428-433.

Vasárnap

október 26.

1. A REND EREDETE

a. Milyen állapot jellemez mindent az Úr művében? Hogyan lehetünk sikeresek a munkában, melyet az Úrért végzünk? 1Kor 14:40.

„Isten a rend Istene. Minden mennyel kapcsolatos dolog tökéletes rendben van. Alávetettség és teljes fegyelem jellemzi az angyali seregek mozdulatait is. Siker, eredmény csak a rend és az összehangolt cselekmény útján érhető el. Isten ma is éppen azt - s nem kisebb rendet és rendszert - követeli meg tőlünk ügyeinek szolgálatában, mint amit Izraeltől akkor és ott megkövetelt. Mindazok, akik érette munkálkodnak, végezzék azt bölcsen és nem hanyagsággal vagy felületesen. Isten csak azoknak a munkájára nyomhatja rá elismerésének pecsétjét, akik az ő munkáját hittel és lelkiismerettel végzik.” – PP 336.

b. Mit vár el Isten az Ő teremtményeitől? 1Pét 2:21; Zsol 119:133; 1Ján 2:6.

„A rend a menny első törvénye és az Úr elvárja népétől, hogy házúk a mennyei udvarokat átható rendet és összhangot képviseljék. Az igazság sohasem helyezi gyöngéd lábát a tisztátalanság és szenny ösvényére. Nem teszi a férfiakat és nőket nyersé, durvává, rendtelenné. Hanem magas szintre emeli minden befogadját. Krisztus hatása alatt állandó a kifinomulás folyamata.” – CH 101.

2. AZ EGYHÁZ SZERVEZETE

a. Az alapos szervezésnek, mint valódi áldásnak, mely példáját hagyta ránk Isten? 2Móz 18:13-24. Hogyan valósítható ez ma meg?

„Mózes elfogadta apósa tanácsát és ezzel nemcsak magának szerzett könnyebbséget, hanem ennek eredményeként a rend is tökéletesebb lett a nép között.

Az Úr nagymértékben kitüntette Mózeset, és csodákat vitt véghez keze által. Abból a tényből, hogy Isten őt választotta ki mások oktatására, nem következtette azt, hogy neki nincs szüksége tanácsra. Izrael Isten által választott vezetője boldogan figyelt oda egy istenfélő midianita pap javaslataira és bölcs rendelkezésekként tette azt magáévá.” – PP 257.

„Isten nem helyezett királyi hatalmat a hetediknap i adventista egyházba, hogy az ellenőrizze az egész testületet, vagy a mű bármely ágát. A felelősség nagyszámú, rátermett férfi vállán oszlik meg.

A gyülekezet minden tagjának van egy hangja a gyülekezeti tisztségviselők megválasztásában. A gyülekezet választja – küldöttein keresztül – a területi konferencia tisztségviselőit. A területi konferencia küldöttei választják az Unió konferencia tisztségviselőit, az Unió konferencia küldöttei választják a Generál Konferencia tisztségviselőit. Ezen elrendezés értelmében minden gyülekezet és egyén, közvetve vagy küldötteken át, hallatja szavát a választásokon, azok megválasztásánál, akik a Generál Konferencia fő felelősségeit viselik.” – 8B 178. 179.

b. Mi a kulcs a keresztényi élethez? 5Móz 10:12.13; Józs 22:5.

„A bajok nem a szervezés miatt keletkeznek, azonban a szervezés által jön létre minden, és a kicsiny dolgok éltető kegyessége által. Amikor formaiasság és gépiesség emelkedik felül és a túlbonyolított vesződséges munka van erőltetve a műben, amit egyszerűbben kellene végezni, bajt fog eredményezni és arányaiban kevés lesz elvégezve ahhoz képest amennyi erőfeszítést befektettek. A szervezésnek éppen az a célja, hogy ezt megfordítsa, ellenben ha mi tönkretesszük a szervezést és bomlasztunk, ez olyan lenne, mintha lerombolnánk azt, amit már egyszer felépítettünk.” – FE 253.

3. IGAZI EGYSÉG

**a. Hogyan van a gyülekezet kapcsolatban Krisztussal? Ef 1:17.22.23;
Kol 1.18. Magunkra nézve mire következtessünk ebből?**

„Az igazság ismerőinek, amint az Jézusban van, most kell szív és szándék szerint eggyé válniuk. Tegyük félre minden különbözőséget! A gyülekezet tagjainak egyesült erővel kell munkálkodniuk a fej irányítása alatt.” – 1Sz 86.

b. Ha fenntartás nélkül Jézusnak szenteljük magunkat, akkor hogyan fogunk viszonyulni azokhoz, akik hasonlóan cselekednek? Ján 17:21.

„A hívők Krisztussal való közössége természetesen arra vezet, hogy egymással is egy akaraton lesznek, s ez a legtartósabb egység a földön. Krisztusban egyek vagyunk, ahogy Krisztus is egy az Atyával.” – 5B 47.

„Ha Krisztussal egyek vagyunk, egyek leszünk egymás közt is.” – RH December 6, 1892.

„Akik igazán megtértek, kereszteni egységbe fognak tömörülni. Isten egyházában ne legyen megoszlás. Senki se gyakoroljon balgán hatalmat azok fölött, akik elfogadják az igazságot. Krisztus szelídsége legyen látható mindenben, amit mondanak és tesznek.” – 9B 147.

c. Mi történik személyes kapcsolatainkban, amikor közelebb jövünk Jézushoz? Ján 13:34.35.

„Minél nagyobb szeretettel kötődtek Krisztushoz (a tanítványok), annál közelebb kerültek egymáshoz.” – JÉ 571.

„Az igazi vallásosság nemcsak Krisztussal egyesíti a szívet a leggyöngédebb egységben hanem egymással is. Amikor tudjuk mit jelent így egységben lenni Krisztussal és testvéreinkkel, jó illatú befolyás fogja kísérni munkánkat, bárhová megyünk is.” – 9B 145.

d. Hogyan függ össze az egység a jellem tökéletességével? Ef 4:13.

„Az egyetértés a kereszteni tökéletesség biztos eredménye.” – MÉ 65.

4. KRISZTUS TESTÉNEK RÉSZÉVÉ VÁLNI

a. Mint új hívők Jézusban, hogyan válunk eggyé vele a gyakorlatban? Ef 5:23; 1Kor 12:27.

„A gyülekezeteknek sok fontos kötelezettségük van. Egyik kimagasló ezek közül, hogy az ifúságot ösztönözzék Krisztus akaratának teljesítésére!

Krisztus és gyülekezete között a viszony nagyon szoros, mély és szent. Ő a Völegény, a gyülekezet a mennyasszony. Ő a Fej, a gyülekezet a test. Ebből következik, hogy a Krisztussal való kapcsolat magában foglalja az Ő gyülekezetével való kapcsolatot is. A gyülekezet szolgálatára van megszervezve, és a Krisztusért való szolgálatban a gyülekezettel való kapcsolat az első lépés. A Krisztus iránti hűség megköveteli a gyülekezeti köteleességek hűséges teljesítését. Ez egy fontos része a helyes kiképzésnek. Az a gyülekezet, amelyet a Mester jelenléte hat át, közvetlen erőfeszítéseket fog tenni a külvilágért.” – EÉ 266. 267.

„Az Úr emberi eszközökre bízta a kereszti diadalainak lépésről-lépésre való kiterjesztését. Krisztus a gyülekezet fejeként tekintélyével felhív mindenkit, aki állítja, hogy hisz benne, hogy kövessék önmegtartóztatásának és önfeláldozásának példáját, azok megtérítéséért fáradozva, akiknek elpusztítására Sátán és roppant serege mindent elkövet. Isten fölhívja népét, hogy kesedelem nélkül gyűljenek Krisztus véráztatta zászlaja alá. Megszakítás nélkül folytassák a harcot az ellenség ellen, vigyék a harcot egészen a kapukig. Aki megtérés által csatlakozik az Úr seregéhez, mindenkinek jelöljenek ki köteleességet.” – 7B 18.19.

b. Hogyan láthatjuk Saulus és Kornélius példáján keresztül a gyülekezettel való kapcsolat fontosságát? Acs 9:1-6.17.18; 10:1-6.47.48.

„Isten Lelke meggyőzi a bűnösöket az igazságról, majd a gyülekezet karjába helyezi. Az igehirdetők elvégezhetik ugyan a maguk részét, mégsem tudják elvégezni azt a feladatot, amit a gyülekezetnek kell elvégeznie. Isten elvárja gyülekezetétől, hogy dajkálják, ápolják a hitben és tapasztalatban ifjait. Járjanak el hozzájuk, de nem azért hogy pletykálkodjanak, hanem hogy imádkozzanak velük és olyan szavakat szóljanak nekik, mint az aranyalmák ezüst tányéron.” (Péld 25:11.)” – 4B 69.

5. A LÁTHATÓ GYÜLEKEZET

a. Hogyan tudjuk azt, hogy az igaz gyülekezet egy látható, kézzelfogható és a valóságban létező? 1Kor 16:1.19; 2Kor 1:1; 8:1.18.

„Mindnyájunknak éreznünk kell egyéni felelősségünket, mint a látható egyház tagjai és az Úr szőlőskertjének munkásai.” – 4B 16.

b. Mi történik, ha valaki semmibe veszi az Isten által adott gyülekezeti tekintélyt? Ján 20:23.

„(Idézve: Jn 20:23). Krisztus itt nem adja meg senkinek azt a szabadságot, hogy megítéljen másokat. A Hegyibeszédben is megtiltotta ezt. Ez Isten előjoga. Krisztus azonban az egyházra, mint szervezetre helyezi a felelősséget, az egyház minden egyes tagjáért, akik bűnbe estek; az egyháznak az a kötelessége, hogy figyelmeztesse, fegyelmezze, és ha lehet állítsa helyre őket. „Ints, feddj, buzdíts - írj a Pál apostol - teljes béketűréssel és tanítással” (2Tim 4:2). Minden igazságtalansággal szemben lelkiismeretesen járj el! Ints minden lelket, aki veszélyben forog! Ne hagyj magára senkit, hogy megcsalja önmagát! Nevezd a bűnt mindig a valódi nevével! Jelentsd ki azt, amit Isten mondott a hazugságról, a szombattörvény megszegéséről, a lopásról, a bálványképek imádasáról és minden más gonoszról. „Akik ilyeneket cselekesznek, Isten országának örökösei nem lesznek” (Gal 5:21). Ha elvesznek a bűnben, akkor azt az ítéletet, amelyet te, mint egyház kijelentettél Isten szavából, azt a mennyben is kijelentik. Azok, akik a bűn elkövetését választják, megtagadják Krisztust. Az egyháznak meg kell mutatnia, hogy nem szentesíti, nem hagyja jóvá tetteiket, különben maga az egyház becsteleníti meg Urát. Az egyháznak mindig azt kell mondania a bűnről, amit Isten mondott és mond róla. Az egyháznak úgy kell foglalkozni a bűnnel, amint azt Isten előírta és akkor az egyház cselekedeteit jóváhagyják majd a mennyben is. Az, aki megveti az egyház tekintélyét, magának Krisztusnak a tekintélyét veti meg.” – JÉ 710.

c. Mi a fő oka a gyülekezet létének? Mk 16:15.16.

„Az egyház Isten elrendelt eszköze, emberek megmentésére. Szolgálatra hívta el és azzal bízta meg, hogy hirdesse az evangéliumot az egész világnak.” – AT 70.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Melyik „első törvény” az, aminek elvárja Isten teremtményeitől, hogy engedelmeskedjenek?
2. Amikor a hívó valóban egyesül Krisztussal, mi történik még?
3. Milyen jelentősége van ezen becses hitnek lelkeivel való kapcsolatunknak?
4. Miért helyezi Isten az újonnan megtérteket a gyülekezet karjaiba?
5. Milyen kötelességek nyugszanak Istennek elismert és megszervezett gyülekezetén?

„Isten e földön egyházát tette a világosság közvetítőjévé, és általa akarja közölni szándékát és akaratát. Nem ad egyetlen szolgájának sem olyan tapasztalatot, mely független volna a gyülekezet tapasztalatától, vagy éppen ellentétben állna azzal. Nem is közli a gyülekezetre vonatkozó akaratát csupán egyetlen emberrel, miközben azt - Krisztus testét - sötétségben hagyja. Gondviselésében szolgálait szoros összeköttetésbe hozza gyülekezetével; azért, hogy kevésbé bízzanak önmagukban, de annál nagyobb bizalommal viseltessenek azokkal szemben, akiket művének fejlesztésére használ fel.” – AT 114.

„A világ Megváltója nem hagyja jóvá az olyan tapasztalatot és eljárást vallásos ügyekben, amelyek függetlenek elismert és megszervezett gyülekezetétől. Sokan úgy képzelik, hogy ők egyénileg felelősek Krisztus felé saját világosságuk és tapasztalataik fényében, függetlenül a földön megszervezett népétől. De Saulus megtérésének történetében fontos alapelveket találunk, melyet emlékezetünkben kell tartanunk. . . Az Üdvözítő Saulust gyülekezetével hozta kapcsolatba, akik megmondták neki, hogy mit tegyen.” – 3SP 316.

„A mennyben rend uralkodik s azt kell követni a földön azoknak, akik az üdvösség örökösei. A haladók minél inkább megközelítik a menny rendjét, annál inkább megközelítik azt az Istennek tetsző állapotot, ami a mennyei ország alattvalójává valamint alkalmassá teszi őket a mennybe való átváltozásra, mellyel Énokh rendelkezett elragadtatása előtt.” – 2B 698.

„Ha mi úgy látjuk, hogy nincs szükség összehangzó cselekvésre, és rendetlenek, fegyelmezetlenek és szervezetlenek vagyunk cselekedeteinkben azok az angyalok, akik a legteljesebben megszervezettek és tökéletes rendben mozognak, nem munkálkodhatnak eredményesen értük. Bánatosan fordulnak el tőlünk, mert nincsenek arra felhatalmazva, hogy áldást adjanak a fejtelenségre, zűrzavarra és rendtelenségre. Mindazok, akik együtt akarnak működni a mennyei hírnökkel, egységben kell dolgozniuk azokkal. Mindazok, akiknek kenetük van fentről minden munkálkodásukba elősegítik a rendet, a fegyelmet és az egységes cselekvést, és ekkor már Isten angyalai együttműködőnek velük.” – 1B 649.

Egység a különbözőségben

„Teljesítsétek be az én örömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben egyugyanazon indulattal lévén.” – Fil 2:2.

„Mindazokat, akik hisznek Jézus Krisztusban, egy egyházba kell öszszegyűjtenetek.” – JÉ 726.

Javasolt olvasmány: *Jézus Élete, 709-711.*

Vasárnap

november 2.

1. TANÁCSKOZÁS EGYÜTT

a. **Ügyének előrevitele érdekében a Földön, hogyan dolgozzunk ki terveket Isten elvárása szerint? Péld 11:14; 15:22.**

„Az Úr nem ad egy területet egyetlen embernek, ahol egyedül ő dolgozzon. Ez ellentétes tervével. Azt akarja, hogy minden helyen, ahol az igazságot hirdetik, különböző lelkek és különböző adományok érvényesüljenek, hogy befolyást gyakoroljanak az Ő munkájára. Egy embernek egyedül nincs elég bölcsessége, hogy mások segítsége nélkül Isten érdekeit szolgálja, ne is tartsa magát erre senki alkalmasnak. Az a tény, hogy egy embernek egy bizonyos irányban képességei vannak, nem bizonyíték arra, hogy ítélete más dolgokban is tökéletes, hogy bölcsességét ne kellene mások képességeihez hozzákapcsolni.” – ESz 296.

b. **Annak érdekében, hogy együtt munkálkodhassunk azokkal, akik ugyanazon drága igazságban elkötelezettek, mi szükséges mindnyájunknak? 2Krn 7:14; 34:27; Ésa 57:15; 1Pét 5:5.6.**

„Azok, akik együtt dolgoznak, igyekezzenek tökéletes egyetértésre jutni. Ne gondolják azt, hogy egyik vagy másik munkatárssal nem tudnak együtt dolgozni, mert másként gondolkodik, vagy munkájában nem ugyanazt az utat követi, mint ők. Ha mindnyájan aláztos, alkalmazkodó lelkületűek, akkor nem támadnak nehézségek. Isten a gyülekezetnek különböző adományokat adott. Ezek a megfelelő helyen alkalmazva értékesek, és mindenki részt vehet a munkában, hogy egy népet Krisztus visszajövetelére készítsen elő.” – ESz 296.

2. EGYESÜLVE A KÜLÖNBÖZŐSÉBEN

a. **Miért beszélhetett Jézus hatalommal, és hogyan taníthatunk ugyanazon isteni felhatalmazás alapján?** Mt 7:28.29; 2Tim 2:15; 1Pét 3:15.

b. **Milyen tehetségekre van szüksége a gyülekezetnek, és miért van szükségünk különféle képességekre az evangélium aratásánál a betakarításhoz?** 1Kor 12:7-11.

„Sokszor a munka előrehaladása akadályokba ütközik, mert a munkások úgy gondolják, hogy az ő képességeik feltétlenül szükségesek a mű előrehaladásához. Az Úr nem teszi meg népéért, amit megtehetne, ugyanis a munkások úgy akadályozzák a mű fejlődését, hogy elutasítják az együttműködést más munkásokkal, akinek lehetőséget és bátorítást kellene adni. Önelégültségükben ezek a férfiak szándékosan figyelmen kívül hagyják és félreállítják azokat, akiknek Isten egy különös munkát adott.” – PUR December 29, 1904.

„Néhányan azt gondolhatják, hogy saját és mások tehetségei közötti óriási ellentét kizárja az összecsendülő igyekezet lehetőségét. De amikor rájönnek, hogy sokféle gondolkodású embereket kell elérniük, s lesz aki elveti munkás módszerével bemutatott igazságot, de amikor valamelyik másik munkás más módszerrel mutatja be neki, megnyitja szívét Isten igazsága előtt – akkor nagyobb bizalommal fognak egységben dolgozni.” – 9B 146.

c. **Mit ismernek el az emberek, ha azt látják, hogy a keresztyének összhangban dolgoznak?** Acs 4:13; Ján 13:34.35; 17:21-23.

„Kiküldött munkásai dolgozzanak oly egyetértésben, hogy mindenki tudomásul vegye: Jézustól tanultak.” – 9B 146.

d. **Az ószövetségi időkben különböző családokra külön féle tisztségeket bízta, mit tett Lévi törzsének minden tagja, amikor isteni felelősségként fogadta el a felajánlott tisztséget?**

1. Gersoniták: 4Móz 3:23-26.

2. Kéhátiták: 4Móz 3:29-32.

3. Méráriták: 4Móz 3:35-37.

3. KÜLÖNLEGES FELELŐSSÉGEK

a. Mi történt Uzza esetében, amikor más munkáját végezte? 2Sám 6:6.7; 4Móz 3:38. Hogyan alkalmazható ez napjainkra?

„Figyelemre méltó tanítás volt a körülöttük élő nemzetek számára a tökéletes rendezettség megtartásáról, ami Izrael táborában volt. Láthatták a felhőt lebegni a felállított sátor fölött, megfigyelhették a papokat és más kijelölt tisztségviselőket, amint különleges munkájukat végezték, mindenki végezte a maga kijelölt részét a tábor éjszakához való előkészítésében. Senki sem végezte a más munkáját. Ha valaki a más munkáját végezte, akkor halálbüntetést szenvedett érte. Mindenki a saját különleges kötelességét látta el. A szent sátor felállításánál a különböző részek pontosan illeszkedtek egymásba, és az Úr háza csodálatos pontossággal lett felépítve. Közben senki nem szólt egy szót sem, senki nem adott utasítást, kivéve azt az egy személyt, aki a munkát felügyelte. Senki nem volt zavarodott, rendetlen.” – LHU 145.

„Azért jegyezték fel a szenthely szolgálatának rendjére szóló utasításokat, hogy az egész emberiség tanuljon belőle. Férfiakat választottak ki, akik felépítették és férfiakat, akik lebontották a szent sátrat. Ha valaki tiszteletlenül arra kószált s ahhoz nyúlt, ami más kötelessége volt, azt meg kellett ölni. Ma is ugyan azt az Istent szolgáljuk. A halálbüntetés azonban megszűnt. Máskülönbben ma sem lenne annyi tiszteletlen dolog az Isten ügyében. A menny Istene a rend Istene s követőitől is elvárja, hogy tartsák magukat a szabályokhoz és rendeletekhez s azt is, hogy rendet tartsanak.” – 5B 274.

b. Hogyan akarja Isten befejezni a munkát, amikor mi hívők, oly sokféle gondolkodású egyének vagyunk? 1Kor 12:14-18.

„Isten népe között a vezetők vigyázzanak arra, hogy azon munkások sajátos eljárás módját helytelenítsék veszélyesen, akiket az Úr vezet, hogy különleges munkát végezzenek, amire csak kevesen alkalmasak. A felelős állásokban levő testvérek legyenek elővigyázatosak, nehogy olyan dolgokat bíráljanak, amelyek nincsenek tökéletesen összhangban saját módszerükkel. Ne akarják soha sem, hogy minden terv saját egyéniségüket tükrözze vissza. Bizzanak mások eljárásában, mert ha egy munkatárjuktól – aki alázatos és szent buzgalommal egy különös, Isten akarata szerinti tervet hajt végre, - megvonják bizalmukat, ezzel Isten országa ügyének előbbre jutását akadályozzák.” – ESz 300.

4. EGYÉNISÉG A HIVÓK KÖZÖTT

a. Milyen veszélyt rejt részünkre egymás lebecsülése? [Ef 4:7.](#)

„Óvakodjunk attól, hogy önmagunkra nézve csupán azt képzeljük, hogy senki sem szolgálhatja Istent, ha nem csak azon a módon, ahogyan mi dolgozunk.

Soha ne mondja azt egy munkás: „Én nem akarok egy ilyen személylyel dolgozni, mivel ő másként látja a dolgokat, mint ahogyan én teszem. Csak olyan munkással akarok dolgozni, aki elfogad mindent, amit én mondok, és követi az én elgondolásaimat.” Az a személy, akivel a kapcsolatot így a munkás elutasította, nem tudja bemutatni azt az igazságot, ami addig még nem volt kijelentve.” – PUR December 29, 1904.

b. Mivel mindnyájan hittestvérek vagyunk, megszabhatjuk azt, mit tegyen minden misszionárius? [Mt 23:8.](#)

„Senki se igyekezzék másokat magánhoz láncolni, mintha ellenőrizni akarná őket, előírva neki, mit tegyenek, s mit ne parancsolgatva, utasításokat osztogatva, úgy viselkedve, mint a katonatiszt egysége előtt. Így tettek a papok és főemberek Krisztus idejében, de ez nem a helyes út. Miután az igazság mélyen bevésődött valaki szívébe, s férfiak és nők elfogadták tanításait, úgy kell velük bánnunk, mint Krisztus tulajdonaival, s nem úgy, mintha ember tulajdonai lennének.” – 9B 146.

„Egy különös idegen dolog lopódzott be a mi gyülekezeteinkbe. Azok a férfiak, akik felelős tisztségeket töltenek be, és munkatársaik bölcs segíti lehetnének, azt képzelik, mintha ők királyokként és uralkodókként volnának a gyülekezetekbe helyezve, és egy másik atyafihoz így kellene szólniuk: „Tedd ezt, tedd emezt, csináld azt, csináld amazt, csak így és így dolgozz!” Már vannak olyan helyek ahol a munkások elmondták, ha ők nem követik a felelős tisztségviselők utasításait, fizetésük vissza lesz tartva a konferenciától. Helyes dolog az, ha a munkások, mint hittestvérek tanácskoznak együtt, de mikor férfiak úgy törekednek az ő munkatársaikat vezetni, hogy az ő személyes véleményüket fogadják el tanácsként, munkájuk részleteit, megtanítva kötelességeikre őket, ez veszélyessé válhat, ugyanis meg kell tanulni a tisztség viselőknél, milyen kötelezettségeket foglal magába az ő munkakörük. Isten nem jelölt ki egy embert sem arra, hogy munkatársának lelkiismerete legyen.” – BL 226.

5. EGY MEGSZENTELT EGYSÉGRE VALÓ FEJLŐDÉS

a. Annak ellenére, hogy nagyon sokfélék és különbözőek vagyunk, hogyan fog Isten műve befejeződni? Ésa 52:7.8; 1Kor 1:10.

„A reformáció nagymértékben lelassult azáltal, hogy a hit néhány pontjában szembetűnő különbségek keletkeztek, és mindegyik párt makacsul ragaszkodott azon dolgokhoz, melyekben különböző véleményen voltak. Nemsokára el fogunk jutni a közös nézőpontra, azonban hiba volt, hogy nézeteitekben megerősödtek, valamint az, hogy kötelességeteknek véltétek teljesen ellenétes véleményetek bemutatását, amit mi egy emberként tanítottunk a hitről és az igazságról. Ez csak rosszat és rosszat fog eredményezni, mint ahogyan Luther Márton idejében is. Kezdetek csak ellenkező irányba húzni, tartsátok csak megengedhetőnek, hogy testvéreitekre való tekintet nélkül fejtsétek ki elgondolásaitokat, akkor olyan állapotok köszöntenek be, amairól most még nem is álmodtok.” – CW 76.

b. Hova helyezte Isten a hívőket és miért? 1Kor 12:18-25.

„Üdvözítőnk embereket helyez a gyülekezet karjaiba, hogy önzetlenül gondoskodjanak róluk, és neveljék őket a menny számára.” – 2B 331.

„Aki valóban egy Krisztussal, sohasem viselkedik úgy, mintha egymagában teljes egész lenne... A gyülekezet tökéletesítése nem attól függ, hogy minden tag teljesen egyformára alakul.” – TII 182.

c. Milyen tekintélyt és hatalmat kapott az egyesített gyülekezet tagjai felett? Mt 18:16-18.

„A gyülekezetnek van hatalma, hogy ezt Krisztus nevében gyakorolja. Istentől származó eszköz ez, hogy népe között a jó rendet és fegyelmet meg lehessen őrizni. A gyülekezet fejlődésével, tisztaságával és rendjével kapcsolatos problémák rendezésére az Úr biztosította a szükséges erőt. A közösség soraiból való kizárás felelőssége - ha valaki kereszténytelen életmódjával szegényt hoz az igazságra, és így méltatlanná válik a tagságra - a gyülekezeten nyugszik. Bármit tegyen is a közösség, ha az összhangban áll Isten szavával, akkor a menny is jóváhagyását adja rá.” – ESz 309.

„Ha nem tiszteljük a gyülekezet tanácsát és javaslatait, akkor az valóban tehetetlen. Isten olyan hangot helyezett az egyházra, melynek irányítania kell a tagokat.” - 5B 108.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Mivel Isten munkája különféle és összetett, mire van nekünk nagymértékben szükségünk?
2. Miért fontosak a különféle adományok és képességek a lelkek végső begyűjtésében?
3. Mit tanulhatunk a Léviták rendszerének részletes szabályaiból és szervezetségéből?
4. Hogyan adhatunk számot egyéni kötelességeinkből az egyház Fejének?
5. Hogyan tiszteljük az egyéniséget a szervezeti elrendezéssel kapcsolatban?

„Nincs olyan egyén, nincsen olyan nemzet, mely minden szokásában és gondolatában tökéletes lenne. Az egyiknek a másiktól kell tanulnia. Ezért Isten azt akarja, hogy a különböző nemzetiségek olvadjanak össze, hogy egyes legyenek ítéletükben, egyesek a szándékukban.” – TII 50.

„Krisztus és egyháza elválaszthatatlan. Ha mellőzzük és megvetjük azokat, akiket Isten vezetőül hívott el, és arra, hogy ők viseljék művével és az igazság fejlesztésével és terjesztésével kapcsolatos felelősségeket, akkor azokat az eszközöket vetjük el, amelyeket az Úr népének segítésére, bátorítására és erősítésére rendelt. Ha a megkerülőd ezeket, s ha ahhoz ragaszkodsz, hogy csakis közvetlenül Istentől fogadj el világosságot, azzal olyan helyzetbe hozod magadat, ahol könnyen tévútra tévedhetsz, és ahol vereséget szenvedsz.” – 3B 419.

„A magunk nagyrabecsülése és a meg nem szentelt függetlenség betegsége ássa alá hasznavehetőségünket. Ez lesz a romlásunk, ha csak nem győzünk, ki nem nőünk az önzésből. Tanácskozzatok együtt! Isten angyala újra és újra ezt az üzenetet ismételte el nekem. Ha az ellenfél hatni tudna egy-egy ember ítélőképességére, ezzel a maga ízlése szerint tudná intézni az ügyeket. Két ember gondolkodását is eltudja torzítani. De ha többen tanácskoznak együtt, abban nagyobb biztonság rejlik.” – 5B 29.30.

„Isten azt akarja, hogy népe fegyelmezett legyen egy akarattal cselekedjék. Azt akarja, hogy megértsék egymást, hogy egyes legyenek egyazon értelemben és véleményben. Ahhoz hogy elérjük a dolgok ilyen állapotát, sokat kell még tennünk. Le kell győznünk, át kell alakítanunk gonosz szívünket. Isten terve az, hogy az élő bizonyágtéves mindig ott legyen a gyülekezetben. Mindig szükség lesz arra, hogy feddjenek, intsenek, némelyeket pedig még szigorúan meg is kell majd dorgálni, amint a helyzet megköveteli.” – 3B 360.

„Isten népének oly buzgónak és hűségeseznek kell lennie az Istenért végzett munkában, hogy minden önzés leváljon életükről. Isten munkásai akkor majd egyetértenek, s az Úr karjának hatalma nyilvánvalóvá lesz, mint Krisztus életében volt. A bizalom visszatér, s a gyülekezet soraiban egység lesz.” – 9B 330.

Szervezet

„El nem hagyván a magunk gyülekezetét, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget.” – Zsid 10:25.

„Isten azt akarja, hogy népe egységes legyen, a keresztyény testvériség megszorosabb kötelékében. A gyülekezet jólétéhez elengedhetetlen, hogy megbízzunk testvéreinkben. Egység a cselekvésben. Ez a fontos a vallásos válságban.” – 3B 446.

Javasolt olvasmány: *Próféták és királyok, 395-399.408.*

Vasárnap

november 9.

1. A BELÉLEGZETT LEVEGŐ

a. Amint a rend megbomlasztója kiűzetett a mennyből, milyen légkörrel fertőzte meg a földet? Jel 12:7-10; Jak 3:15.16.

„A világ telve van az elsőbbségért folyó küzdelemmel. A levegő, amit belélegzünk, fertőzött a munkatársaktól való elhúzódas és az egységes szervezet felbomlasztásának lelkületétől.” – 9B 257.

„Önfelmagasztalásra vagyunk készítetve. Azonban Isten nem akar önfelmagasztalást művében.” – 4MR 354.

b. Mivel a római katolikus egyház szervezeti felépítése teljesen hierarchikus, a szervezetség és rendszer milyen következményeitől fél néhány protestáns? 2Thes 2:3.4.

„Vannak, akik előtt veszélyesnek tűnik a rendre való bármilyen törekvés. Az egyéni szabadság korlátozásának tekintik, melytől ugyanúgy tartaniuk kell, mint a pápaságtól. E becsapott megtévesztett lelkek erénynek tekintik, ha azzal dicsekedhetnek, hogy szabadon gondolkodhatnak s másokra való tekintet nélkül cselekedhetnek. Kijelentik, hogy senkire sem hajlandók hallgatni, és senkinek sem tartoznak felelősséggel. Oktatva lettem arra, hogy Sátán különös erőfeszítése meggyőzi az embereket, hogy Istennek tetsző dolog, ha saját útjukat választják, tekintet nélkül testvéreik tanácsára.” – 9B 257.

2. AZ ALAPOS SZERVEZÉS ELENGEDHETETLEN

a. Mit kell megtanulnunk, hogy elkerüljük az önfelmagasztalást? Zsol 84:11; Fil 4:11; 1Tim 6:6.

„A tehetséget túlságosan bálványozzák, és nagyon sokan túlzottan törtetnek a tisztségek után. Ezek az emberek semmit se tesznek, ha nem ismerik el őket vezetőknak. Nagyon sokan, ha nem dicsérik őket, nem mutatnak érdeklődést arra, hogy dolgozzanak. Meg kell tanulnunk, hogy meglévő képességeinket hűségesen kamatoztassuk, alkalmainkat kihasználva megelégedjünk a menny által kijelölt sorsunkkal.” – EÉ 115.

b. Mi Isten szándéka gyülekezetének adott ajándékaival? Ef 4:13.

„Isten az örök igazság magasztos alapzatán vezet ki népet a világból – az Isten parancsain és Jézus hitén. Az Úr megfogja fegyelmezni, felfogja készíteni népét. Nem fognak csoportokra szakadozni, hogy az egyik ebben higgyen, a másik meg egészen másban, teljesen szembenálló nézetekkel, hogy mindegyik függetlenítse magát a testülettől. A sokféle ajándékok és a vezető képességek segítségével, melyeket a gyülekezetbe helyezett, mindnyájan eljutnak majd a hit egységére. Ha valaki testvérei nézeteinek semmibe vételével alakítja ki a Biblia igazságairól alkotott nézeteit, ha mindenáron a maga eljárását akarja igazolni, ha azt hangoztatja, hogy joga van a maga külön nézeteihez, sőt másokra is rá akarja erőltetni azokat, akkor az illető hogyan tehetne eleget Krisztus imájának? ... Hol lesz már akkor az az összhang, ami Krisztus és Atyja között fennáll, s amiért Krisztus könyörgött, hogy legyen testvérei között?” – 3B 446.

c. Milyen alapelv – különböző ajándékokkal egyesülve – fogja elősegíteni az egységet a gyülekezetben? Róm 12:6-9; Ef 4:15.16.

„Óh, hogy örvendene Sátán, ha igyekezete sikerrel járna, ha befurakodhatna a nép közé, és szétzüllesztethné a munkát, amikor a megalapozott szervezet föltétlen szükséges. Pedig ez lesz a legnagyobb hatalom, amely kizárja a hamis ébredéseket, mozgalmakat, s megcáfolja azokat a követeléseket, melyeket Isten Igéje nem hagy jóvá. Tartsuk szorosan a gyeplőt, hogy szét ne hulljon a szervezet, melyet bölcs, gondos munkával építettek föl.” – 9B 258.

3. AKADÁLYOK FELISMERÉSE ÉS LEGYŐZÉSE

- a. **Mennyit vagyunk képesek elvégezni, ha a tapasztalati ismeretek felhasználása nélkül dolgozunk? Péld 24:3.4; Préd 10:7. Fejtsd ki az együttműködés fontosságát.**

„Nem jó jel, ha valaki nem hajlandó egyesülni testvéreivel, s jobban szeret egyedül munkálkodni. A munkások avassák bizalmukba testvéreiket, akik rámutathatnak a helyes elvektől való minden eltávolodásra. A Krisztus igáját viselők nem lehetnek széthúzóok, - együtt húznak Krisztussal.

Némely munkás Isten adta erejével híz ugyan, de nem tanulta meg, hogy ne egyedül húzza az igát. Ahelyett, hogy elkülönítenék magukat, munkatársaikkal összhangban húzzanak. Ha nem ezt teszik, igyekeztük alkalmatlan időben a helytelen módon történik. Gyakran az ellen dolgoznak, amit Isten tenne s igyekeztük rosszabb, mintha semmit sem tennének.” – 9B 258.259.

- b. **Hogyan próbálta akadályozni az ellenség Isten munkáját Nehémiás idejében? Neh 4:7-16. Hogyan válaszolt a reformátor a zaklatásokra és támadásokra – és milyen eredménnyel? Neh 4:6.17.18; 6:1-4.15.**

„Izrael ellenségei megkísérelték megosztani az építőmunkásokat azért, hogy kétségeiket hangoztatták és hitetlenséget próbáltak bennük ébreszteni a sikeres munkálkodásukra vonatkozólag. Szintén gúnyolták az építők erőfeszítéseit, kijelentve, hogy a vállalkozásuk egy képtelenség, és megjósolták a szégyenteljes bukást.

Az ellenség küldöttei nyájasságukkal összezavarták az építőket és javasolták a terv megváltoztatását, keresvén a módját, hogy miként tudnák az építők figyelmét elterelni.” – ChS 173.

„A sötétség fedelmének minden cselfogásával megkísérlik rábírní Isten szolgáit, hogy szövetségre lépjenek Sátán eszközeivel. El akarják vonni őket feladatuktól, de nehémiási következetességgel válaszoljanak: „Nagy munkát kell végezni, ezért nem tudok elmenni.” Isten munkásai nyugodtan dolgozzanak tovább, buzgóságukkal cáfolva meg a hazugságokat, amiket a rosszindulat talál ki bántásukra. Jeruzsálem falainak építőihez hasonlóan ők se engedjék magukat fenyegetésekkel, gúnyolódással és hazugsággal eltéríteni munkájuktól. Egyetlen pillanatra se csökkenjen éberségük és óvatosságuk, mert az ellenség állandóan nyomukban jár. Szüntelen imádkozzanak Istenhez, az ellenség ellen pedig állítsanak „őrséget... éjjel-nappal” (Neh 4:3). – PK 408.

4. VESZÉLYEK

a. **Mi a legnagyobb problémák egyike azokkal, akik üdvösségre hívtak el? Zsol 119:176; Ésa 53:6.**

b. **Hogyan bánik Jézus azokkal, akik tévelygésre hajlamosak? Mt 18:12-14; 1Pét 2:25.**

„Ha valaki eltéved a nyájtól, ne menjünk utána kemény bántó szavakkal és ostorral, hanem meggyerő hívással hogy visszatérjen.” – FE 273.

c. **Mi történik, ha visszautasítjuk a segítséget? Zsid 12:25; 2:3; Ésa 1:20.**

„Aki hajlamos arra, hogy saját ítéletét tekintse mérvadónak, nagy veszélyben forog. Sátán jól megfontolt terve ez, hogy elválassza mindazoktól, akik a világosság közvetítői, és akik által Isten működik, hogy művét a földön felépítse és kiterjessze. Lekicsinyelni és megvetni azokat, akiket Isten bízott meg az igazság terjesztésében a felelősség viselésével, annyit jelent, mint megvetni azokat, akiket Isten, népének támogatására, bátorítására és erősítésére rendelt. Ha az Isten művében dolgozó munkás abban a hitben él, hogy ő - senki mástól - csak közvetlenül Istentől kaphat világosságot, ezzel kaput nyit az ellenségnek, aki könnyűszerrel elcsábítja és legyőzi. Az Úr úgy rendezte bölcsen, hogy a hívőket szoros kapcsolat fűzze össze; keresztyént keresztyénnel, gyülekezetet gyülekezettel. Így lehetséges csak, hogy az ember Istennel együtt dolgozhasson. Így rendelnek alá minden eszközt a Szentléleknek és valamennyi hívő rendszeres, jól irányzott törekvésben egyesülve közölheti a világgal Isten kegyelmének örömhírét.” – AT 114.

„Az utolsó napok veszedelmei közt élünk, s ha az önelégültség és a függetlenedés szelleme él bennünk, akkor ki vagyunk téve a Sátán merkedéseinek, és le is fog győzni minket. Vessétek el magatoktól az önteltséget, ezzel Istenben rejtőztök el, így egyedül Őreá támaszkodhattok majd erőért. A gyülekezeteknek így nincs szüksége fáradozásaitokra. Azonban ha Istennek szentelitek magatokat, új területeken fáradozhattok, s akkor Isten együtt fog dolgozni veletek. Isten a tiszta szívet és életet fogadja el. Ami ennél kevesebb, azt nem részesíti megtiszteltetésben. Ha Krisztussal akarunk uralkodni, előbb vele kell szenvednünk.” – 3B 66.

5. EGYÜTT TÖREKEDNI

- a. **Mi volt Krisztus legnagyobb gondja fiatal gyülekezetével kapcsolatban, miután a mennybe ment? Milyen „megbízólevelet” kell nekünk felmutatni a kívülállók felé, hogy elhiggyék, hogy Krisztus igaz követői vagyunk? [Ján 13:34.35; 17:21.](#)**

„Ellenünk van a világ, ellenünk a népszerű egyházak, ellenünk lesz nemsokára az ország törvénye is. Ha volt valaha idő, amikor Isten népének össze kellett fognia, az most jött el. Isten ránk bízta a jelen időre szóló különleges igazságot, hogy tudassuk azt a világgal. Most hangzik a könyörület utolsó üzenete. Ítéletükre megidézett férfiakkal és nőkkel állunk szemben. Mennyire kell nekünk vigyázni szavainkra és cselekedeteinkre, hogy pontosan kövessük a Mintaképet, mert a mi példaadásunk vezethet embereket Krisztushoz. Minden erőnkkel törekedjünk tehát elővigyázattal bemutatni az igazságot, hogy annak szépsége és egyszerűsége láttán az emberek el kívánják fogadni azt. Ha jellemünk bizonyítja az igazság megszentelő hatalmát, akkor világosságul szolgálunk másoknak – élő levelek leszünk, melyeket ismer és olvas minden ember. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy a viszály, versengés és a széthúzás szításával helyet adjunk a Sátánnak.” – 5B 236.

„Isten a világosság közvetítőjévé tette az egyházat, ezen át közli céljait és akaratát. Az Úr nem ad egy embernek sem tapasztalatot a gyülekezettől függetlenül. Nem közli egyetlen emberrel az egész gyülekezet számára szóló akaratának ismeretét, miközben a gyülekezet, a Krisztus teste sötétben marad.” – 3B 414.

„Isten rendkívüli tekintélyt és hatalmat ruházott egyházára, amelyet senki sem vehet semmibe vagy vethet meg, mert ezzel Isten hangját veti meg.” – 3B 418.

- b. **Lesz valaha olyan idő, amikor szükségtelenné válik, hogy Isten népe gyülekezeti közösségben legyen? [Ján 10:16; Zsid 10:25.](#)**

„Néhányan fölvetették azt a gondolatot, hogy mivel az idők végéhez közeledünk, Isten minden gyermeke bármiféle vallásos szervezettől függetlenül fog munkálkodni. De az Úr utasított engem: ebben a munkában olyan nincs, hogy mindenki független legyen. Az ég csillagai mind törvényeknek engedelmeskednek, egyik befolyásolja a másikat Isten akaratának teljesítésére. Kölcsönösen szót fogadnak a törvényeknek, melyek mozgásukat igazgatják. Ezért Isten népének is együtt kell húzni, hogy az ő műve egységesen és szilárdan haladjon előre.” – 9B 258.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen magatartás van még a belélegzett levegőben is? Mi a különbség a hierarchia és az Isten szervezési módszere között?
2. Mit adott Isten gyülekezetének, hogy megkönnyítse az egységes cselekvést?
3. Annak érdekében, hogy sikeresen végezhessük el azt a munkát, melyet Isten számunkra kijelölt az Ő nagy szőlőskertjében, hogyan kell nekünk együtt dolgoznunk munkatársainkkal?
4. Mik azok a nagy veszélyek, melyekkel szembe kell néznünk ezen utolsó napokban?
5. Milyen kulcsfontosságú része van Krisztus eljövételére való előkészületünknek?

„Krisztus egyházát szakadatlan veszély fenyegeti. Sátán arra tör, hogy elpusztítsa Isten népét. Ezért egyetlen ember belátása, egyetlen ember szellemi képessége sem elég ahhoz, hogy megbízzunk benne. Krisztus azt akarja, hogy követői tömörüljenek gyülekezetekbe, tartsanak rendet, vessék alá magukat a rendnek és fegyelemnek, vessék alá magukat egymásnak, tekintse inkább alázasatosan egyik a másikat magánál különbnek. A gyülekezet jólétéhez nélkülözhetetlen az egység és bizalom. Ha a gyülekezet minden tagja megengedhetőnek tartja, hogy a többiekől függetlenül cselekedjék, a maga sajátos külön útját járja, akkor hogyan lehet a gyülekezet akár kissé is biztonságban, a veszély órájában? A gyülekezet jóléte sőt a létezése a tagok serény egyesült cselekvésének és egymás iránti kölcsönös bizalmának a függvénye. Mikor a válság óráján egyikük megfújja a riadót, akkor gyors és tevékeny tette lesz szükség, anélkül, hogy megállnának, hogy kérdéseket tegyenek fel, vagy elkezdenék elejétől a végéig megvitatni az egész tárgyat. Ekképpen engednék meg az ellenségnek, hogy előnyt nyerjen a késlekedés miatt, amikor az egyesült cselekvés sok embert megmenthetne a kárhozattól. . .

Jézus azt akarja, hogy követői hallgassanak egymásra. Akkor Isten feltudja használni őket, hogy megmentsék egymást, mert az egyik talán nem ismeri fel azt a veszélyt, amit a másik szeme gyorsan felmér, de ha az, aki nem ismerte fel, bizalommal engedelmeskedik a figyelmeztetésnek, akkor súlyos bajokból és próbákból menekülhet meg.” – 3B 445. 446.

„A gyülekezetben kezdettől fogva mindig akadtak emberek, akik állandóan személyes függetlenségre törekedtek. Az ilyenek nem látják be, hogy a szellem ilyen függetlenítése az embert könnyen arra vezeti, hogy túlságosan bízzék önmagában és saját ítéletét többre értékeli hittestvérei tanácsánál és ítéleténél; különösen azokénál, kiket Isten népének vezetésére tisztségekkel ruházott fel. Isten tekintélyt és hatalmat adott gyülekezetének, amelyet lebecsülni vagy megvetni senkinek sincsen joga; aki így cselekszik: Isten szavát veti meg.” – AT 114.

Az Úr nyája

„Más juhaim is vannak nékem, amelyek nem ebből az akolból valók, azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szómra, és léssen egy akol és egy pásztor.” – Ján 10:16.

„Bár a hatalmas ellenfél mindent elkövet, hogy hatástalanná tegye az Isten szavát az igazságnak mégis föltétlenül, mint égő lámpásnak kell előretörnie.” – 4B 595.

Javasolt olvasmány: Bizonyágtételek, 6. kötet, 91-99.

Vasárnap

november 16.

1. AZ AKOL

a. Mivel vannak összehasonlítva gyakran Krisztus követői, és miért? Ján 10:24-28.

„A nyájból elkóborolt juh a leggyámoltalanabb teremtmény. A pásztornak kell megkeresnie, különben nem talál vissza a nyájhoz. Ez arra a lélekre is érvényes, aki eltávolodott Istentől. Olyan gyámoltalan, mint az elveszett juh. Ha a szerető Isten nem siet segítségére, soha nem talál vissza hozzá.” – KP 125.

„Nagyon nagy az elkóborolt és elveszett juhok száma, akik elpusztultak a bűn pusztájában, egyszerűen azért, mert senki nem ment utánuk, hogy megkeresse és visszahozza őket a nyájhoz. Jézus azért használja fel az elveszett juh példázatát szemléltetésül, hogy bemutassa a Tőle elkóboroltak keresésének szükségességét; mert az a juh, amely egyszer eltévedt és elveszett, soha nem fog segítség nélkül visszatalálni az akolba. Keresni kell és visszahozni a nyájhoz.” – RH Június 30, 1896.

b. Mit kell megértenünk Krisztus igaz akoljának méretéről és jellemzőiről? Lk 12:32; Ján 10:14.15.

„A gyülekezet az, amit e földön Isten igazán szeret. Akol az, amely védi az ő legelőinek juhait” – ST Október 31, 1900.

2. EGY VÉGSŐ AKOL

a. Krisztus szétszaggatott, szétszórt nyája miben találja meg örömét? Ján 10:16.

„Krisztus követőinek az egysége az, ami meggyőzi a világot, hogy Isten valóban elküldte az Ő Fiát, hogy meghaljon a bűnösökért, hogy tökéletességében részesítse őket, megváltoztatva a bűnös szívet és átformálja a jellemet az isteni hasonlatosságra.” – RH Július 21, 1903.

„Az összes hívők egyetlen egyházba tömörüljenek.” – AT 19.

b. Mikor fog a juhok sokasága kijönni gyülekezeteikből, és csatlakozni Isten igaz egyházához, az egy akolba? Jel 18:4.

„Isten pusztító ítéletének ideje a kegyelem időszaka azok számára, akiknek nincs módjukban megismerni az igazságot. Az Úr gyengéden tekint rájuk. Irgalmas szíve megesik rajtuk. Keze még mindig kinyúlik, hogy megmentsen, míg az ajtó zárva van a belépni nem akarók előtt. Nagy számban lesznek elfogadva azok, akik az utolsó napokban hallják először az igazságot.” – TII 248.

„De Istennek még vannak Babilonban gyermekei. A büntető ítélet végrehajtása előtt e hűségeseket ki kell onnan hívni, hogy ne legyenek részesek Babilon bűneiben, és ne ériék őket a Babilont sújtó csapások. Értük van az a mozgalom, amelyet az a mennyből leszálló és a földet dicsőségével beragyogó angyal szimbolizál, aki hangosan kiált, és közhírré teszi Babilon bűneit. Az ő üzenetéhez kapcsolódik ez a felszólítás: „Fussatok ki belőle én népem!” Ez az üzenet és a harmadik angyal üzenete a föld lakóihoz szól.” – NK 538.

„Láttam, hogy Istennek számos hűséges gyermeke van a névleges adventisták és a névleges egyházak között is és még mielőtt a hét csapás kiönteték a földre, az őszinte és igaz lelkek és lelkészek kihívatnak onnan és örömmel elfogadják az igazságot. Sátán ezt jól tudja, ezért, még mielőtt elhangzana a harmadik angyal hangos kiáltása, izgalmakat idéz elő egyházakban, hogy a hívek azt higgyék, miszerint Isten velük van. Azt hiszi, hogy ily módon sikerül néki az őszinte lelkeket továbbra is félrevezetni és elhíttetni velük, hogy Isten még mindig munkálkodik az egyházakért. Azonban a világosság fényesen felragyog, és az őszinte lelkek elhagyják az elesett egyházakat és a „maradék”-hoz csatlakoznak.” – TL 152.

3. EGY SZENT NEMZET

- a. Milyen más kifejezésekkel írja le Krisztus az Ő hűséges gyülekezetét? 2Móz 19:5.6; Mt 21:42.43; 1Pét 2:9.

„Az Úr különleges szövetséget kötött a hajdani Izraellel. Ezekben az utolsó napokban így szól az Úr parancsolattartó népéhez: 1Pét 2:9.” – 2B 450.

- b. Hogyan válhatnak a bűnösök Isten szent népének részévé? Mt 21:44; 7:24.25; 2Kor 5:17.

„Mind az Ó- mind az Újszövetségben az Úr határozottan megparancsolja népének, hogy különüljenek el a világtól lelkiekben, cselekedetekben, szokásokban, hogy egy szent nemzet, egy megtartásra való nép legyenek. Nincs messzebb a kelet a nyugattól, mint a világosság gyermekei erkölcsben, szokásban és lelkületben a sötétség gyermekeitől. És ez a különbség még feltűnőbb még határozottabb lesz, ahogy közeledünk az idők végéhez. Nem a hitvallás, vagy a gyülekezet könyvébe beírt név tesz bennünket Isten gyermekeivé, hanem a Krisztussal való élő kapcsolat. Nekünk eggyé kell válnunk vele, az Ő Szent Lelkével áthatva, isteni természet részeseivé válva, megfeszítve a világot annak szeretetével és kívánságaival, megújulva az ismeretben és a valódi szentségben.” – RH November 12, 1914.

- c. Mikor és hogyan nyitotta ki az ajtót Isten a pogányoknak, hogy az élő Isten gyermekeivé lehessenek? 1Pét 2:10; Róm 9:25.26; Hós 1:10; 2:22; Ef 2:13.

„Az Üdvözítő, földi tanítói működése alatt megjövendölte az evangélium terjedését a pogányok között. A szőlőhegy munkásairól szóló példázatában kijelentette a megátalkodott zsidóknak: „Annakokáért mondom néktek, hogy elvételtek tőletek az Istennek országa, és olyan népnek adatik, mely megtermi annak gyümölcsét.” (Máté 21, 43.) Feltámadása után megbízta tanítványait: „Elmenvén azért, tanítsatok minden népeket” - „hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek”. Senki ne maradjon intelem nélkül. (Máté 28, 19; Márk 16, 15.)” – AT 120.

„Az apostolok munkálkodtak a zsidó és a pogány világ kőbányáiban, hogy onnan köveket bányásszanak ki és a fundamentumra helyezhessék.” – AT 405.

4. ISTEN UTOLSÓ IGAZ NYÁJÁNAK RÉSZE

a. Hogyan lehet valaki Isten végső nyájának része? Acs 2:23-41. 47.

„A jelenvaló igazság előre és fölfelé vezet. Összegyűjti az ínségeseket, elnyomottakat, szenvedőket és elhagyatottakat. Hozzanak be mindenkit a nyájba, aki csak jönni akar. Olyan javulásnak reformációnak kell végbemennie életükben, mely előkészíti őket, hogy a királyi család tagjai, a mennyei király gyermekei legyenek. Az igazság üzenetének hallása férfiakat és nőket arra vezet, hogy elfogadják a szombatot, s megkeresztelkedve csatlakozzanak a gyülekezethez. Ők megtartják a teremtes szombatját, így magukon viselik Isten pecsétjét. Megtanulják, hogy örök életet jelent számukra, ha engedelmeskednek Isten parancsolatainak.” – 8B 148.

„Minden hívő csatlakozzon teljes szívvel a gyülekezethez. A gyülekezet jóléte legyen a fő gondja. S ha valaki nem érzi szent kötelességének, hogy ezt a kapcsolatot inkább a gyülekezet, mint a maga javára fordítsa, akkor sokkal jobban megvan a gyülekezet nélküle.” - 4B 180.

b. Mielőtt az újonnan megtértek bekerülnének Isten igaz gyülekezetébe, mit kell megtenni az ő érdekében, és mit kell kinyilvánítaniuk életükben? Mt 28:19.20; 3:7.8.

„A keresztségre jelölteknek alaposabban fel kell készülniük. Pontosabb mélyebb oktatásra van szükségük, mint amiben általában rész vesznek. A keresztyéni élet alapelveit világossá kell tennünk azok előtt, akik újonnan tértek az igazsághoz. Senki sem támaszkodhat kizárólag a hitvallására, mint annak bizonyítékára, hogy megmentő kapcsolatban áll Krisztussal. Ne csak mondjuk: „Én hiszem.” Hanem gyakoroljuk is az igazságot. Szavainkkal, magaviseletünkkel és jellemünkkel bizonyítjuk kapcsolatunkat Istennel. Ha valaki elveti a bűnt – ami a törvény áthágása – élete összhangba kerül a törvénnyel, s tökéletes engedelmességgel. Ez a Szentlélek munkája. A világosság gondosan tanulmányozott igéje a lelkiismeret hangja, a Lélek buzdításai Krisztus valódi szeretetét kéltik szívükben, aki magát tökéletes áldozatul adta, hogy teljesen megváltsa az embert: testét, lelkét, szellemét. A szeretet engedelmisségben nyilván meg. Világossá és kivehetővé válik a határvonal azok között, akik szeretik Istent és megtartják parancsolatait, és akik nem szeretik őt, és semmibe veszik tanításait.” – 6B 91.92.

5. TALÁLKOZÁS AZ AKADÁLYOKKAL

a. Mi akadályozza Isten igazságának előrehaladását? Mt 13:24-30.

„Más dolog belépni a gyülekezetbe, s megint más összeköttetésbe kerülnünk Krisztussal. A gyülekezet névsorába bejegyzett nevek közül nem mind áll ott a Bárány életkönyvében. Sokan csak látszólag őszinte hívők, nem tartanak fönn életerős kapcsolatot Krisztussal. Csatlakoztak ugyan a gyülekezethez, föliratkoztak a névsorba, még sem halad előre szívükben a kegyelem benső munkája.” – 5B 278.

„A reformtőrekvés mindig veszteség, áldozat és veszély. Az mindig megfeddi a könnyelműség szeretetét, az önző érdekeket és a testi kívánságokat. Ezért bárki kezdeményez vagy keresztülvisz egy ilyen reformtőrekvést, ellenállással, rágalommal és gyűlölettel kell azok részéről szembenéznie, akik vonakodnak a reform kikötéseinek engedelmeskedni. Nem könnyű győzni a bűnös szokások és gyakorlat felett. A munka csak az isteni kegyelem segítségével végezhető el, de sokan elhanyagolják, hogy az effajta segítséget keressék, igyekeznek a színvonalat csökkenteni, azt hiányosságaikhoz, fogyatékságaikhoz mérni, ahelyett, hogy magukat Isten irányadó mértékeihez emelnék fel.” – LP 305.306.

„Azok, akik Krisztus követőinek vallották magukat, mindig is két táborra oszlottak. Míg az egyik tábor a Megváltó életét tanulmányozva buzgón igyekezett megváltozni és Példaképe mintájára átalakulni, a másik tábor távol tartotta magát a tévedéseit leleplező, világos, gyakorlati igazságoktól. Az egyház, amikor hitben még erős volt, akkor sem csupán igazakból, tisztákból és őszintékből állt. Megváltónk azt tanította, hogy a szánszándékkal vétkezőket nem szabad befogadni az egyházba, de Ő kapcsolatba lépett gyenge jellemű emberekkel; tanította őket, és példát mutatott nekik, hogy alkalmuk legyen felismerni és kijavítani hibáikat. A tizenkettő között is volt egy áruló.” – NK 40.

b. Amikor a bűn megbánás nélkül benyomul a gyülekezetbe, két dolog egyike történhet. Mi az? 1Kor 5:11-13.

„A Korinthusi megtértek egyike annyira visszaesett, hogy parázna életmódjával még az erkölcsileg alacsony fokon álló pogányok között is megütközést keltett. Az apostol felszólította a gyülekezetet, hogy vesse ki azt, „aki ezt a dolgot cselekedte.” (1Kor.5:13.) – AT 209.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Miért volt mindig Isten népe kevés számú és a többség által elutasított, megvetett?
2. Hogyan jövendölt Jézus az egységes gyülekezetéről?
3. Hogyan válhatunk részévé Isten egyházának, az Ő szent, lelki népévé?
4. Ha valaki Isten látható gyülekezetének tagjává akar válni, mit kell neki tenni?
5. Az igaz reformációt tanítva mit várhatunk el a legtöbb embertől?

„Az őskeresztények tagadhatatlanul különleges emberek voltak. Feddhetetlen életük és rendíthetetlen hitük állandó rosszállásként hatott, amely megzavarta a bűnösök „nyugalmát”. Kevesen voltak, és nem dicsekedhettek vagyonnal, ranggal, sem megtisztelő címmel, de a gonoszok félték tőlük, amikor tanításaikat hallották, és jellemüket megismerték.” – NK 42.

„Akivel az igazság üzenetét közlik, ritkán kérdezi: „Igaz ez?”, inkább ezt: „De ki támogatja?” Tömegek értékelnek az elfogadók száma szerint, s ma is felteszik a kérdést: „Elhitték-e tanult emberek vagy vallási vezetők?” Az emberek ma sem veszik szívesebben az igazi istenességet, mint Krisztus idejében. Éppoly lázasan keresik a földi jót, elhanyagolják az örök javakat. Nem érv az igazság ellen, hogy sokan nem akarják elfogadni, vagy hogy a világ nagyjai, esetleg vallási vezetők nem adnak helyet neki.” – JÉ 387.

„A keresztelendőket az ő tanítványságukra vonatkozóan nem vizsgálták meg oly gondosan, ahogyan kellett volna. Meg kell ismerni, hogy vajon ők csak a „Hetednap Adventista” nevet akarják e felvenni, vagy pedig valóban megtértek, az Úr oldalára akarnak állni, kijönni a világból, magukat elkülöníteni és semmi tisztátalant nem érinteni. Azonban, amikor ők bizonyítékát adják annak, hogy teljesen tisztában vannak azzal, mit jelent az ő döntésük, el kell fogadni őket. De ha ők nem érzik a terhét, hogy cselekedeteikben és szokásaikban megváltozzanak, őket nem lehet elfogadni a gyülekezet tagjaiként. Az Úr azt akarja, hogy azok, akik gyülekezetét alkotják, Krisztus kegyelmének igaz hitű sáfárai legyenek.” – BL 128.

„Az öltözködés az az egyik tárgy, amiről oktatnunk kell az újonnan megtérteket. Magyarazzuk meg nekik hűségesen ezt a pontot. Hiú módra öltözködnek? Büszke szívet melengetnek-e? A ruha bálványimádása: erkölcsi betegség, melyet nem szabad átmenteni az új életbe. Aki alákvánja vetni magát az evangélium kívánalmainak, annak legtöbb esetben határozottan meg kell változnia ruházkozásában.” – 6B 96.

Felszentelés

„A végett hagytalak tégedet Krétában, hogy a hátramaradt dolgokat hozod rendbe, és rendelj városonként presbitereket, amiképpen én néked meghagytam.” – Tit 1:5.

„Az evangélium szolgálóinak száma ne csökkenjen, hanem inkább gyarapodjék. Arra a területre, ahol most egy prédikátor áll, még másik húszat kell állítani, és ha Isten Lelke vezérli őket, ez a húsz úgy fogja hirdetni az igazságot, hogy ismét további hússzal gyarapítsa.” – ESz 40.

Javasolt olvasmány: *Jézus élete*, 717-719.

Vasárnap

november 23.

1. GYŰLEKEZETI FELELŐSSÉGEK

a. **Miután csatlakoztunk a gyülekezethez, hogyan függünk kölcsönösen egymástól? [Ef 4:15.16.](#)**

b. **Ki minden adománynak szerzője? Hogyan fog ennek megértése segíteni bennünket abban, hogy tiszteljük egymást a gyülekezetben? [1Kor 12:11; Róm 12:10.](#)**

„Az Úr arra vágyik, hogy gyülekezete tiszteljen minden adományt, melyet Ő adományozott a különböző tagoknak.” – PUR December 29, 1904.

c. **Habár mi mindnyájan testvérek vagyunk, milyen néhány nagyon fontos felelősség van a gyülekezeti szervezetben? [1Kor 12:28; Jel 1:20; 2:1.](#)**

„Isten szolgálóit a hét csillag jelképezi, akik felett Ő, aki az Első és Utolsó, különös gondviselést és oltalmat gyakorol. Az előnyös befolyások - melyeknek bőséggel jelen kell lenniük az egyházban - szorosan kapcsolatban állnak Isten szolgálóival, akik Krisztus szeretetét hivatottak képviselni.” – ESz 5.

2. A LELKÉSZEK/APOSTOLOK MUNKÁJA

a. **Mi a fő kötelessége egy apostolnak? Mi mutatja, hogy Pál ezt a munkát komolyan végezte? Ján 21:15-17; 2Kor 11:28.**

b. **Hogyan mutatja be Pál hívókról való gondoskodása, hogy mennyire sokrétű és kiterjedt egy apostol (lelkész) munkája? 1Kor 4:17. Kol 4:15.16.**

„Prédikátorainknak bölcsen kellene tervezni, mint hithű sáfároknak. Nem kellene kötelességüknek érezniük azt, hogy a már létező gyülekezetek felett körbe-körbe szállodossanak, hanem energikusan komoly erőfeszítéseket téve kellene végezni a házról-házra való munkát... Ráfognak arra jönni, hogy semmi nincs olyan bátorító, mint új területeken evangéliumi missziómunkát végezni.” – Év 186.

„Prédikátoraink ne gondolják, azt, hogy Isten arra jelölte ki őket, hogy őrangyalként lebegjenek a hívők felett, vagy hivatali ügyekkel kössék le magukat. Hagyjuk a hivatali tisztségviselőkre a hivatalos ügyeket, a prédikátorokat pedig hagyjuk dolgozni szabadon az ő munkakörükben a tábori összejöveteleken.” – RH Szeptember 16, 1902.

„Isten nem használja fel azokat, akik a biztonságos és könnyű helyeket keresik. Fenntartás nélküli odaszenteléssel kell előkészülnünk Isten szolgálatára. Prédikátoraink ne bábáskodjanak a gyülekezetek fölött, különös figyelemben, gondoskodásban részesítve néhány különleges helyet. A hívőknek egyénileg meg kell erősödniük, de Krisztusban megszilárdulva, hogy így gyümölcsöt teremhessenek az Ő dicsőségére. Egy emberként törekedjenek a cél eléréséért - a lelkek megmentéséért.” – PUR Augusztus 28, 1902.

c. **Az első keresztények idejében kiket küldtek munkába az apostolok? Acs 11:22.23; 15:22.25.**

„Isten azonban előre látta a nehézségeket, amelyek szolgálói útját akadályozhatják, és hogy munkájuk zavartalanul alakulhasson, kinyilatkoztatás útján utasította a gyülekezetet arra, hogy nyilvánosan avassa fel őket a prédikatori tisztségre. Így tehát felszentelésük nyilvános elismerése volt az Isten rendelkezésének, hogy vigyék el a pogányoknak az üdvözítő evangéliumot.” – AT 113.

„Pál úgy tekintette az ő hivatalos felszentelésének szertartását, mint egy fontos útjelzőt, életműve egy új és fontos időszakának kezdetét. Ez volt az az időpont, ahonnan ő számította az ő apostolságának kezdetét a keresztény gyülekezetben.” – AT 165.

3. A HELYI GYÜLEKEZETI VÉNEK FELELŐSSÉGE

- a. Milyen más igen fontos munkája van egy prédikátornak az evangelizálás, a gyülekezetek nevelése és más igazgatási kötelezettségeken túlmenően? Tit 1:5.

„Krisztus felszentelte tanítványait munkájukra. Ezen gyarló emberi eszközök, valamint Igéje és Lelke által tervezte elérhetővé tenni mindenk számára a megváltást.

Isten és a szent angyalok nagy érkelődéssel és örömmel figyelték ezt a jelenetet. Az Atya tudta, hogy ezekről az emberekről isteni világosság árad szét, és a szavak melyeket szólnak - ahogyan az igazságról tesznek tanúbizonyságot - nemzedékről nemzedékre fog visszhangozni.” – ST Július 18, 1900.

- b. Milyen kötelességei van egy helyi gyülekezeti vénnek? Acs 20:28-31; 1Pét 5:1-6.

„(Idézve 1Pét 5:5.) Ez nem hatalmaz fel senkit arra, hogy a vezetés munkáját egyedül magára vegye, önkényesen meghatározza, hogy munkatársai, hittestvérei, hogyan dolgozzanak az ő meglátása szerint, függetlenül attól, mi az ő személyes véleményük és meggyőződésük az elvégezni való feladatokra vonatkozólag. Isten egy választott munkatársa sem érezze úgy, hogy minden lépésüknél arra kellene várni, hogy néhány tisztségviselő felhatalmazását kérjék, vajon ők tehetik-e ezt vagy azt. Mialatt a tisztségviselők szívesen együtt dolgoznak munkatársaikkal és hittestvéreikkel, kidolgozva az általános terveket, melyet a mű előmenetelére fektettek le, ők tekintsenek állandóan Izrael Istenének személyes vezetésére.” – BL 491.

- c. Mennyire kell ismernie Isten Igéjét egy gyülekezeti vénnek? 2Tim 2:15.

„Az Istenért végzendő munka eredményesen és hatékonyan dolgozni tudó embereket kíván, embereket, akik kiképzést nyertek, hogy mint tanítók és prédikátorok szolgáljanak.” – ESz 56.

- d. Mivel a vének munkája nagyon fontos a gyülekezet növekedéséhez, milyen tisztelettel és megbecsüléssel kell lenni irántuk? Zsid 13:17.18; 1Pét 5:5. Miért? 1Kor 11:1.

4. A FELSZENTELÉS RENDTARTÁSA I.

a. Hogyan volt a felszentelésre jelölt személy kiválasztva az apostolok idejében? [Acs 6:1-4](#); [Tit.1:5-9](#).

„Ne rettentsük el ifjainkat a szolgálat vállalásától. Fennáll a veszély, hogy egyeseket fényes csábítások azon ösvény elhagyására készítenek, amelyre Isten elhívta őket... Az Úr több munkást kíván szőlőskertje részére. Elhangzott a felhívás: „Erősítsétek az előőrseket; állítsatok fel hűséges öröket mindenfelé a világban!” Isten felszólít benneteket, ifjú emberek! Nagyon sok ifjú férfira van szükségünk, akik nagylelkűek, széles látókörűek és mélységes szeretet él bennük Krisztus és az igazság iránt.” – ESz 38.

„Igen helytelen az, ha a tanítók elirányítják, és más foglalkozásokat javasolnak a fiataloknak, akik pedig Istennek tetsző szolgálatot végezhetnek a lelkészi hivatásban... Aránylag sok nagy tehetségű ember akad közöttük. Ha hasznosítanák képességeiket, hús lelkészünk lehetne ott, ahol ma egy van.” – 6B 135

„Egyedül Isten határozhatja meg. Ki végezze ezt a komoly hivatást? Az apostolok idején is voltak jó keresztények, akik gyönyörűen tudtak imádkozni, és világosan beszélni, és az apostolok –bár hatalmuk volt a tisztátalan lelkek fölött és meg tudták gyógyítani a betegeket – nem merték maguk választani a szent munkára Isten szószólóit. A Szent Lélek megnyilvánulásának félreérthetetlen bizonyítékára vártak... Ha itt-ott néhány emberre lenne bízva eldönteni, hogy ki megfelelő erre a magas sztos hivatásra, az eredmény zavar és nyugtalanság lenne.” – 1B 200.

b. Milyen előkészületet kellett a gyülekezetnek tenni, az apostolokkal együtt, mielőtt Pált és Barnabást felszentelték? [Acs 13:1-3](#).

„Jézus, amikor valamilyen nagy próba vagy fontos feladat előtt állt, elvonult a hegyek magányába, és az éjszakát az Atyához való imádkozással töltötte. Egy éjszakai imádkozás előzte meg az apostolok felszentelését...” – NL 367.

„Mielőtt tehát ezt a két apostolt a pogány misszióra kiküldték, böjttel, imával és kézzel tartott ünnepélyesen Istennek szentelték őket. Ezzel a gyülekezet egyszer s mind felhatalmazta őket, hogy az igazságot hirdessék, hogy kereszteljenek és gyülekezeteket alapítsanak.” – AT 112.

5. A FELSZENTELÉS RENDTARTÁSA II.

a. Hogyan végezték el a felszentelést? Apcs 6:5.6; 1Tim 4:14. Ki végzi valójában a felszentelést? Apcs 14:23.

„Az apostolok összehívták tehát a hívőket. A Szentlélek vezetése mellett a munkaerők helyes megszervezése érdekében egy tervet tártak a gyülekezet elé. Ebben kifejtették, hogy a szellemi vezetőket ne terhelje az adományok szétosztásának munkája az egyéb gyülekezeti teendők és a felügyelet mellett. Ezekről felszabadulva, több idejük marad az evangélium hirdetésére. Így szóltak: „Ezért atyámfiaink, válasszatok ti közületek hét férfit, kiknek jó bizonyosságuk van, kik Szent Lélekkel és bölcsességgel teljesek, kiket erre a foglalatosságra beállítsunk. Mi pedig foglalatosak maradunk a könyörgésben és az igehirdetés szolgálatában.” A gyülekezet megfogadta ezt a tanácsot; imával és kézzel ünnepélyesen kiválasztottak hét férfit és rájuk ruházták az adományok gondozásának terhét.” – AT 61.

„Isten azonban előre látta a nehézségeket, amelyek szolgálói útját akadályozhatják, és hogy munkájuk zavartalanul alakulhasson, kinyilatkoztatás útján utasította a gyülekezetet arra, hogy nyilvánosan avassa fel őket a prédikátori tisztségre. Így tehát felszentelésük nyilvános elismerése volt az Isten rendelkezésének, hogy vigyék el a pogányoknak az üdvözítő evangéliumot.

Pál, valamint Barnabás is, Istentől kapta megbízatását; a kézrátétel tehát nem jelentette a kegyelem vagy képesség újabb adományát, hanem csak a tisztség formai elismerését, felhatalmazást erre a hivatásra. A gyülekezet így nyomta rá pecsétjét Isten művére.

A zsidók számára az ilyen eljárás nagy jelentőséggel bírt. Ha a zsidó apa gyermekeit megáldotta, ünnepélyesen fejükre helyezte kezeit. Ha egy állatot odaszántak áldozatul, akkor az áldozatot bemutató papnak szintén rá kellett tenni kezeit az áldozat fejére. Amikor tehát az antiókhiai hívó gyülekezet szolgálói rátették kezüket Pál és Barnabás fejére, ezen cselekedetükkel Istent arra kérték, hogy a kiválasztott apostolokra, különleges munkájukra szóló felavatásukra, áldását adja.” – AT 113.

b. Amikor az apostolok meglátogattak egy helyet és szólniuk kellett a gyülekezethez, kivel tanácskoztak ők? Apcs 20:17. Hogyan voltak a diakónusok felszentelve? Apcs 6:1-7.

Az azonnal mutatkozó jó eredmények bizonyították, hogy ez az eljárás (a hét diakónus felszentelése) megegyezett Isten akaratával.” – AT 61.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Miért olyan fontos az apostolok (prédikátorok) munkája a gyülekezetben?
2. Miért töltsenek kevés időt a prédikátorok a megalapított gyülekezetekben?
3. Milyen élő példa által vagyunk tiszteletadásra intve a lelkipásztori hivatás iránt?
4. Milyen képességek legyenek mérlegelve és megfontolva a felszentelendő jelölt vizsgálatával?
5. Mi a jelentősége a kézrátevésnek?

„Azoknak a tagoknak beözönlése a gyöngeség okai a gyülekezetben, akiknek nem újult meg a szívük, és nem alakult át az életük. Gyakran semmibe vesszük ezt aényt. Némelyik lelkész és gyülekezet annyira óhajtozik a tagság növekedése után, hogy nem tesznek hűséges tanúságot a keresztényietlen szokások és életmód ellen. Az igazság elfogadói nem tanítják meg arra, hogy nincsenek biztonságban, ha világi a viselkedésük, s csak a nevük keresztény. Mindeddig a Sátán alattvalói voltak, ezentúl már legyenek Krisztus alattvalói. Életükkel kell bizonyítaniuk, hogy más vezetőt választottak. A közvélemény jó szemmel nézi, ha valaki hitvalló keresztény. Kevés lemondás és önfeláldozás kell az istenfélelem tettetéséhez, meg ahhoz, hogy bent álljon a nevünk a gyülekezet névsorában. Így azután sokan csatlakoznak a gyülekezethez anélkül, hogy előbb Krisztussal egyesültek volna. Ez azonban csak Sátán diadala. Az ilyen megtértek az ő leghatékonyabb eszközei. Csalétekül szolgálnak a többiek számára. Hazug fények ők, kárhozatba csalogatják az elővigyázatlanokat. Az emberek hiába igyekeznek szélessé és kellemessé tenni a keresztényösvényt a világiak előtt, Isten nem egyengette el és nem szélesítette ki a göröngyös keskeny utat. Ha be akarunk lépni az életbe, ugyanezt az ösvényt kell járnunk, amit Krisztus és tanítványai tapostak – az alázat, az önmegtagadás és az áldozathozatal ösvényét.” – 5B 172.

„Minden Krisztussal egyesült élő missziómunkás lesz teljes környezetében. Munkálkodni fog a közelben és távolban levő emberekért. Nem helyi érdekek vezérlik, nem csak kiépit egy saját munkaterületet, melyet ő irányít, és ezzel buzgalma máris kifullad.” – 2S 362.

„Ne kicsinyeljük le az evangélium szolgálatát. Egyetlen vállalkozást se igazgassunk olyan módon, hogy az miatt alacsonyabb rendű hivatásnak tekintsék az igeszolgálatot. Mert nem az. Akik lekicsinylik a lelkészi hivatást, Krisztust kicsinylik le. Az igeszolgálat különféle ágazatai a legmagasztosabbak, ezrét értessük meg a fiatalokkal, hogy az evangélium szolgálatánál nincs Istentől áldottabb hivatás.” – 6B 411.

„Nincs szebb munka, mint lelkeket megnyerni Krisztusnak. Ez a legnagyobb munka, melyet valaha halandó emberre bíztak, emberekkel foglalkozni.” – GW92 395.

Klinika részére Paraguayban

A paraguayi köztársaság egy kis szubtrópusi ország, mely Dél-Amerikában található, megközelítőleg 7 millió lakosa van. A hivatalos nyelv a spanyol és a guarani. Ezen országban lévő gyülekezetünk a Dél-Amerikai Unióhoz tartozik még másik két országgal együtt, Uruguay és Argentína.

A reform üzenetét két könyvtáros hozta el Paraguayba 1970-ben a könyvevangélista munkán keresztül, akik itt munkálkodtak. Ma nekünk három városban található a tagságunk. Asunción, Ciudad del Este, és Encarnacion. Az üzenet szintén elterjedt más helyekre, mint pl.: Villa Rica, Coronel Oviedo, Praguari, Piribebuy, ahol a lelkek az igazságot tanulmányozzák.

Paraguayban az uralkodó vallás a római katolikus, kisebb részben jelen vannak a protestáns egyházak is. A bennszülött kultúrájának köszönhetően az egészségügyi missziómunka nagymértékben előrehaladt ebben az országban. Gyülekezetünk történelme ezen országban erősen összefonódik az egészségügyi reform ügyével, és intézményeink ezt a munkát személyesítik meg a világ számára. Országunkban jelenleg három ilyen intézmény van, amelyek szorgalmas erőfeszítésekkel végzik a munkát, közülük egy kis természetgyógyász klinika és vegetáriánus vendéglő is. Ma annak látjuk fokozott szükségességét, hogy előtérbe helyezzük az üzenet „jobbkarját” melyet országunk többi részeibe is szeretnénk eljuttatni.

Ezen a szombaton kedvesen kérünk benneteket, hogy mindnyájan legyetek jókedvű adakozók, hogy adományaitok segítsenek bennünket, hogy a klinikát Asunciónban fejlesszük és kibővítsük, hogy jobban betöltse a célját itt Paraguayban. Célunk az, hogy minél több lelket elérjünk a hármasszöveg üzenetével.

Előre is köszönjük minden testvérünknek a pénzügyi támogatást.

Testvéreitek és testvérnőitek Paraguayból

A felszentelésre való alkalmasság

„(Meváltónk Jézus Krisztus) önmagát adta miérettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképpen való népet jó cselekedetekre igyekezőt.” – Tit 2:14.

„Népünk körében reformációra van szükség, de annak először Isten szolgálói közt kell elkezdődnie.” – 1B 436.

Javasolt olvasmány: Apostolok története, 245-252.

Vasárnap

november 30.

1. FELEMELNI A SZINVONALAT

a. Hogyan kellene értékelni egy felszentelt tiszttségviselő felelősségvállalását? 1Tim 3:1.

„Azok az emberek, akiket Isten elhívott a munkára az Ő művében tanúbizonyságát fogják adni magasztos elhívásuknak, és legfőbb kötelességüknek fogják tartani a növekedést és a tökéletességre való fejlődést, mígcsak rátermett munkások nem lesznek. Amint buzgalomról tesznek tanúságot, abban, hogy kihasználják az Isten által rájuk bízott talentumokat, akkor értelmesen segítenünk kell őket. Bátorításunk azonban ne legyen hízelgős ízű, mert ebből a munkából eleget végez el Sátán saját maga. Akik úgy gondolják, hogy kötelességük prédikálni, nem kellene nekik megengedni, hogy magukat és családjukat is azonnal a testvérek támogatására utalják. Nem jár ez ki nekik, csak akkor, ha megtudják mutatni munkájuk jó gyümölcsseit.” – 1B 415.

„Az otthonban, az iskolában, a gyülekezetben férfiak, nők és ifjak készülnek elő arra, hogy hirdessék az üzenetet a világnak.” – CT 548.

b. Miért kellene több személyt bátorítanunk arra, hogy elfogadja a szolgálatra való hívást, mint az ő életművét? Mt 9:38; Lk10:2.

2. ÉRTÉKELÉS

a. Kikerülve az előfeltételeket csupán a hagyományokra alapozva (Mk 7: 1-13.), honnan tudhatjuk, hogy Isten követelményei az Ószövetségi papságra vonatkozólag még mindig alkalmazhatók napjainkban? Mal 3:6; Zsid 13:8; Mt 5:20; 23:1-3.

b. Nevezd meg néhány tulajdonságot melyet egy felszentelésre készülő jelöltnek és egy vezetőnek birtokolnia kell? 2Móz 18:21; 5Móz 1:16.17; Ezé 44:23.

„Midőn Mózes felavatta ... a véneket, felsorolta előttük azokat a tulajdonságokat, melyek őket a gyülekezet bölcs vezetésére képesítik.

Az ügyek rendezésénél az összes gyülekezetekben, valamint a megfelelő tisztviselők kinevezésénél mértékegységül az apostolok az Ószövetségben megkövetelt magas erkölcsi színvonalat alkalmazták.” – AT 64.

„Aki állítja, hogy Isten szent törvényeit megtartja és tanítja, és mégis állandóan áthágja azt, mind a hívőknek, mind a bűnösöknek botrányköve. Az a könnyelmű és közömbös mód, amellyel sokan Jehova törvényét és Fiának ajándékát kezelik, sértés Istennel szemben. Csak úgy vehetjük elejét a bajnak, ha mindenkit, aki az Ige tanítója akar lenni, alaposan megvizsgálunk. Azok a férfiak, akiken ez a felelősség nyugszik, gondosan vizsgálják felül előéletét, amióta az igazságot megismerte. Keresztény tapasztalata, Szentírás-ismerete, magatartása a jelenvaló igazság iránt - mindent meg kell vizsgálni.” – ESz 271.

„A prédikátor – feleségek, ha Isten elhívta férjüket a jelenvaló igazság hirdetésére, álljanak szoros kapcsolatban Isten művével. Ezek a lelkészek, ha igazán Isten hívta el őket, értékelni fogják az igazság fontosságát. A meg nem szentelt feleség a legnagyobb átok, ami a lelkészt érheti.” – 1B 132.133.

„Isten nem akarja drága nyáját olyan emberekre bízni, akiknek értelmét és ítélőképességét régebben ápolt tévtanok elhomályosították, mint például a spiritizmus s egyebek, s akik eljárásukkal még akkor, midőn e tévelygésekben éltek, önmagukra és az igazság ügyére gyalázatot hoztak. Lehet, hogy úgy érzik, hogy már szabadok tévedéseiktől és alkalmasak az utolsó üzenet hirdetésére, de Isten mégsem fogadja el őket. Isten nem bíz drága lelkeket ilyen emberek gondozására, mert ítélőképességük már akkor megromlott, mikor még tévedéseknek a rabjai voltak, és azóta meggyengült.” – TL 55.56.

3. A HETEDIK PARANCSOLAT

a. Melyik bűn a legsúlyosabb akadálya a felszentelésnek? 1Kor 6:18; Péld 6:32.33.

„Erkölcstelenség hatalmasodik el mindenfelé. A kicsapongás korunk különös bűne.” – 2B 346.

„Soha nem tekintette Isten ezt a bűnt (a hetedik parancsolat megszegését) olyan rendkívül bűnnek, mint a jelen időben. Miért? Mert Isten tisztít magának egy kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.” – TSB 249.

b. Nevez meg néhány tévedést vagy visszaélést, mely örök veszteséget eredményez? Mt 25:14-30.

„Ha tétlenség által eltörpítjük képességeinket, ha elértéktelenítjük talentumainkat, melyek képesek lehetnének a legmagasabb rendű hasznosításra, nem szerezhetjük vissza azokat a jobb országban. Az önképzés elhanyagolása nagy veszteség.” – 9MR 21.

„Ha visszaélünk, vagy eltékozolunk egy nagyszerű képességet, amelyet Isten ruházott az emberre, az a képesség minden erejével együtt örökre elvész, és soha nem lesz már olyan, mint korábban volt. Már ezen életünkben láthatóvá válik minden helytelenség következménye az erkölcsi hajlamainkon, de nem csak időszakosan, hanem az egész örökkévalóságra. Habár Isten megbocsáthat a vétkezőnek, az örök élet mégsem fogja pótolni, ami szándékosan gyengítve volt szüntelenül ezen életünkben.

A boldogság mértéke az eljövendő életben kevesebb lesz a mostani élet erkölcsi vétségei és helytelenségei miatt.” – TDG 350.

c. Nevez meg néhány erkölcsi pontot, amit meg kell vizsgálni egy felszentelésre kijelölt személynél és az Ő feleségénél, sőt még gyermekeinél is! 3Móz 21:1.5-7.13.14; Ezé 44:22; 1Tim 3:2-7; Tit 1:6-8.

„Hiszen most meg azzal menteted magad, hogy gyermekeid már felnőttek, nem parancsolhatsz nekik. Ebben azonban tévedsz. Egyik gyermeked sem túl idős ahhoz, hogy tiszteljék tekintélyedet és engedelmeskedjenek neked, míg a te fedeled alatt élnek. Milyen idősök is voltak Éli fiai? Nős emberek voltak, s Élinek az apának és Isten papjának meg kellett volna fékezni őket.” – 2B 623.624.

4. AZ ALKALMASSÁG FŐBB PONTJAI

- a. Azon buzgalmunkban, hogy több munkás legyen fölszentelve az aratás nagyszerű területén, milyen szabályra legyünk figyelmesek, hogy megmaradjon Isten művének tisztasága? Ezé 34:2.10; Jel 2:2.
- b. Miért kell megvizsgálni az egyénenkénti sajátosságokat? 1Tim 3:6. Hogyan kell a személyeket kipróbálni és kiválasztani a felelős tisztségekre?

„Bízzuk meg valamelyik férfit egy-egy hétre, vagy hónapra (ahol egy kis csoport elfogadta az igazságot), majd másikat néhány hétre. Így más-más embereket vonunk a munkába. Megfelelő próbaidő után a gyülekezet vezetőt választhat, de legfeljebb egy évre. Az év leteltével másikat választhatnak, vagy ha az előbbi áldásosan működött, újra megválaszthatják. Kövessük ugyanezeket az elveket a terület más felelős állásainak betöltésének, mint például az egyházterület tisztviselőinél. Ne válasszunk ki nem próbált testvéreket az egyházterület elnökéül.” – 5B 619.

- c. Milyen más pontokban kell megvizsgálni a gyülekezeti tisztségekre jelölteket? Tit 1:7-11; 2Tim 2:24.25.

„Némelyek, akik a munka mezejére lépnek, újoncok csupán a Szentírásban. Más dolgokban is alkalmatlanok, hiányosak és szakszerűtlenek. Nem tudják anélkül olvasni a Szentírást, hogy ne akadoznának, ne olvasnák másnak a szavakat, hogy ne kevernék össze a szavakat oly módon, hogy az Isten szavát ne gyaláznák vele. Akik nem alkalmasak, hogy kellő módon adják elő az igazságot, azok ne legyenek bizonytalanok kötelességük felől. A helyük a tanulók, nem pedig a tanítók között van...

Akik nem tudnak helyesen olvasni, tanuljanak meg, s legyenek jó tanítók, mielőtt a nyilvánosság elé próbálnak állni...

Különösen a lelkészeket vizsgálják meg, hogy van e nekik egy magas színvonalú ismeretük a jelenvaló igazságban, hogy így összefüggő beszédek tudjanak tartani a jövődöleésekről, vagy gyakorlati tárgyokról. Ha nem tudják világosan fejtegetni a bibliai tárgyakat, akkor még mindig a hallgatók és tanulók közt a helyük. Imádkozva és komolyan kutassák az írásokat, váljanak jártassá bennük, hogy majd a Biblia igazságainak tanítóivá lehessenek. Mind ezeket imádkozva és gondosan fontolóra kell vennünk, mielőtt elhamarkodva embereket állítanánk be a munka mezejére.” – 4B 405-407.

5. MEGJELENÉS

a. Honnan tudjuk, hogy az ószövetségi rendelkezések és ítéletek, amelyek a Tízparancsolatot teszik érthetőbbé, érvényesek napjainkban is? Mal 4:4.5; Mt 22:36-40.

„Krisztus adta át Mózesnek azokat a vallásos elveket, melyeknek a mindennapi életet igazgatniuk kell. Az volt az utasítások kifejezett célja, hogy megőrizték a Tízparancsolatot. Ezek nem árnyék szerű jelképek voltak, melyeknek Krisztus halálával el kell múlniuk, érvényüket kell veszíteniük. Kötelezőnek kell maradniuk, míg az idő tart.” – TII 180.

b. A Ószövetségi időkben kik voltak kizárva a felszentelés lehetőségéből? 3Móz 21:16-24.

„Figyelmemet felhívták a hajdani Izraelre, hogy a szentély szolgálóinak mily tisztáknak és szenteknek kellett lenniük, mert szolgálatuk által szoros összeköttetésbe jutottak Istennel. A prédikátoroknak szenteknek, tisztáknak és feddhetetleneknek kell lenniük, mert különben megsemmisíti őket Isten. Isten nem változott, Isten ma is éppen olyan tiszta, szent és pontos, mint mindig volt.” – TL 56.57.

c. Milyennek kell lenni egy felszentelt személy öltözetének? 2Móz 19:10.11.

„Isten tudtunkra adta ezzel, hogy tisztességet vagy gyalázatot hozhat rá azok megjelenése, akik előtte szolgálnak. Mózesnek külön utasítást adott Isten az Ő szolgálatával kapcsolatos minden dologban. Még házaik berendezését is szabályozta, és megszabta azok ruházatát, akik az ő szolgálatát végezték. Mindenben rendet kellett tartani nekik, és külön ügyelniük kellett a tisztaságra...

Semminek sem volt szabad hanyagnak vagy rendetlennek lenni azokon, akik az Ő színe elé léptek, mikor szent jelenlétebe lépnek. Mi volt ennek a gondosságnak célja? Azért lett volna csak, hogy őket Isten kegyeibe ajánlja? Csupán az Ő helyeslésének a kivívása? Közölték velem hogy azért volt erre szükség, hogy helyes benyomást tegyenek a népre. Ha azok, akik szent dolgokat szolgáltak, nem lettek volna gondosak, nem tanúsítottak volna tiszteletet Isten iránt a megjelenésükkel és magaviseletükkel, akkor a nép sem közeledett volna félelemmel, vegyes tisztelettel Istenhez és szent szolgálatához.” – 2B 611.612.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Tekintettel az evangélium hatalmára, az Újszövetségben olvasható felszentelésről szóló követelmények magasabbak vagy alacsonyabbak, mint az Ószövetségben voltak?
2. Milyen mértékben kell megvizsgálni a jelöltnek és feleségének életét, de mindenekelőtt megtérésüket? Miért fontos a hetedik parancsolat ebben a folyamatban?
3. Miért elengedhetetlen a jelölt gyermekei jellemének megvizsgálása?
4. Mivel egy gyülekezeti vén kötelezettsége helyi jellegű, mennyi próbaidő szükséges a szabályos kiértékeléséhez? Milyen alaposan kell megvizsgálni egy prédikatori tisztségre jelöltet?
5. Milyen hatást fejt ki a lelkészek külső megjelenése?

„Az ismeret, jótékonyság, beszélőkészség, hála és buzgalom elősegítik a munkát, azonban ha Krisztus szeretete hiányzik a szívből, akkor a keresztyén prédikátor munkája eredménytelen lesz.” – ESZ 114.

„Isten ügyének sikere nem függ a prédikátorok nagy számától. Az azonban igen-igen fontos, hogy akik Isten ügyében dolgoznak, igazán érezzék át annak a munkának a terhét, és szent volát, amelyre hivatottak. Kiszámú önfeláldozó, istenfélő ember, akik saját szemükben kicsinyek, sokkal több jót végezhetnek, el mintha sokkal többen lennének, de azok egy része alkalmatlan a munkára, mégis magabizók és dicsekednek, hogy milyen tehetségesek.” – 1B 412.

„A siker nem függ a számoktól. Isten meg tud szabadítani éppúgy kevés, mint sok által. Őt nem a létszám tiszteli, hanem azok jelleme, akik szolgálnak neki.” – PP 513.

„Akiket az Úr az evangélium szolgálatára hívott el, azokat tapintatossá, ügyessé és értelmessé teszi. Ha valaki tizenkét hónapon át az evangelizálás munkájában tevékenykedett, de fáradozásai eredménytelenek maradtak, ha nem szolgált azok javára, akikért munkálkodott, ha az új helyeken nem emelte magasra a színvonalat, ha munkája eredményeképpen lelkek nem tértek meg, az az ember alázza meg szívét Isten előtt, törekedjen eldönteni, vajon nem hibázott e hivatása megválasztásában? A terület által folyósított fizetést adják azoknak, akik munkájuk gyümölcsét kimutathatják. Aki Istent ismeri el eredménye szerzőjének, akinek helyes fogalmai vannak a lelkek értékéről, akinek szíve telve van Krisztus szeretetével, az gyümölcsöt is terem.” – Ev 316.

Viszályok elrendezése a gyülekezetben

„Egybegyülenek azért az apostolok és vének (Jeruzsálemben), hogy e dolog felől (a megtért pogányokról és a körülmetélkedésről) végezzenek.” – Acs 15:6.

„Csak akkor vettétek ki a gerendát a szemetekből és lettetek alkalmassá mások megsegítésére, akkor közeledhettek hozzá és érinthetitek szívét, amikor érzitek, hogy saját éneteket, sőt egész életeteket is fel tudjátok áldozni, hogy egy megtévedt testvéreteken segítsétek.” – GH 113.

Javasolt olvasmány: Apostolok története, 131-140.

Vasárnap

december 7.

1. MEGOLDANI A SZEMÉLYES NÉZETELTÉRÉSEKET

**a. Hogyan rendezzük el a gyülekezeti tagok között a személyes el-
lentéteket vagy az egyéni nézeteltéréseket, összetűzéseket? Mt
18:15.20.**

„Egy gyülekezeti tisztviselő sem tanácsolhatja, bizottság nem javasolhatja, gyülekezet sem szavazhatja meg senki kizárását, aki vétett a gyülekezeti fegyelem ellen, mindaddig, amíg Krisztus útmutatását hűségesen végig nem járták. Amikor mindez megtörtént, a gyülekezet feddhetetlen e tekintetben Isten előtt. Akkor a bűnt nyilvánosságra kell hozni, ahogyan az megtörtént, és el kell távolítani, hogy ne terjedhesen. Meg kell őrizni a gyülekezet egységét és tisztaságát, hogy Krisztus igazságosságának öltönyében szenny és folt nélkül állhasson meg Isten előtt.” – ESz 308.309.

b. Hogyan tekint Isten azokra, akik a nehézségeket az Ő módszerével oldják meg? Jak 5:19.20.

„Hibáztatással és szemrehányással még senkit sem lehetett a helyes útra téríteni. Sőt ellenkezőleg: ezáltal csak még távolabb úzták őket Krisztustól, mert szívüket megkeményítették, hogy ne érezzenek büntudatot. Csak a szelíd, nyájas és megnyerő lélek mentheti meg a tévelygőket és fedezheti el a bűnök sokaságát.” – GH 113.

2. NYILT BŰN ÉS KÉTELKEDÉS

- a. Hogyan válhat egy személyes bűn nyilvánvalóvá, amely gyülekezeti fegyelem alkalmazását igényli? Mt 18:16-18. Milyen eljárás szükséges némely különös alkalommal? 1Tim 5:20.**

„A megtévedt gyülekezeti tagokkal való bánásmódban Isten népének gondosan kell követni azokat az utasításokat, amelyeket Megváltónk Máté evangéliuma 18. fejezetében adott.” – ESz 306.307.

- b. Hogyan oldják meg a gyülekezet tagjai azokat a személyes nézeteltéréseket, amelyek nem kívánnak gyülekezeti fegyelmezést? 1Kor 6:1-4.**

„Keresztény gyülekezeti tagok ne forduljanak világi törvényszékekhez, ha peres ügyeket kell elsimítani. Ilyen nézeteltéréseket, Krisztus utasításának megfelelően, négyszemközt rendezzenek vagy a gyülekezet rendezze. Még ha történt is igazságtalanság, Jézus szelíd lelkű és aláztos követője eltúri „inkább a bántalmazást” mintsem felfedje hittestvérenek bűnét a világ előtt.

A testvérek közötti pereskedés az igazság ügyének szégyenfoltja. Azok a keresztények, akik egymást törvényszék elé idézik, a gyülekezetet ellenségeik gúnyjának teszik ki és kárörömrre adnak alkalmat a sötétség hatalmainak. Ezzel újból és nyilvánosan megsértik Krisztus testét, mivel mellőzik a gyülekezetet teljhatalmát; s megvetik Istent, aki a gyülekezetet hatalommal ruházta fel.” – AT 210.211.

„Azok a gyülekezeti tagok, akik világi bírósághoz fordulnak, azt bizonyítják, hogy inkább választották a világot mint ítélőjüket, s így nevük a mennyben a hitetlenek közé lesz besorolva.” – 3SM 302.303.

- c. Amint a nagy küzdelem végéhez közeledünk, mire számíthatunk gyakran? Mt 15:14; Acs 20:28-31; 2Tim 4:3.4.**

„Az ellenség szüntelen törekvése, hogy olyan személyeket hozzon az egyházba, akik sok igazsággal egyetértenek, de megtéretlenek maradnak. A megbízatásukhoz hűtlen névleges keresztények olyan csatornák, melyeken keresztül Sátán munkálkodik. Sátán feltudja használni a megtéretlen gyülekezeti tagokat saját gondolatainak közvetítésére és Isten művének visszاسzoritására. Az ilyenek befolyása mindig a rossz oldalán van. Kritikájukkal és kétkedéseikkel botrányköveket helyeznek a reform útjába.” – 2Sz 148.

„Gonosz angyalok hívők formájában fognak dolgozni sorainkban, hogy a hitlenség romboló lelkét behozzák.” – 3SM 410.

3. MEGOSZLÁSOK

a. Mi a legnagyobb bizonyítéka annak, hogy Jézus az egyedül igaz Messiás? Ján 17:17-21; 13:34.35; 1Kor 1:13.

„Jézus tudta: a papok nem sajnálják a fáradságot, hogy vizsályt szítsanak az Ő és a János tanítványai között. Tudta, hogy gyülekeznek a viharfelhők, amelyek elsöprik az egyik legnagyobb prófétát, aki e világra született. Annak érdekében, hogy elkerüljön minden félreértésre vagy nézeteltérésre okot adó alkalmat, Jézus csendben megszüntette munkásságát és visszavonult Galileába. Nekünk is úgy kell megpróbálnunk elkerülni mindent, ami vizsályhoz, félreértéshez vezethet, hogy közben hűek maradunk az igazsághoz. Ugyanis amikor ilyesmi üti fel a fejét, az eredmény a lelkek elvesztése. Ha olyan körülmények adódnak, amelyek miatt szakadás fenyeget, kövessük Jézus és Keresztelő János példáját.” – JÉ 142.143.

„Krisztus követői... meg kell tegyenek minden szabályszerű óvintézkedést, hogy elkerüljék a vizsályt, mert minden megoszlásból vita és boldogtalan nézeteltérés keletkezik a gyülekezetben, és lelkek vesznek el, akik a mennyei országba juthatnának. Amikor egy ilyen válság történik, a vezetők akik Isten eszközeinek vannak kijelentve, kövessék a nagy Mester és a nemes lelkű János próféta példáját. Nekik szilárdan kell állniuk, és egyesülni az igazság védelmében, míg körütekintően azon fáradoznak, hogy minden ártalmas vizsályt elkerüljenek.” – 2SP 139.140.

b. Miért jönnek létre megoszlások a gyülekezetben? 1Kor 11:18.19.

„A családban és a gyülekezetben való széthúzás és vizsály oka a Krisztustól való eltávolodás. Krisztushoz közel kerülni annyit jelent, mint közelebb kerülni egymáshoz. A családban és a gyülekezetben való igazság titka nem a tapintatos bánásmódban, nem a vezetésben, nem is a nehézségek legyőzésére irányuló emberfeletti erőfeszítésekben - habár ezektől is sok függ -, hanem a Krisztussal való egységben rejlik.

Képzeljünk el egy nagy kört, amelynek szélétől minden vonal a középpont felé halad! Minél jobban közelednek a vonalak a középponthez, annál közelebb kerülnek egymáshoz.

Így van ez a keresztyén életben is. Minél közelebb kerülünk Krisztushoz, annál közelebb kerülünk egymáshoz. Isten dicsőül meg, midőn népe egységes tevékenységben egyesül.” – BO 152.

c. Mit kellene tenni azon személlyel, aki ilyen megoszlást idéz elő? Róm 16:17.18.

4. FENYEGETŐ MEGOSZLÁS ANTIÓKHIÁBAN

a. Milyen általános probléma fejlődött ki az antiókhiai gyülekezetben, amely sértette az egész gyülekezetet? Acs 15:1.5.

„(Bizonyos zsidók Júdeából azt állították), hogy senki sem üdvözülhet, a körülmetélkedés és a teljes szertartási törvény megtartása nélkül.

Ez fontos kérdés volt, mely nagymértékben befolyásolta az egyházat. Pál és Barnabás azonnal szembeszállt és ellenezte annak bevezetését a pogányoknál. Szembeszálltak velük az antiókhiai hívó zsidók, akik a júdeaiak álláspontját pártolták. A kérdés sok vitát okozott, és megrontotta a gyülekezet összhangját, míg végül az antiókhiai gyülekezet attól félt, hogy a kérdés további megvitatása szakadást idézne elő, ezért elhatározták, Pált és Barnabást néhány Antiókhiaiából való felelős férfival Jeruzsálembé küldik, hogy az ügyet az apostolok és vének elé tárják.” – 3SP 369.

b. Milyen határozatot hoztak, hogy lezárják a megoszlást a gyülekezetben? Ki volt jelen ezen az általános tanácskozáson? Acs 15:2.6-20.

„A tanács, amely eldöntötte a kérdést, a zsidók és pogányok közül megtért keresztény gyülekezetek alapítóiból állott. Jelen voltak a jeruzsálemi vének és az antiókhiai kiküldöttek, és a legbefolyásosabb gyülekezetek képviselői. A tanács nem vallotta magát csalahatlannak nyilatkozataiban, de az Isten akaratából megalapított egyház megvilágosított ítéletével és méltóságával járt el. Látták, hogy Isten maga döntötte el a kérdést azáltal, hogy a Szentlélekkel támogatta a pogányokat, és rájuk bízta a Lélek vezetésének követését.” – 3SP 376

„(Pál, Barnabás és további antiókhiai tisztségviselők) ott találkoztak (Jeruzsálemben) a különböző gyülekezetek küldötteivel és a közeledő évi ünnepre feljövő látogatókkal. Ez alatt minden ellentétet szüneteltettek, amíg végső döntést hoznak az egyház felelős férfiai. Ezt a döntést aztán az ország különböző gyülekezeteinek el kellett fogadniuk.” – 3SP 369.

c. Miért töltötte el ezen gyűlés résztvevőit nagy öröm? Acs 15:3.4.

5. HITALAPELVI PONTOK MEGOLDÁSA

a. Hogyan oldották meg az első keresztények azokat a problémákat, melyek azzal fenyegettek, hogy szakadásokat idéznek elő? [Acs 15:22.](#)

„Ha valamelyik helyi gyülekezetben - mint később Antiókiában és egyebütt - nézeteltérések keletkeztek, ez nem okozott szakadást közöttük, mert a legfőbb tanácstestület, mely a különböző helyi gyülekezetek kiküldötteiből alakult, volt hivatva a viszályt elsimítani. E testület felelőségteljes irányítása pedig az apostolok és vének feladata volt.” – AT 65.

„Néha, amikor egy kis csoport - azok, akiket az egyház vezetésével bíztak meg - a Generálkonferencia nevében megkísérelte, hogy balga terveket hajtson végre Isten műve kárára, akkor azt mondtam, hogy a Generálkonferenciát, amely ebből a pár emberből áll, nem tekintem többé Isten szócsövének. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az összes területekről helyesen megválasztott képviselőkből álló Generálkonferencia határozatait ne vegyék figyelembe. Isten úgy rendelte el, hogy a Föld minden részéről jövő gyülekezeti képviselőknek felhatalmazásuk legyen, ha mint Generálkonferencia összegyűlnek.” – ESz 302.

b. Hogyan értesült minden gyülekezet az apostolok és vének tanácsának döntéséről? [Acs 15:19-23.](#) Ki felügyelte a határozat végrehajtását? [Acs 15:30-33.](#)

„Nem hívták meg a keresztények egész közösségét, hogy szavazzanak a kérdésben. Az apostolok és a vének, befolyásos és jó ítélőképességű férfiak, megszerkesztették és kiadták a határozatot, amelyet azután általánosságban elfogadtak a keresztény gyülekezetek. Mindazonáltal nem mindenki helyeselte e döntést, hamis atyafiak csoportja arra vállalkozott, hogy saját felelőségére kezd munkába. Átadták magukat a zúgolódásnak és hibakeresésnek, új terveket javasoltak, és igyekeztek lerombolni azoknak a tapasztalt férfiaknak a munkáját, akiket Isten avatott fel Krisztus tantételének tanítására. Az egyház kezdettől fogva az idők végéig ilyen akadályokkal találkozott.” – 3SP 376.

„Ha nem tudjuk megfogadni a gyülekezet tanácsát és javaslatait, akkor az valóban tehetetlen. Isten egy hangot helyezett a gyülekezetbe, melynek irányítani kell a tagokat.” – 5B 108.

c. Milyen eredmények követték ezt a módszert? [Acs 15:24-28.34.35; 16:4.5.](#)

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan foglalkozunk a gyülekezeti tagok között felmerülő problémákkal?
2. Milyen fajta befolyást próbál alkalmazni Sátán a mi gyülekezeteinkben? Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy nem térünk el attól az üzenettől, mely adatott nekünk?
3. Mi a megoszlások fő oka Isten hitvaló népe között?
4. Az első keresztény gyülekezetben kiket küldtek a világ különböző részeiről Jeruzsálembe, hogy elrendezzék a megosztó ügyeket?
5. Milyen felhatalmazást adott Isten gyülekezete világszéles képviselőnek?

„A gyülekezet minden tagja beleszól a gyülekezet tisztviselőinek megválasztásába. A gyülekezet választja – küldöttein keresztül – a területi konferencia tisztviselőit. A területi konferencia küldöttei választják az unió konferenciák tisztviselőit, s az unió konferenciák kiküldöttei a Generál Konferencia tisztviselőit. Ezen elrendezés értelmében minden gyülekezet és egyén, közvetve vagy küldötteken át, hallatja szavát a választásokon, azok megválasztásánál, akik a Generál Konferencia fő felelősségeit viselik.” – 8B 178-179.

„Isten egyházát nem külsőségeiért értékeli, hanem azért az őszinte kegyességért, mely megkülönbözteti a világtól.” – PK 350.

„A maguk nagyratartása és a meg nem szentelt függetlenség betegsége ássa alá a hasznavehetőségünket. Ez lesz a romlásunk, ha csak fölé nem kerekedünk. Az önbecsülés az önzésből fakad. Tanácskozzatok együtt! – Isten angyala ezt az üzenetet ismételte el nekem újra és újra...

Isten népet vezet ki magának a világból s készít elő az elválásra. Mi, akik részt veszünk ebben a munkában, Isten őreiként állunk? Egy akarrattal tevékenykedünk? Készek vagyunk arra, hogy mindenki szolgájává váljunk? Követjük a mi fenséges Példaképünket?” – 5B 29.30.

„Ha nehézségek vannak közöttetek... ha irigység, rosszindulat, keserűség, gonosz gyanúsítások léteznek, valljátok be ezeket a bűnöket, de ne egy általános módon, hanem menjetek el hittestvéreitekhez személyesen. Legyetek határozottak. Ha ti egy bűnt követtetek el és ők húszat, valljátok be azt az egyet úgy, mintha ti volnátok a fő bűnösök. Fogjátok őket kézen lágyítsátok meg szíveteket Isten Lelkének befolyása alatt, és mondjátok: „Megbocsátasz nekem? Nem éreztem hogy ilyen közel állunk egymáshoz. Helyre akarok hozni minden sérelmet, hibát, azt a sok rosszat, amelyek a menny könyveibe be vannak vezetve és ellenem tanúskodnak. Azt akarom, hogy a rólam szóló feljegyzések tiszták legyenek.” Mit gondoltok, ki állna ellene egy ilyen megnyilvánulásnak, mint ez?” – OHC 370.

Ószövetségi menedékvárosok

„Ha valaki megöl valakit, tanúk szavára gyilkolják meg a gyilkost, de egy tanú nem lehet elég tanú senki ellen, hogy meghaljon.” – 4Móz 35:30.

„A gyilkossági tárgyaláson a vádlottat nem lehetett egyetlen tanú vallomása alapján elítélni, még akkor sem, ha a körülmények erősen ellene szóltak.” – PP 480.

Javasolt olvasmány: *Pátriárkák és próféták, 478-481.*

Vasárnap

december 14.

1. MEGTORLÁS

- a. Miután Ádám és Éva kiűzetett a gyönyörű kertből, milyen ellentét fejlődött ki a két fiútestvér Káin és Ábel között? [1Móz 4:3-7.](#)
- b. Milyen döntést hozott Kain az öccsével felmerülő ellentéttel kapcsolatban, és milyen átok alá helyezte Isten őt? [1Móz 4:8-15.](#)

„Az első gyilkos életének megkímélésével Isten az egész világegyetemnek olyan leckét adott, amely kihát a nagy küzdelemre. Kainnak és ivadékainak sötét történelme azt szemléltette, hogy milyen következménnyel járna, ha a bűnös örökké élhetne és folytathatná Isten elleni lázadását.” – PP 50.

- c. Hogyan tekintettek a következő gyilkosra? [1Móz 4:16-18.23.24.](#)

„A gyilkosság bűnét, amelyben Kain járt az élen, Lámekh, az ötödik leszármazott, a többnejűség bűnével tetézte. Kihívó kérdéssel hivatkozott ugyan Istenre, de csak azért, hogy a Kaint sújtó bosszú ellen védelmet kapjon.” – PP 53.

- d. A vízözön után milyen alapelvet fektetett le Isten? [1Móz 9:6.](#)

2. ÓVINTÉZKEDÉS A BIZTONSÁGRA

- a. Milyen egyedülálló intézkedést foganatosított Isten Izraelben azoknak, akik ártatlanok voltak a szándékosan elkövetett gyilkosság bűnétől? Józs 20:1-3.

„Ezt a kegyes intézkedést a személyes vérbosszú gyakorlása tette szükségessé, mely szerint a gyilkoson a meggyilkolt legközelebbi rokona vagy örököse bosszút állhat. Nyilvánvalóan szándékos bűnesetnél nem volt szükség bírói kihallgatásra. A vérbosszuló bárhova követhette a gyilkost és megölhette ott, ahol éppen megtalálta. Az Úr nem látta jónak, hogy e szokást abban az időben eltörölje, de gondoskodott azok biztonságáról, akik akaratlanul oltották ki valakinek az életét.” – PP 479.

- b. Amikor egy halott személy testét megtalálták, és nem volt gyanúsított, milyen lépéseket tettek azonnal, hogy megtalálják a gyilkost? 5Móz 21:1-9.

„A gyilkosság borzalmi szaporodtak és hogy segítve legyen a bűnös megtalálása, az Úr elrendelte, hogy ha egy meggyilkolt személyt találnak, a legünnepélyesebb nyilvános szertartást kell tartani az előjárók és a vének irányításával és a papokkal együtt.” – ST Január 20, 1881.

- c. Hány várost különítettek el erre a célra, és hogyan helyezkedtek el azok az országban? 4Móz 35:6.9-14; Józs 20:7-9.

„A menedékvárosok úgy voltak elosztva, hogy félnapi utazással az ország minden részéből elérhették. Az odavezető utakat állandóan karban kellett tartani, hogy a menekülő egy pillanatra se legyen akadályoztatva. Végig az úton jelzőtáblákat kellett felállítani, amelyekre világos és szembevetű betűkkel írták fel e szót: „Menedék”. E rendelkezést bárki, zsidó, idegen és jövevény igénybe vehette. De amíg az ártatlanokat nem volt szabad elhamarkodottan megölni, ugyanakkor a bűnös sem kerülhette el a büntetést. A menekülő ügyét az illetékes hatóságoknak gondosan ki kellett vizsgálni és csak ha ártatlannak bizonyult a szándékos gyilkosságban, lehetett őt a menedékvárosban megvédeni. A bűnöst ki kellett szolgáltatni a vérbosszulónak. Akik jogosultak voltak a védelemre, csak azzal a feltétellel nyerhették el azt, ha a kijelölt menedék határain belül maradtak.” – PP 479.

3. NYÍLT, KIJELENTETT SZÁNDÉK

a. **Ki volt jogosult arra, hogy igénybe vegye a menedékvárosok oltalmát, és mennyire volt sürgető, hogy odaérjen? 4Móz 35:15.22-24; 5Móz 19:4.5. Ha a menekülő megmenthette az ő életét, mit kellett neki tenni?**

„Aki a menedékvárosba menekült, nem késlekedhetett, a családját, foglalkozását el kellett hagynia. Nem volt ideje búcsút venni szeretteitől. Élete forgott kockán, és hogy elérje a biztonság helyét, minden egyéb érdeket ez egyetlen célért kellett feláldoznia. A fáradságot elfelejtette, a nehézségekkel nem törődött. A menekülő egy pillanatra sem merte lépteit lassítani, amíg a város kapuin belül nem volt.” – PP 480.481.

b. **A menekülőnek milyen nyilvános kijelentést kellett tennie a menedékvárosba lépésével kapcsolatosan? Józs 20:4.5; 4Móz 35:12.**

c. **Amikor a menekülő oltalmat nyert, mennyi ideig maradt a menedékvárosban? 4Móz 35:25.32; Józs 20:6.**

d. **Mi történt, ha a fogoly úgy határozott, hogy elhagyja a biztonságának helyét mielőtt törvényesen szabad lett volna? 4Móz 35:26-28.**

„Az a fogoly, aki a menedékvárost elhagyta, a vérbosszuló kezébe esett. Így tanulta meg a nép, hogy ahhoz a módszerhez tartsa magát, amit a Végtelen Bölcsesség jelölt ki biztonsága érdekében.” – PP 481.

e. **Miután a menedékvárosok csak azoknak biztosítottak védelmet, akik gondatlanságból öltek, mi történt azokkal, akikről kiderült, hogy szándékosan gyilkoltak? 4Móz 35:16.21.31.**

„Ha pedig valakit bűnösnek találtak, nem menekülhetett meg sem engesztelés, sem váltságdíj ellenében.” – PP 480.

4. AZ IGAZSÁGOS BÜNTETÉS

- a. **Miért volt szükséges, hogy az Izraeliták halállal büntessék a gyilkost? 2Móz 21:14; 4Móz 35:33.34.**

„A nemzet biztonsága és tisztasága megkívánta, hogy a gyilkosság bűnét szigorúan megbüntessék. Az emberi életet, amelyet egyedül Isten adhat, szentül meg kell őrizni.” PP 480.

„Isten úgy tekinti mint az Ő ellenségeit azokat, akik bármilyen kötelesség elmulasztásával védik a bűnöst. Ők a bűnös oldalán állnak és gonosz cselekedeteinek részesei.” – ST Január 20, 1881.

- b. **Jelképesen értve, hogyan kiálthat a meggyilkolt áldozat vére? Ki hajtotta végre a halálos ítéletet az elítélt gyilkoson? 1Móz 4:10; Jel. 6:9.10; 4Móz 35:19.**

„Aki elnézi – legyen az személy vagy város – a gyilkos büntettet, mi-
kor bűnét rábizonyították, az bűnrészes s annak is el kell viselnie Isten haragját.” – ST Január 20, 1881.

- c. **Mi volt az egyik fő bűn az özönvíz előtti világban, és miért hoz ez a mai modern társadalomra ugyan abban a pontban pusztulást? 1Móz 6:11; Lk 17:26; Ésa 59:14.**

„A kicsapongás, rablás és gyilkosság folyamatosan növekednek, melyek elárasztják világunkat és előkészítik arra, hogy elszenvedje Isten elegyítetlen haragját.” – ST Január 20, 1881.

- d. **Milyen szigorú irányelvek szabályozták az ártatlanságot és a bűnösséget és miért? 4Móz 35:30; Mt 18:16.**

„A jog senkit sem ítél el egy tanú vallomására, legalább két tanú volt szükséges. Egy embert irányíthat az előítélet, az önzés, a rosszindulat. Azonban nem volt valószínű, hogy két vagy több személy olyan megromlott legyen, hogy egyesüljenek a hamis tanúzásban, de ha úgy tennének is, az egyenkénti vizsgálat az igazság kiderítéséhez vezethet.” – ST Január 20, 1881.

5. TÖKÉLETES BÖLCSESSÉG ÉS EGYENSÚLY

a. Magyarázd meg Isten igazságos rendszerét, amely a könyörületesség és igazságosságon alapszik. Zsol 89:15.

„Amíg az Úr a gyilkos bűnére nagy utálattal tekint, addig gondosan őrzi az ártatlant. Anélkül, hogy teljesen hatályon kívül helyezné az önbíráskodás szokását, megteszi a legalaposabb óvintézkedést, hogy az ártatlan ne legyen elhamarkodottan meggyilkolva, de a bűnös se meneküljön meg büntetésétől.” – ST Január 20, 1881.

Péntek

december 19.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan alakult ki a megtorlás elve a föld történelmének korai szakaszában?
2. Hogy megvédjék azokat, akik gondatlanságból öltek meg valakit, milyen páratlan tervet fektetett le Isten az Ő népe között?
3. Amikor egy személyről megállapították, hogy ártatlan az emberölés bűnében, mennyi ideig kellett neki ott maradni a menedékvárosban?
4. A szándékos gyilkosokkal szemben alkalmaztak-e az ószövetségi Izraelben türelmet?
5. Miért kellett kettő vagy több tanú vallomása ahhoz, hogy elítéljenek egy szándékos gyilkosságot?

„A kicsapongást és gyilkosságot könnyelműen vették és ez Isten ítéletét hozta Sodomára. Ha magukra vették volna az Isten által kijelölt kötelezettséget – apák családjukban kezdjék el kijavítani a hibákat, elöljárók és uralkodók járjanak el gyorsan és határozottan a bűnösök elítélésében – akkor mások rettegtek volna és a bűncselekmények csökkentek volna. Isten nem tartotta volna szükségesnek, hogy Önmaga vegye kézbe az ügyet és az igazságosság félelmetes dolgai által hajtsa végre az ítéletet ami az emberi hatalom által meg lett rontotva.” – ST Január 20, 1881.

„Ne egyetlen ember ítélete legyen irányadó fontos ügyekben. Kölcsönös megfontolás és illendő tiszteletadás méltósága a lelkészek számára, valamint Isten szolgáltaival való egyesülés, a szeretet és összhang szoros kötelékében. Noha Istennek kell alárendelni magukat, hogy erőt és bölcsességet kapjanak, az evangélium prédikátorainak együtt kell tanácskozni minden ügyben, melyek bölcs megfontolást igényelnek. „Két vagy három tanú vallomásával erősítsék minden szó.” (Mt 18:16.)” – ST Január 20, 1881.

Jehova modern menedékvárosa

„Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugszik az. Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem Ő benne bízom.” – Zsol 91:1.2.

„Isten hajdani népe számára kijelölt menedékvárosok a Krisztusban lévő menedék jelképei.” PP 480.

Javasolt olvasmány: *Apostolok története*, 7-11.

Vasárnap

december 21.

1. ÁLLANDÓ MENEDÉK

a. Kire van elengedhetetlenül szükségünk, amint menekülünk a gonosz megtorló elől? 5Móz 33:27.28; 2Sám 22:1-4. Hogyan ismerte fel ezt Dávid, miután ő maga is megszabadult? Zsol 9:11

„A bűnös ember ki van téve az örök halálnak, míg rejtekhelyet nem talál Krisztusban. Amint a késlekedés és gondatlanság elrabolhatta a menekültől az élet egyetlen lehetőségét, úgy a halogatás és közömbösség a lélek vesztére lehet. Sátán, a nagy ellenség, Isten szent törvénye minden áthágójának nyomában van és az, aki a veszélyre érzéketlen és nem keres komolyan védelmet az Örök Menedékben a vesztő prédájává lesz.” – PP 481.

b. Amikor valóban felismerjük menedékünknek és biztonságunkat Krisztusban, milyen körülmények fognak félelmet előidézni bennünk? Zsol 46:1-3; 62:1-8. Milyen Vele való kapcsolatra van szükség? Zsol 91:1-2.

c. Miért a szentély igazságának megértése teszi lehetővé azt számunkra, hogy mélyebb kapcsolatba kerüljünk Jézussal, mint a mi menedékünkkel? Zsid 6:18.19.

2. TISZTA, HAMISÍTATLAN IGAZSÁG

a. Milyen menedékük van azoknak, akik hisznek a hazugságoknak, amelyekbe bizalmukat helyezik – és mi az eredmény? Ésa 28:14-21; 34:1-4.8.

„A büntetés cselekedete idegen a mi kegyelmes Istenünknek. Mégsem „hagyja a bűnöst büntetlenül.” (2Móz 34:7)... Az a tény, hogy Isten vonakodik végrehajtani az ítéletet, bizonyítja a bűnök szörnyűségét, amelyek kihívják az Ő ítéleteit, de szigorú büntetésre vár a törvényszegőre.

A föld minden lakosa hamarosan találkozni fog a nagy Törvényadóval, és az Ő áthágott törvényével. Nagyon sokan vannak a népszerű egyházakban, akik alig tudnak valamit a jelen időre szóló üzenet valódi jelentőségéről.” – ST Január 25, 1910.

b. Van e valami közös az igazságban és hazugságban? 1Ján 2:21. Milyen lépéseket kell tenni, amikor az igazságot elhanyagolják?

„Amiképpen az egyházi hatalmasságok Krisztus idejében elvették az embernek adott világosságot és életet, úgy utasították vissza azt az egymást követő nemzedékek idején is. Krisztus visszavonulása Júdeából újból és újból megismétlődött a történelem folyamán. Amikor a reformátorok hirdették Isten igéjét, egyáltalán nem akartak elkülönülni a fennálló egyházaktól. Ám a vallási vezetők nem tűrheték a világosságot, s annak hordozói kénytelenek voltak más réteget keresni, aki vágyik az igazságra. Napjainkban a magukat a reformátorok követőinek vallók közül keveseket tölt be az elődök lelkülete. Kevesen hallgatják Isten szavát, és készek elfogadni az igazságot, bármilyen köntösben jelenjék is az meg. Akik a reformátorok nyomdokaiba lépnek, gyakran kénytelenek elfordulni szeretett egyházuktól, hogy megvallhassák Isten igéjének világos tanítását. Sokszor azokat, akik a világosságot keresik, ugyanez a tanítás készzeti atyáik egyházának elhagyására, az engedelmességre.” – JÉ 183.184.

c. Mi a tiszta igazság és miért kell hamisítatlanul megőrizni? Ján 14:6; 17:3; 1Tim 3:15; Ésa 28:9-13.

„Mi az örökkévaló igazság alapelveihez ragaszkodunk – a tiszta, hamisítatlan igazsághoz. Lehetünk ebben egyedülieknek látszók, azonban ezek azok, akik Krisztust magukévá teszik.” – MM 161.

3. CSAK NÉVLEGESEN

- a. Milyen prófécia mutatja be azt, hogy az egyházak többsége nem fogadja el a tiszta, hamisítatlan igazságot az utolsó napokban? Ésa 3:28.

„Sokan úgy érzik, hogy engedményeket kell tenniük, hogy vallástalan rokonai és barátai kedvében járjanak. Mivel nem mindig könnyű meghúzni itt a vonalat, így az egyik engedmény előkészíti a másik útját, míg csak akik valamikor Krisztus igaz követői voltak, életükkel és jellemükkel a világ szokásához nem szabják magukat. Istennel való kapcsolatuk megszakad. Már csak névleg keresztények. Mikor a próba órája elközelgett, reménységük alaptalannak bizonyul. Magukat, gyermekeiket eladták az ellenségnek.” – TII 33.

- b. Honnan tudjuk azt, hogy ez a prófécia a Vizsgálati Ítélet idejére utal? Ésa 4:1-3.

-
- c. Miként lesznek tekintve azok, akik csak a Krisztus nevét akarják de nem az Ő jellemét? Mt 7: 21-23.

„Vannak olyanok a gyülekezetben, akik újra keresztre szegeznek Isten Fiát, és nyíltan megszegyenyítik Őt, ha csak alaposan meg nem térnek. Felhívok minden gyülekezeti tagot, hogy kérdezze meg önmagától: „Mindent megteszek amit tudok, a Megváltóm tiszteletére?” Az igazságot igazságtalanságnak tartani a legnagyobb átok ami a világunkra jöhet. De az igazság, amint az Jézusban van, az élet illata az életre. Ez az érték uralkodó, élő és védelmező. Krisztus hív bennünket, hogy a keskeny ösvényre lépjünk, ahol minden lépés az én megtagadását jelenti. Felhív bennünket, hogy álljunk az örökkévaló igazság talapzatán, és harcoljunk, igen, harcoljunk komolyan a hitért, mely egyszer a szenteknek adatott.” – RH December 4, 1900.

- d. Ezen világhosszban mennyire veszélyes a szándékos bűn? Zsid 10:26.27.

„Ám ha a keresztények csak névleg azok, akkor az ízét veszített sóhoz hasonlítanak. Nincs jó befolyásuk a világra. Istent hamisan képviselik – rosszabbak a hitetleneknél.” - JÉ 250.

4. MENEDÉKVÁROS A FÖLDÖN

a. Mi az eredménye, ha a tiszta igazságban Jézussal járunk? 1Ján 1:7.

„A hívők Krisztussal való közössége természetesen arra vezet, hogy egymással is egy akaraton lesznek, s ez a legtartósabb egység a földön.”
– 5B 47.

b. Milyen kapcsolat van Isten földi gyülekezetének a mennyei, és milyen reményt ad ez nekünk? Ef 3:15; Zsid 12:22.23.

„Hogy az egyház egy nevelő erő lehessen a világban, együtt kell működnie a mennyei egyházzal. Tagjainak Krisztust kell képviselni. Szívüknek nyitva kell lenni, hogy a világosság minden fénysugarát befogadja, amit Isten jónak lát, hogy kiárássa.” – RH December 4, 1900.

c. Miért kell a gyülekezethez csatlakoznunk? Ef 4:4.11-16; 5:23; 1Kor 12:12-14; Acs 2:46.47.

„Az egyház Isten erős vára és menedékvárosa, melyet fenntart ebben a hűtlen világban. Az egyház minden hitszegése: árulás az ellen, Aki megvásárolta az emberiséget egyszülött Fiának vére által. A földön, már az ősidőktől kezdve, hűséges lelkek alkották az egyházat. Minden korban voltak az Úrnak őszinte őrei, bizonyágtévei. Az intő felhívást voltak hivatva továbbadni, és ha fegyverzetüket le kellett tenniük, mások ismét felvették és folytatták a munkát. Isten szövetséget kötött ezekkel a tanúkkal és így kapcsolta össze földi egyházát a mennyeivel. Angyalait küldte el gyülekezete szolgálatára és a poklok kapui sem arathattak diadalt felette.” – AT 8.

„A gyülekezeteknek sok fontos kötelezettségük van. Egyik kimagasló ezek közül, hogy az ifjúságot ösztönözzék Krisztus akaratának teljesítésére!

Krisztus és gyülekezete között a viszony nagyon szoros, mély és szent. Ő a Völegény, a gyülekezet a mennyasszony. Ő a Fej, a gyülekezet a test. Ebből következik, hogy a Krisztussal való kapcsolat magában foglalja az Ő gyülekezetével való kapcsolatot is.” – EÉ 266. 267.

5. TARTOZKODÁS A MENEDÉKVÁROSBAN

a. Hogyan akarja Isten kinyilatkoztatni szeretetét a világnak? Ján 13:34.35; 17:20.21. Milyen kiváltságunk van a gyülekezetben? Zsid 10:25; Zsol 27:4.

„Az egyház a letéteményese Krisztus kegyelmi kincseinek; végül pedig kinyilatkoztatja... Isten felmérhetetlen szeretetét.” – AT 7.

„Krisztus egyháza legyengültnek, hibásnak tűnhet előttünk, mégis az egyedüli dolog a földön, melyre Isten a szeretetét és nagyrabecsülését soronkívüli értelemben ruházza. A gyülekezet Isten kegyelmének színtere, ahol abban telik öröme, hogy kegyelmének kísérleteit végezze az emberi szíveknek. A Szentlélek a képviselője, s Ő azon fáradozik, hogy olyan változásokat érjen el, melyre az angyalok ámulva és boldogan tekintenek. A menny megtelik örvendéssel, mikor az emberi család gyermekei telve látszanak lenni egymás-iránti szánalommal – amikor úgy szeretik egymást, ahogy Krisztus szerette őket. Az egyház Isten erődje, menedékvárosai, melyeket fönttart a föllázadt világon. Az egyház szent hivatásának bármilyen elárulása hazaárulás az Isten szemében, aki egyszülött Fia drága vérén vásárolta azt meg. Krisztus így emlegette azt az egyházat, ahol a Sátán elnököl, mint a Sátán zsinagógáját. Tagjai az engedetlenség fiai. Ezek azok akik szeretik a bűnt, a bűnt választják, mindig azon fáradoznak, hogy hatástalanná, érvénytelenné tegyék Isten törvényét, mely pedig szent, igazságos és jó.” – 4KB 184.

b. Amióta a gyülekezet Krisztus képviselője a Földön, mit kell nekünk kinyilatkoztatni minden ember számára? 2Kor 5:20; 1Pét 2:9.

„A gyülekezetnek ma olyan emberekre van szüksége, mint Énok, akik Istennel járnak, és bemutatják Krisztust a világnak. A gyülekezet tagjainak magasabb színvonalat kell elérniük. Mennyei hírnökök várnak arra, hogy együttműködjenek azokkal, akik meghalnak az „én”-nek... Sokan újra megfeszítik Krisztust, akik az „én” dédelgetése révén megengedik Sátánnak, hogy befolyása alá vonja őket. A gyülekezetnek odaszentelt férfiakra van szüksége, akik elviszik a világnak az üdvösség üzenetét, bemutatják a bűnösöknek Isten Bárányát – férfiakra, akik becsületes és igazságos cselekedeteik és tiszta, igaz szavaik által kiemelhetik embertársaikat a lealjasodás és bűn gödréből.” – RH December 4, 1900.

„Sátán munkája az, hogy összekeverje a gonoszt a jóval, és eltávolítsa a jó és a gonosz közti különbséget. Krisztusnak olyan egyházat kíván mely azon munkálkodik, hogy elkülönítse a gonoszt a jótól, melynek tagjai nem tűrik el tudatosan a helytelenséget, hanem eltávolítják azt a szívükből s életükből.” – RH December 4, 1900.

„A bűnt nevezhetjük hamis néven, és megmagyarázhatjuk elfogadhatónak tűnő mentségekkel, állítólagos jó indítókokkal, de ez nem kisebbíti a bűn nagyságát Isten szemében.” – ST Január 20, 1881.

ÁTTEKINTŐ ÉS ELMÉLKEDŐ KÉRDÉSEK

1. Hol talál a bűnbeteg lélek valódi maradandó menedékre?
2. Miért olyan fontos keresni és kutatni a tiszta, hamisítatlan igazságot?
3. Milyen veszélynek tesz ki bennünket a szándékos bűn?
4. Mit alapított Isten a Földön, hogy a hívőknek békét és a biztonságot biztosítson?
5. Mit akar Isten kinyilatkoztatni gyülekezetén keresztül az egész világnak?

„Jézus tudta azt, hogy nem tehet az írástudók és farizeusok javára, hacsak meg nem ürítik magukat önhittségükből. Új tömlőket választott hát a tanítások új bora számára. Halászokat, tanulatlan hívőket tett igazsága új hírnökeivé. Pedig bár tanítása újnak tűnt a nép előtt, valójában nem volt új tanítás, hanem a kezdettől fogva hirdetett igazság jelentőségének a kinyilatkoztatása. Az volt a terve, hogy tanítványi tegyék életük irányítójává a világos, szintiszta igazságot.” - TII 118.

„Olyan időben élünk, amikor rendíthetetlenül kell kiállnunk az igazságért. Ápoljuk a szeretetet a lelkek iránt, de soha, soha ne adjuk fel az igazság legkisebb alapvető és lényeges pontját se, mert a tiszta hamisítatlan igazság fenntartása által még ezúttal is tisztességet és dicsőséget adhatunk Jézus Krisztusnak.” – SD 196.

„Vannak kihívó nagy bűnök, melyeket a gyülekezet tagjai elnéznek – ilyen a kapzsiság, becsapás, csalás, megtévesztés, álnokság, és sok más bűnök. Ha ezeket a bűnöket elhanyagolják azok, akikre hatalom lett téve a gyülekezetben, akkor az Úr az ő áldását visszatartja népétől, és az ártatlanok együtt szenvednek a bűnösökkel. A gyülekezet tisztségviselőinek komoly, erőteljes férfiaknak kell lenni, Isten iránti buzgalommal. A legserényebben és alaposan megfontoltan kell elmarasztalniuk és kijavítaniuk ezeket a hibákat. Tegyék meg ezt, nem önzésből, irigységből, vagy személyes elfogultságból, hanem szelidséggel és alázattal azzal az őszinte vágygal, hogy Isten legyen megdicsőítve.” – ST Január 20, 1881.

„Földi országok erőfölénnyel és hatalommal uralkodnak; Krisztus azonban száműz országából minden kényszert, vagy erőszakot. Ez az ország emelje és nemesbítse az emberiséget! Isten gyülekezete a szentélet színhelye. Különböző adományokat kapott és fegyverzete a Szent Lélek. Tagjai abban leljék boldogságukat, ha mások jó létén fáradoznak és másokra áldást nyújtanak.” AT 9.

FÜGGELÉK

- 1-9B – Bizonyágtételek a Gyülekezeteknek 1-9. Kötet
 - 1-4KB – Kiben Bízhatunk 1-4. Kötet
 - 1-2Sz – Szemelvények E.G. White Írásaiból 1-2. Kötet
 - AT – Apostolok Története
 - BL – Bizonyágtételek a Lelkészeknek
 - BO – Boldog Otthon
 - EÉ – Előtted az Élet
 - ESz – Az Evangélium Szolgái
 - Ev – Evangelizálás
 - GH – Gondolatok a Hegyibeszédről
 - JÉ – Jézus Élete
 - KP – Krisztus Példázatai
 - MÉ – Megszentelt Élet
 - NOL – A Nagy Orvos Lábnyomán
 - NK – A Nagy Küzdelem
 - PK – Próféta és Királyok
 - PP – Pátriárkák és Próféta
 - TII – A Te Igéd Igazság
 - TL – Tapasztalatok és Látomások
-
- 1-21MR – Manuscript Releases Volume 1-21
 - 1-3SP – The Spirit of Prophecy Volume 1-3
 - 3SM – Selected Messages Book 3
 - CH – Counsels on Health
 - ChS – Christian Service
 - CT – Counsels to Parents, Teachers, and Students
 - CW – Counsels to Writers and Editors
 - FE – Fundamentals of Christian Education
 - GW92 – Gospel Workers (1892)
 - LHU – Lift Him Up
 - LP – Sketches from the Life of Paul
 - MM – Medical Ministry
 - OHC – Our High Calling
 - PUR – Pacific Union Recorder
 - RH – The Review and Herald
 - SD – Sons and Daughters of God
 - ST – The Signs of the Times
 - TDG – This Day Whit God
 - TSB – Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce